

TAROT

DVADEST I DVA STUPNJA ČOVJEKOVE SVIJESTI

Elisabeth Haich

Biblioteka
Praxis Hermetica
knjiga 1

urednik
Ljerka Hrdjok

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica, Zagreb
UDK 133.3

HAICH, Elisabeth

Tarot : dvadeset i dva stupnja čovjekove svijesti /
objasnila Elisabeth Haich ; [prijevod s njemačkog Danko
Josić]. Zagreb : CID, 1997. - 153 str. : ilustr. ; 21 cm.
(Biblioteka Praxis Hermetica ; knj. 1)

Str. 1-4: Predgovor / Ewalt Kliemke.

ISBN 953-6141-40-X

970923047

T a r o t

dvadeset i dva stupnja čovjekove svijesti

objasnila
Elisabeth Haich

predgovor
Dr. Ewalt Kliemke

Naslov originala
Tarot
Elisabeth Haich

TAROT
Elisabeth Haich

Izdavač
"CID"
Vrhovac 65b, Zagreb

1. izdanje 1997. god./ 1000 kom.

Prevod s njemačkog
Danko Josić

Priprema
"J-SISTEM", Zagreb

Tiskano i uvezano u Hrvatskoj
"Sens"
Trg I. Kukuljevića 6, Zagreb

PREDGOVOR

Ovu knjigu o Tarotu pozdravljamo s usklicima odobravanja. Pisana je snagom imaginativne vidovitosti i s punom sviješću životne budnosti, koja ono uvijek novo što nam život ovdje i sada donosi - jednu ružu, rascvalo drvo, neku pticu - sagledava izuzetno pronicljivo, životno i sveobuhvatno. Snagom, koja zahvaća tako duboko u unutrašnjost duše da onaj koji doživljava u prošleme sagledava nadvremensko, a u prostorno omedenome, nadprostorno. Ova knjiga ujedno i odgaja za jedan takav intenzivni odnos prema životu u svoj njegovoj širini, ali i za konkretno suprotstavljanje životu. Od poglavlja do poglavlja vježba se mišljenje u slikama (simbolični prikaz), dok se duša uz mudro nanizane slike ne razvije do vlastite intuicije.

Duh koji nam iz ovih karata zbori zadire svojim korijenima u dubine stereoegipatske ezoterije. A, svaka duša koja u sebi te slike probudi u novi život, u vječno će istom zrcalu ljudskoga života, u stalnoj sadašnjosti, uočiti makar i najnježnije titraje pradavne prošlosti. Tako je nekoć bilo, i tako će uvijek biti; slika je to odnosa i veza između onoga što nam se čini "bivšim", "sadašnjim" i "tek nadolazećim". U igri života raščlanjuje se sve što je u dubinama tako čvrsto povezano. Uvijek se ponovno radi o pojedincu, o njegovoj vlastitoj spoznaji, o njegovoj vlastitoj smjelosti da traži put kroz labirint sudbine, satkane od tkanja njegove vlastite prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Ovdje mu se pruža Arijadnina nit.

Ključna je riječ integracija: biti potpun, biti zdrav, biti jedinstven - a to znači: dopunjavati, liječiti, ujedinjavati, jer samo na taj način to i sami postajemo.

Tarot, koji ova knjiga s pravom veliča, budi jedan dublji doživljaj u prepoznavanju i prosljeđivanju simbola, ističući podudarnosti između čovjeka i njegove sudbine, i cjelovitije pokazuje preobrazbu života, koji, govoreći nam uvijek snagom simbola, od nas traži odgovor. Budenje toga doživljaja vodeno je ovdje čistim i oštrim okom umjetnika, prenošenjem religijsko-etičkih poticajnih impulsa i pedagoški obzirnim načinom prikaza, korak po korak.

Doživjeti simbole znači pokrenuti se i uzdići u cjelini svoje ljudskosti. Simboli svojim značenjem prožimaju čovjeka snagom koja potječe iz visina ljudskoga duha, a time ujedno i iz visina duha koji, čak i nadsvjestan, služi svakom biću i svakome čovjeku. Simboli obnavljaju čovjeka u njegovoj stvaralačkoj snazi, ukoliko na njih (a ova ga knjiga tome vodi) u svojoj nutrini pronade prave odgovore. Oni su stvaralačka središta energije duhovne snage koja prožima svekoliki život i čovjekovu nutrinu. Tko u svojoj nutrini ne nađe odgovora na goruće zagonetke sfinge, strovaljuje se u bezdan podsvjesnoga.

Fascinirajućim bljeskom svoje umjetničke, stvaralačke nadarenosti pokazuje nam autorica na 22 karte odgovarajuću razinu ljudske svijesti. Tarot karte njezinim tumačenjem postaju zrcalo u kojemu tragač može vidjeti samoga sebe ili svoje bližnje, i očitati svoj - ili čak i njihov- položaj na ljestvici razvitka do pravog čovjeka. Ezekijelova mudrost, ujedno i mudrost Origenova, cjelovitim, pravim čovjekom naziva onoga koji je u sebi ujedinen s ljudskim genijem, sa svojim vječnim Jastvom; i, za razliku od jednog samo prirodno rodenoga, naziva ga od Boga rodenim čovjekom. Svi se mi ljudi radamo kao čovjek, ali ne postajemo svi odmah potenciranim čovjekom, već samo ako smo dobri i pobožni, kaže Origen. "Pravi čovjek", i onaj izvanjski, tjelesni, ujedineni su u potenciranoga čovjeka, ako se je u čovjeku obnovio, ili ponovno uspostavio božanski lik.

Do takve spoznaje i integracije vodi ispravno shvaćeni Tarot. Jezik ovoga tumačenja Tarota jednostavan je, a u prikazima izvoran i prirodan, poticajan za ljude svih životnih dobi i svih stupnjeva zrelosti, početnike ili iskusne. Tamo gdje bi pojedinac mogao zastati na putu do ujedinjenja sa svojim genijem, to potiče snage: simboli se značajki tumače, njihovo staloženo razmatranje omogućuje da na nas djeluju, da u unutrašnjosti slijedimo njihovo tkivo, sve dok se iz šutnje duše ne uzdignu vlastite riječi i slike koje postaju putokazima.

Duša razmišlja u slikama. Duša živi u slikama. Duša se hrani strujećim protokom slika. Duša i njezine slike napajaju se na iskustvima čovječanstva od postanka. Teško je pojmom obuhvatiti potresne ili radosne slike koje su u duši počivale, a sada se izdižu iz njezine dubine. Ono što je spoznato pod unutrašnjim svjetlom, intuicija će sada doživjeti i u svijetloj usporedbi ponovno prepoznati. Tako s ovom knjigom čitalac kroči područjima života. Pred njim se otvara simbolika zvukova, ritmova, boja i oblika života, otvara se carstvo elemenata, carstvo minerala, biljaka, životinja, pojavljuje se carstvo čovjeka i njegovih situacija. Tako prastara ljudska duša progovara kroz usta modernoga duha - i pokazuje se vječno mladom, kao duša čiji život je spreman za nova čuda i počinje uvijek iznova, u neiscrpivosti topline kojom oplahuje sva živa bića. Jer, ljudska duša, duša svakoga pojedinog čovjeka, živi samo ljubeći. Oduhovljeni život nikada ne zamire u šturoj mehaničkoj jednakosti. On uvijek ponovno oduhovljava, na krilima duha donosi svojim titrajima svemu što mu izade ususret, prisan, voljeni život.

Tako i ova knjiga dodiruje skrivene slojeve duše i u njima budi život, koji bi inače kao izgubljen spavao u nesvjesnom. Ona nam otvara unutrašnji prostor iz kojega ka nama struje sadržaji duše, u prijašnjim generacijama dostupni samo pojedincima. Tako, od slike k slici, dospijevamo u područje bitka koje nas uvlači u se i hrani

svojim moćima, jer koncentracija na neki objekt čini subjekt propusnim za moći objekta. Subjekt uspostavlja oscilacijski kontakt s objektom, a time i vezu s područjem iz kojega objekt potječe.

Uvijek je bilo onih koji su nosili svjetlo, koji su stare ljudske mudrosti nanovo ostvarivali u sebi vlastitom stvaralačkom moći. Tako je sada i Tarot ponovno uzdignut u jednom vremenu duševne hladnoće i intelekta. Jezici su se mijenjali, slike su ostale. Naša nam je svjetski poznata autorica ovim lijepim Tarot kartama i svojim jednako tako temeljitim, kao i općerazumljivim tumačenjem pružila pedagoško remek-djelo za posvećenje života. Na osnovama sveobuhvatnog razumijevanja bitka i unutrašnje samospoznaje, ujedinjenih s njezinim genijem, prikazala je na slikama nebeskih ljestvi s 22 prečke postanak čovjeka čovjekom, pri čemu je svaka prečka, već prema ideji i odvijanju čovjekova života, bivala po jednim iskustvom za narednu prečku.

Neka ovo djelo nade svoj put u svijet i neka mnogim ljudima bude svjetlo i pomoć.

Ewalt Kliemke

UVODNA NAPOMENA

Potaknuta sve brojnijim zahtjevima za psihološkim tumačenjima ovih karata, odlučila sam tumačenje velikih arkana Tarota objaviti u knjizi, s namjerom da ovim prekrasnim sredstvom pomognem ljudima u teškome poslu samospoznavanja. Između brojnih Tarot karata morala sam izabrati one koje su mi najprikladnije mogle poslužiti za moja tumačenja. Tarot su karte, nažalost, često slikali i prikazivali pojedinci koji nisu imali pojma o njihovom simboličkom značenju. Razumljivo je da su pritom iz neznanja potpuno krivotvorili taj unutrašnji smisao. Takve lažne karte mogu poslužiti za gatanje, ali ne i za prikazivanje različitih čovjekovih duševnih stanja. Jedini Tarot koji van svake sumnje potječe od jednoga pravog posvećenika, i zato je jedini bespogovorno prikladan za ovu namjenu, ove su Tarot slike što ih je Oswald Wirth oslikao i obojio na način kako mu ih je diktirao mladi, rano umrli posvećenik Stanislas de Guaita. Ove karte pokazuju istu mjeru umjetnički lijepih slika i besprijekornog simboličkog prikazivanja njihova dubljega smisla. U nizu donosimo ovdje tumačenje tih karata s psihološkoga gledišta. Karte su prikazi čovjekovih razina svijesti, od prvoga buđenja do božanske NADSVIJESTI, do SJEDINJENJA S BOGOM.

* * *

Na ovome mjestu upućujem srdačne riječi zahvalnosti onim prijateljima koji su mi jezičnim savjetima pomogli u pisanju ovoga teksta.

ŠTO JE »TAROT«?

Čovjek je poput mozaika.

Mozaik je satkan od mnogobrojnih šarenih kamenčića slaganih prema nekom određenom redu, sve dok od njih ne nastane lijepa, cjelovita slika.

I čovjek je, poput mozaika, građen po nekom određenom unutrašnjem redu od mnogih različitih osobina, sposobnosti i nadarenosti, dok nije postao cjelovitom slikom, individualnošću.

Kao što umjetnik iz mnogobrojnih kamenčića prema bezbrojnim uzorcima može u bezbroj varijanata izvesti nebrojene slike, tako su i ljudi od istih svojstava, sposobnosti i nadarenosti prema nebrojenim različitim uzorcima stvoreni u bezbrojnim varijantama kao najrazličitije individualnosti.

Koja će slika od istih kamenčića nastati pod rukom umjetnika, ovisit će o tome prema kojem uzorku on stvara, to znači, u koje će međusobne odnose rasporediti kamenčiće. Može stvoriti najrazličitije slike, ovisno o tome *za koga* ih stvara, *kamo* će slike biti upućene, *kakvo djelovanje* bi trebale izazvati, i kojoj bi se *vrsti ljudi* trebale svidjeti. Od istih kamenčića može stvoriti slike koje pobudju pobožnost u crkvama, na grobljima, ili drugim prostorima koji služe religiji, ili pak stvoriti alegorijski-simboličke slike za svjetovne ili znanstvene prostore kao što su škole, sveučilišta ili knjižnice. Može stvoriti i vedre, vesele slike u lokalima za zabavu, u kazalištima ili plesnim dvoranama, ili čak opscene slike koje potiču niske strasti na mjestima na kojima se okuplja polusvijet i ljudi na niskoj duhovnoj razini.

A sve to od *istih* šarenih kamenčića!

S ljudima je isto tako. Od istih svojstava, sposobnosti i nadarenosti nastaju najrazličitije individualnosti. A da li će od istih svojstava i sposobnosti postati neupućen, kaotičan, primitivan čovjek, ili pak, zahvaljujući čitavoj skali mogućnosti, uzvišeno, razvijeno, možda najviše biće, ovisit će o tome po kojem je unutrašnjem uzorku čovjek građen, to znači, u kojem su međusobnom odnosu u njemu njegova svojstva.

Ali, dok umjetnik od kamenčića *svjesno* stvara najrazličitije slike, čovjek je potpuno *nesvjestan* svojega unutrašnjega uzorka po kojemu je sazdan, svoje unutrašnje slike.

Na slici je očigledno u kojim su međusobnim odnosima poredani kamenčići, dakle, vidi se što slika predstavlja, pa je iz toga i vidljivo kamo pripada, gdje će naći svoje mjesto, kakvoj će se vrsti ljudi svidjeti, ili ne. Sudbina je cijele slike time predvidiva. Ali čovjek ne može vidjeti niti svoju vlastitu sliku, niti može predskazati svoju sudbinu. Čovjek ne vidi i ne poznaje uzorak po kojemu je sazdan, a još manje zna da je taj unutrašnji uzorak ON SAM! Kada bi poznao taj unutrašnji uzorak, koji je njim samim, kada bi, dakle, posjedovao SAMOSPOZNAJU, mogao bi pred sobom jasno vidjeti svoju sudbinu, mogao bi kroz život napredovati sigurnim koracima. Ali prosječni čovjek ne poznaje niti sebe, niti svoju sudbinu i tapka životom kao dijete u mraku.

No, bilo je u pradavna vremena, a i danas ima na zemlji, posvećenih koji su poznavali "šarene kamenčiće" čovjekove slike, to znači duševne osnove i sposobnosti, svojstva i nadarenosti koje su se iz njih razvijale, a od kojih je čovjek sazdan po svojem unutrašnjem uzorku. Oni su te kamenčiće prikazivali u različitim slikama. Ti su prikazi tako vjerni i dani s tako dubokim psihološkim znanjem da ne prikazuju samo određeni duševni faktor, već istovremeno i njegove uzroke i njegovo djelovanje. Te slike, dakle, ne pokazuju samo temeljna svojstva,

sposobnosti i karakterne crte čovjeka, već i izvor tih svojstava i reakcije koje ona izazivaju u vanjskome svijetu. Ukratko, one pokazuju čitavu čovjekovu sudbinu.

Ti predvremenski, pradavni prikazi, iz kojih je moguće složiti i učiniti prepoznatljivom cjelovitu sliku najrazličitijih ljudi, karte su Tarota.

Tarot se sastoji od 78 Tarot karata. 56 karata zovemo "malim arkanama", a 22 karte "velikim arkanama".

Da bismo razumjeli male arkane, moramo se prisjetiti da svi duševni temeljni elementi, od kojih je čovjek sazdan, potiču iz jednoga jedinog izvora, u kojem sve još počiva u jedinstvu. Iz toga izvora proizlaze stupnjevito sva objavljenja, sve do potpunoga razvitka. Kao što se biljka razvija iz jedne sjemenke i prolazi različite stupnjeve razvoja, od prve klice preko pupoljka i cvijeta do svojega najljepšeg dostignuća, do ploda. Te stupnjeve razvoja jednoga čovjeka posvećenici su prikazali u četrnaest povezanih slika.

Prva karta nosi broj JEDAN, od kojega potječu sva ostala objavljenja. Iz njega izvire daljnji brojevi do broja DESET, koji je i opet broj JEDAN, povezan s krugom koji predstavlja Univerzum, s NIŠTICOM. Ti rastući brojevi pokazuju kako se čovjek od početka svojega razvoja uspinje svojim sposobnostima, postaje sve vrijednijim, dok od čovjeka iz mase ne postane ličnost. U prikazima nakon deset karata s brojevima slijede četiri karte s likovima, različite po rangu: paž, konjanik, kraljica i na kraju kralj, vladar nad svima. To pokazuje kako čovjek od slabe postaje sve snažnija ličnost. Ipak, najveću vrijednost ima prva karta, broj JEDAN, koju u kartaškim igrama zovemo as. Zato JEDAN, as, tuče sve ostale karte, jer on je otac sviju objavljenja. I ovome su prethodili svi ostali stupnjevi. Deset karata s brojevima i četiri karte s likovima čine zajedno četrnaest karata.

Tih četrnaest razvojnih stupnjeva objavljuju se kroz četiri elementa, koje današnja znanost naziva "agregat-

nim stanjima". Prema starome nazivlju to su: vatra, zrak (plinovito), voda (tekuće) i zemlja (kruto). Ti su elementi na kartama prikazani s četiri različita simbola: žezlom (cepter, skepter), mačem, novčićem i kaležom (kupa, pehar). U svakom je simbolu u četrnaest karata uvijek prikazano četrnaest razvojnih stupnjeva; tako četiri puta četrnaest čini 56 karata. Tih 56 karata zovemo "malim arkanama" Tarota.

"Velike arkane" predstavljaju princip koji vlada čovjekovim svojstvima prikazanim na 56 karata. Taj je princip čovjekova *svijest*, a od razine njegove svijesti ovisi *kako* će on i u *koju svrhu* koristiti svoje nadarenosti; ispravno ili pogrešno, na blagoslov ili na kletvu. Da bismo ostali pri svojoj usporedbi, moramo se podsjetiti da je mozaik beživotan, da se sastoji od mrtve tvari i da ga je stvorio umjetnik *van njega samog*. A čovjek je sam umjetnikom koji prema unutrašnjem uzorku izgrađuje svoju vlastitu osobnu vanjsku sliku. On svoju unutrašnju sliku, svoj karakter, objavljuje kroz svoj materijalni omotač. Na početku je svojega razvoja potpuno nesvjestan svoga položaja. Svoj portret izgrađuje nesvjesno prema zakonima prirode. Budući da ne posjeduje samospoznaju, lebdi u svojoj vlastitoj slici poput zatvorenika u zatvoru koji si je sam podigao, i, umjesto da bude gospodar, on joj je robom. Stoga je također i robom svoje vlastite sudbine. Sudbina ga u tome nesvjesnome stanju baca amo-tamo, kao što oluja baca brod bez kormila. U svojem očajanju čovjek očekuje pomoć izvana, a ni ne sluti da pravu pomoć, oslobođenje od toga slijepog posrtanja, iz toga ropstva, može naći samo u sebi samome.

Ali upravo će ga ti udarci sudbine, koje je u svojem neznanju sam prouzročio, jednoga dana probuditi. Sabrat će se i u sebi osvijestiti. Primijetit će da je tu, *da uopće postoji!* - No, od toga prvog buđenja, od toga prvog proplamsalog stanja samosvijesti pred njim je još dugi put razvoja do krajnjega cilja, do božanske i potpune nad-

svijesti. Tada čovjek više neće imati podsvijest koja djeluje u pozadini njegove svijesti. Postići će potpunu slobodu. Postat će vladarom sviju sila koje su ga izgradile i na njega djelovale. A čitavi je Svemir izgrađen istim stvaralačkim moćima kao i sam čovjek. Zato je on sposoban ovladati tim istim moćima u drugim ljudima i u čitavome Svemiru, ako te moći u sebi osvijesti i nauči njima vladati. Na toj je on razini svijesti vladar nad svim svojim sposobnostima, svojstvima i nadarenostima koje su u materijalnome svijetu izgradile njegovu sliku. Ali on je istovremeno i gospodar svoje sudbine, jer u tome stanju nije više nesvjesni uzorak svojega portreta, već je postao svjesnim tvorcem svoje vlastite individualnosti i svojega vlastitoga svijeta.

Posvećenici pradavnih vremena, koji su stvorili Tarot karte, poznavali su sve te različite stupnjeve razvoja čovjekove svijesti. Te su razine svijesti od prvoga osvješćivanja do božanske nadsvijesti prikazali u 22 slike. Te su slike "velike arkane" Tarota.

Kako god daleko bacali pogled unatrag u povijest čovječanstva, ne nalazimo nijednu epohu u kojoj te slike, velike arkane Tarota, već nisu postojale. I u pradavnim vremenima nailazimo na njihove tragove; one su ujedno i preteča svih drugih igračih karata. U babilonskoj, egipatskoj, židovskoj, indijskoj, kineskoj, ili u još starijim kulturama, mogu se pri iskapanjima naći dokazi da su te karte postojale. Ponekad se nalaze na freskama, ponekad kao skulpture isklesane u kamenu, ili na glinenim pločicama. Ti su nalazi uvijek i nesumnjivo prikazivali Tarot karte. Gdje god da su nadene, pokazivale su zapanjujuću sličnost, tako da je nemoguće previdjeti da su potekle iz istoga izvora. Ali koji je to praizvor, to ne znamo.

Svi su ti nalazi, ipak samo fragmenti pripadajuće cjeline. Ne bismo imali potpunih Tarot karata da na Zemlji ne postoji narod koji je svoje religijske tradicije i svoje svete spise toliko cijenio da ih do današnjega dana čuva vjerno i nepromijenjene. Taj su narod Židovi.

Židovi su svoje vjerske spise primili od Mojsija koji je posvećen u Egiptu. Najdublje tajne čitavoga stvaranja ljudskoga bića, svo tajno znanje koje je stekao učeći od egipatskih prvosvećenika u hramovima, predao je svome narodu. Židovski prvosvećenici, posvećeni veliki rabiji, sačuvali su knjige Mojsijeve do danas nepromijenjene. Niti jedno "jod" (hebrejsko "i") nije u njima smjelo biti promijenjeno. Za to postoji izuzetno važan razlog: Mojsije je svoje knjige pisao egipatsko-hebrejskim pismom bez samoglasnika. Već prema tome koje samoglasnike sada umetnemo između suglasnika, promijenit će se smisao teksta. Zato je tako važno da se niti jedno "jod", niti jedno slovo, ne mijenja. Mojsije je dao tajni ključ za razumijevanje svojih spisa, prema kojemu se u tekst umeću samoglasnici. Taj ćemo tajni ključ naći u Kabali.

Mojsijeve knjige koje se sastoje od više dijelova čine Toru.

Tajne su predaje, koje također u sebi nose ključ za umetanje samoglasnika, SEPHER JEZIRAH (Knjiga stvaranja), ZOHAR (Sjaj), a ovamo pripadaju i Tarot i CLAVICULA SALOMONIS (ključ, Salomonov pečat). Sve je zajedno Kabala. Vidimo, dakle, da je Tarot važni dio židovskih spisa, Kabale. Kabala znači: predanje.

Kabala je učenje o BOGU i o ljudskome biću, o svim vezama koje među njima postoje. Ona poučava i dokazuje da je SVE U JEDNOME i JEDNO U SVEMU! Jer, prije nego što božanska volja iz sebe porine stvaralački princip, logos, SVE počiva u JEDNOME, u BOGU. Kada započne stvaranje, iz božanskoga broja JEDAN rađaju se svi brojevi do u beskonačnost. A brojke su neraskidivo vezane sa slovima. Jer, prvo objavljeno logosa, svevišnja božanska frekvencija, koja kao jastreb Horus juri beskrajnim prostorom i pokreće stvaranje, jesu TON, GLAS, dakle, slova. Ta prva objavljena stvaralačke volje, titraji TONA, sačinjavaju po matematičkim zakonima, po božanskim idejama i mislima, čitavo stvaranje. U svemu stvorenome oni djeluju kao oživljavajuća energija, bilo da

je to sustav svjetova, jedno sunce, planet, kristalizirajući mineral, biljka, životinja, ili čovjek. Veliki su posvećenici poznavali temelje stvaranja i vezu između stvaralačkih titraja slova i brojeva koji u stvaranju djeluju kao matematički zakoni i koji na materijalnoj razini ostvaruju stvaralačke ideje. Od tih su osnovnih elemenata i njihovih odnosa stvorili slike, od kojih svaka predstavlja jednu stvaralačku ideju, dakle jedan *pojam*, jedno *slovo* i jedan *broj*. U cjelini one tvore 22 slova hebrejskoga praalfabeta.

Hebrejsko se pismo, kao svako božansko prapismo, piše i čita s desna na lijevo. Sve što se doživljava u božanskome stanju bitka upravo je suprotstavljeno, upravo obrnuto od onoga što se doživljava, vidi, to jest piše i čita u jednom otklonu od njega. Evo primjera: Slovo E, ovako kako je ovdje napisano, čovjek vidi kao slovo koje stoji slijeva nadesno. Ako, međutim, ja *jesam* u stanju bitka slova E, onda ono stoji upravo obrnuto. Predstavimo si da nam je E napisano na grudima. Svatko drugi vidjet će ga slijeva nadesno, ali ja ću iznutra E doživjeti s desna nalijevo, budući da *sam ja* E. Takav doživljaj slova E zove se *biti* E.

Ako smo ovo razumjeli, uskoro će nam postati jasno zašto se svako božansko prapismo mora pisati i čitati s desna nalijevo

Značenje riječi Tarot proizlazi iz kružnog načina pisanja, čime jedno T postaje suvišno:

	T	
O		A
	R	

Čitamo li suprotno od smjera kazaljke na satu, dobit ćemo riječ TORA, što na hebrejskome znači ZAKON. Ako čitamo odozdo, opet na hebrejski način, u smjeru kazaljke na satu, dobit ćemo riječ ROTA, koja ukazuje na vječno kruženje Svemira.

Budući da u hebrejskom alfabetu svako slovo ujed-

no znači jedan broj, dobit ćemo, ako složimo riječ, od brojnih vrijednosti slova jedan brojni niz. Ako taj brojni niz zbrojimo, dobit ćemo poprečni zbroj. Tako, dakle, svaka riječ, svako ime, ima neki poprečni zbroj. Biblija je pisana tako da kod svake riječi, svakoga imena, poprečni zbroj ima jedno mnogo važnije značenje nego se na prvi pogled sluti. Samo jedan primjer: kad god se pojavljuje ime Mesijino i ime njegova protivnika, Sotone, poprečni su zbrojevi tih obaju imena točni odrazi u ogledalu! I to pravilo i taj odnos brojeva i slova vrijedi za čitavu Bibliju. Možemo tek slutiti s kakvim je neslućenim znanjem Biblija napisana!

U Evropi je Tarot osim preko Židova postao poznat i preko jednog drugog naroda. Taj su narod Romi, koji do današnjega dana koriste Tarot karte za pretskazivanje budućnosti. Slike se njihovih karata prilično razlikuju, naročito velike arkane, no ipak se jasno prepoznaje da se radi o Tarotu. Zbog svojih su primitivnih slika poznate kao "ciganske karte". Nije jako vjerojatno da su Romi te karte dobili od Židova. Židovi svoje tajne, svoju religijsku predaju, skrivaju od očiju stranaca i teško je povjerovati da bi oni te karte, jedan dio svojih svetih spisa, dali Romima. Mnogo je vjerojatnije da su Romi Tarot preuzeli od Egipćana, ili još starijih naroda.

Ako je sve dosad rečeno ispravno shvaćeno, jasno je da je od Tarot karata, kao od kamenčića mozaika, moguće izraditi točnu duševnu sliku čovjeka, ali i prikazati njegovu sudbinu.

Ipak, kako neupućeni čovjek može složiti egzaktnu sliku svoje duše poput mozaika, ako ne poznaje unutrašnji uzorak po kojemu je stvoren? - Po kojem uzorku i redu treba posložiti kamenčiće mozaika - Tarot karte -

Romi se na engleskom zovu "Gypsy". Ta bi riječ govorila u prilog tvrdnji da Rome smatraju Egipćanima. Istraživanja, međutim, pokazuju da su Romi indoidi. Romski jezik i nazivi brojeva identični su onima u hindustanskom jeziku. Ali zar oba naroda, stari Egipćani i Indijci ne potječu iz iste pradomovine, iz Atlantide? U prilog toj pretpostavci govore brojni dokazi, a naročito Pitagorine izjave.

da bi se dobila prava, a ne lažna slika?

Za to postoji jednostavna metoda čija je ispravnost matematički dokaziva, pomoću računa vjerojatnosti. Ni jedno biće, pa stoga niti čovjek, ne može objavljivati nešto drugo od onoga što samo jest. Svaka čovjekova izjava, svaka misao, svaka riječ i svaki čin objavljuju samo ono što on sam jest. Njegov rukopis, njegov hod, njegovi i najmanji pokreti rezultat su djelovanja sila u njegovoj unutrašnjosti. Ništa nije slučajno, sve je neposredno objavljeno svjesnoga ili nesvjesnoga Jastva. Iz tog slijedi da nije slučajno ni *kako* čovjek pri presjecanju u ruke uzima Tarot karte, niti *kojim* ih *redosljedom* slaže. Tu su činjenicu ljudi otkrili još u pradavna vremena, ili su je *naučili od posvećenika!* Zato je umijeće polaganja karata, da bi se iz njih istražila unutrašnja slika čovjeka i njegova budućnost, tako staro kao i samo čovječanstvo.

Pretpostavimo, dakle, da čovjek uzima Tarot karte u ruke prema tisućama godina prikupljenim iskustvima i najboljom metodom, miješa ih, presijeca, slaže i tako dobiva pred sobom rasprostrtu sliku svojega Jastva i svoje sudbine. Da! Duševnu je sliku svojega Jastva rasprostro preda se, ali je ne razumije! Može je razumjeti jedino ako poznaje unutrašnje simbolično značenje svake pojedine karte, ako ih je potpuno prozreo, i ako je shvatio odnose u kojima one na stolu leže jedna uz drugu, ili jedna ispod druge, ako je, dakle, shvatio međusobno djelovanje jedne na drugu. Da bi mogao razumjeti svoju vlastitu sliku, najvažnije je, dakle, da čovjek poznaje značenje i unutrašnji smisao pojedinih karata. U početku samo gleda u karte kao nepismen u slova. Za nepismenoga su slova samo crne šare na papiru, ali nema pojma o tome da su to slova, kako ih izgovoriti i kako se zovu. Ne razumije niti slova, niti od njih sačinjene riječi, a još manje od riječi složene rečenice. Uopće ne može pojmiti da bi te crne šare neobičnih oblika mogle nešto značiti. Ne razumije niti pojedine karte, niti ono što one posložene znače. Pa čak ni slova, niti brojeve na slikama ne razumije, čak i

ako dobro čita i broji. Jer ova slova i brojevi, ovdje na Tarot kartama, imaju u kabalističkom smislu mnogo dublje mistično značenje nego obična slova i brojevi. Na ovim kartama ništa nije slučajno, niti jedna crta niti boja nije bez značenja; sve to čini unutrašnji smisao karata. Ali za onoga koji ove karte razumije, one su idealno sredstvo za postizanje *samospoznanje*. Sjetimo se samo: ako se neupućeni čovjek pogleda u ogledalo, vidjet će svoj odraz isto tako kako je vidio posložene karte. Ali kao što karte ne razumije, već samo *razgleda*, tako ne razumije niti svoju sliku u ogledalu. On samo baca pogled *na* svoj odraz, ali ne gleda *u* sliku. A pritom svaka crta, svaki oblik i svaka boja na njegovu licu i na njegovoj pojavi ima jedno duboko unutrašnje značenje. Njegova izvanjska slika u sebi skriva i sliku njegove nevidljive unutrašnje biti; njegova svjesnog, ali i nesvjesnog bića. Čovjek niti ne zna da se iza njegove izvanjske slike veliki dio njegove biti skriva u nesvjesnome i da je veliki cilj našega života na Zemlji upravo to nesvjesno u sebi osvijestiti. Pri tom tegobnom poslu, probuditi nesvjesno i osvijestiti ga i time potpuno spoznati samoga sebe, Tarot karte pomoćno su sredstvo bez premca. Te su karte tako kreirane da imaju snažno pokretačko djelovanje na čovjekovo nesvjesno. Samo mora karte pojedinačno uzeti u ruke i pročitati opis kako bi ih bolje razumio. Uz kartu koja odgovara njegovom unutrašnjem stanju, odjednom će se probuditi njegovo zanimanje i on će, kao pogodan električnom iskrom, osjetiti da se nalazi na razini svijesti te karte. Tu će kartu potpuno razumjeti, smatrat će je živom i mnogoznačnom, u dubini svojega bića osjetit će jaki odjek. Uz druge će karte osjetiti upravo suprotno. Smatrat će ih beživotnim, nezanimljivim i mrtvim, one mu ništa ne govore, i iako ih *razumom shvaća*, u svojoj duši ne osjeća odjek. Kada sve karte pojedinačno prouči, u njegovoj će duši zasjati svjetlo, uz koje će spoznati gdje još mora raditi na sebi, i kako se mora mijenjati da bi postao sretnim čovjekom.

Da ove karte čovjeku pomažu da osvijesti svoje pod-

svjesno i time upozna samoga sebe, te samoga sebe počne duboko razumijevati, o tome može svjedočiti svatko tko je ove karte jednom uzeo i jednu za drugom promatrao. One su poput ogledala duše u kojem se čovjek ne samo prepoznaje, već može samoga sebe istraživati i proučavati. Postat će svjesnim činjenice da pojedine karte, začudo, ne odgovaraju samo njegovom unutrašnjem stanju, već istovremeno i njegovom izvanjskome položaju u svijetu. Razumjet će sebe i svoju sudbinu. Razumjet će zašto ga sudbina uvijek dovodi u isti položaj, i zašto ga uvijek suprotstavlja istim problemima koje mora rješavati. Razumjet će da uzroci njegove sudbine leže u *njemu samome*. Mora, dakle, promijeniti *sebe samoga* da bi se *promijenila* i njegova sudbina. A sudbina mu se mijenja već i samim time što on sada na sve što mu se dešava *reagira drugačije*.

U ovim kartama čovjek ne vidi samo svoje sadašnje stanje, već može jasno sagledati i razumjeti svoju prošlost, u izvjesnom će smislu moći i predvidjeti svoju budućnost. Sudbina se sastoji od reakcija na naša djela. Ako čovjek zna koja karta predstavlja njegovo unutrašnje stanje, moći će iz karata očitati i to što ga je potaknulo na ovaj ili onaj postupak. Tada će znati zašto posljedice svojih postupaka mora snositi kao "sudbinu". A ako nije potpuno sretan i zadovoljan svojim životom - a to ljudi za sebe vrlo rijetko mogu tvrditi -, u kartama će moći otkriti što bi mu moglo pomoći da svoj sadašnji položaj promijeni i da riješi probleme. Naravno da svoja unutrašnja stanja nosimo sa sobom i bez ovih karata. Ali pomoću njih čovjek može svoj život sagledati kristalno jasno, a time i mnogo brže i lakše riješiti svoje probleme.

Tako duhovne snage ovih neobičnih karata počinju djelovati u čovjeku, a to se djelovanje stalno pojačava što ih on bolje razumije. A što jače one na njega djeluju, to svjesnijim postaje on svojega Jastva, i tim više će razumjeti da ove karte predstavljaju njegovu vlastitu unutrašnjost. Na taj način Tarot čovjeku približava njegov veliki cilj: spoznati samoga sebe, *biti samim sobom*.

OPSJENAR (Le bateleur)

Broj: 1

Slovo: $\aleph$ ALEPH (Alef)

Na slici vidimo snažnoga mladića, opsjenara, koji svojim držanjem oponaša slovo alef. Gornjim se dijelom tijela blago naginje udesno, desnom rukom pokazuje nadalje, lijevom nagore, kao što vidimo kod slova alef. Tim položajem on istovremeno pokazuje pristinu kojoj nas u svojoj TABULA SMARAGDINA HERMETIS uči veliki kaldejski posvećenik Hermes Trismegistos: "Kako gore, tako dolje".

Mladić ima neobičnu obojenu odjeću. Na glavi nosi šešir koji, ako ga pažljivo promotrimo, uopće nije šešir. Klobuk pretpostavljenog šešira zapravo je mladićeva glava, zatvoreni crveni krug koji simbolizira njegov vječni duh, njegovo više Jastvo. Jedan je dio kruga pokriven obodom šešira i stoga se ne vidi čitava glava. To znači da on u duhu još nije sasvim svjestan, još je mnogo toga u nesvjesnom, nevidljivom. Crvena je boja pokazatelj da je duh, u pozitivnom smislu, božanska vatra. U zatvorenom je krugu zato što se duh nikada ne može pokazati u materijalnome pojavnom svijetu. Duh pripada u jedan drugi svijet. U materijalnom je svijetu nevidljiv i neuhvatljiv lulo kojem osjetilu. Zato mu je potrebno sredstvo objavljenja, pomoću kojega se neposredno može manifestirati kao ideja, misao, ili kao znanje. To je sredstvo objavljenja razum, simboliziran obodom šešira. Taj obod je algebarski znak za beskonačnost, vodoravno položena osmica: ∞ . Rub je oboda žut, to je boja razuma, a zelena boja umut rašnosti oboda označuje simpatiju, dobronamjernost

i prijateljstvo. Ovaj mladi Opsjenar prikazuje, dakle, svoj nevidljivi, vatreni i vječni duh, nikada rođen i stoga besmrtnan u bezgraničnoj beskonačnosti misli i znanja, ali i u naklonosti, dobronamjernosti i prijateljstvu.

Obučen je u crveni, uski haljetak s plavim ovratnikom i jednom plavom prugom po sredini. Crveni je haljetak uzak upravo zato što to i nije odjeća, već njegovo vlastito tijelo. Crveno simbolizira njegovu duhovnu bit koja je pozitivna kao i njegova glava. Plava boja ovratnika i središnje pruge, obrubljena bijelim, simbolizira njegovu čistu, nesebičnu ljubav prema čovjeku. Tu on nesebičnu ljubav nosi u sebi i na svome se zemaljskom lutanju prepušta njezinu vodstvu. Pokazuju nam to obje noge koje ga zemaljskim putem vode u plavim čarapama.

Obje ruke simboliziraju dva velika polarna principa stvaranja, aktivno-muški, pozitivnog naboja, i pasivno-ženski, negativni pol. Na rukavima je nekoliko obojenih slojeva. To znači da Opsjenar svoje ruke i dlanove koristi na različite načine. Služi se razumom, to je žuta boja, dobrim namjerama i blagonaklonošću prema svojim suputnicima, to je zelena boja, a ispod tih dvaju slojeva nosi još i usko prijanjajući plavi triko, koji i opet, kao i na haljetku, pokazuje njegovu pravu bit. Crveni obrub znači da on zrači duhovnom snagom, snagom davanja, i onda kada se u svojoj aktivnosti i svome radu prepušta vodstvu nesebične ljubavi prema čovjeku i humanosti.

Na plavoj pruzi po sredini haljetka vidimo pet dugmadi. To je pet njegovih osjetila, pomoću kojih samoga sebe, svoj unutrašnji svijet, prikapča za vanjski.

Pred njim je stol. Samo su tri noge stola vidljive, četvrta seže u nevidljivi duhovni svijet. Mjesto na kojem Opsjenar izvodi svoju aktivnost počiva najvećim dijelom na materijalnoj osnovi. Njegova osoba živi u vidljivom, materijalnom svijetu, stoga tu mora i ispuniti svoju zadaću. Unatoč tome počiva jedan dio njegova djelovanja, četvrta noga stola, na nevidljivim, duhovnim temeljima.

Na stolu leže, još neupotrebljena, ali za upotrebu spremna, tri simbola Tarota: kalež, mač i novčić. Najvažniji simbol Tarota, štap ili žezlo (cepter, skepter), drži Opsjenar u svojoj lijevoj ruci. Štap ima na svoja dva kraja dvije obojene kuglice. One i opet simboliziraju oba polarna principa, crvena pozitivni, a plava negativni pol. Opsjenar drži štap tako da pozitivnim krajem pokazuje nagore, a negativnim nadolje, u smjeru novčića. Štap simbolizira slovo JOD, koje je slika prvoga božanskog objavljenja, jedan jedini plamen iz kojeg proističu sva ostala slova i, postupno, čitavo stvaranje. U ruci Opsjenara štap postaje čarobni štapić. To je stvaralačka snaga Opsjenarova, kojom on u vidljivom svijetu ostvaruje volju svojega višega Jastva. Time može činiti prava čuda, i tako postupno postaje bijelim magom.

Kalež (kupa, pehar) je izvana plava, dakle žensko-negativna, prijemčiva, ali sadrži duh, muško-pozitivni, vatreni princip, predstavljen u nju natočenom crvenom tekućinom. Kalež ima šesterokutno podnožje. Ono se sastoji od dva međusobno upletena trokuta koji simboliziraju duhovni i materijalni svijet. Kalež ukazuje na Opsjenarove duhovne principe, označuje njegovu prijemčivost i sposobnost prihvaćanja svega dobrog, božanskih viših istina duha.

I mač leži otkriven, još neupotrebljavan, na stolu. Simbolizira Opsjenarovu smjelost, zahvaljujući kojoj je već spreman -kao Siegfried protiv zmaja- boriti se protiv sjena podzemlja, protiv nesvjesnog, a za božansko svjetlo svijesti.

Konačno, na stolu leži još i jedan zlatni novčić. Kružni oblik uvijek simbolizira duh, ali križ, nacrtan na novčiću, pokazuje da on u ovom slučaju simbolizira jedan vrlo moćan i sasvim poseban duh, koji svojom enormno koncentriranom snagom stvara materiju, njome vlada, i time u jednu cjelinu povezuje dvije suprotnosti, duh i materiju. To je kovanica, NOVAC. Jer sadržaj je pojma

"novac" čisto duhovni. Ili je "novac" možda materija? Tko je još vidio "novac", ili ga držao u ruci? - Još nitko! U najbolju ruku smo ruku vidjeli, ili u ruci držali, komadić papira ili kovine na kojima je označena izvjesna vrijednost. Oboje, dakle, vrijedi samo onda, ako je napisano da taj komad papira ili metala posjeduje određenu novčanu vrijednost, u koju moramo *vjerovati*. Ali ako na istom papiru ili komadiću kovine nema oznake koja određuje takvu i takvu novčanu vrijednost, onda to zapravo više nije "novac". U trenutku, u kojem prestanemo u to vjerovati, novčanica postaje bezvrijednim komadom papira, a kovanica će zadržati samo još vrijednost metala. A i ona će se mijenjati u skladu s potražnjom. Sjetimo se samo da je za čovjeka, koji u pustinji umire od žeđi, svaki komad kovine, bilo zlata ili srebra, potpuno bezvrijedan. Nasuprot, čaša vode spasila bi mu život. "Novac" je, dakle, čisto duhovni pojam, a nikakva vidljiva materija, nešto što se može vidjeti ili uzeti u ruku. To je upravo duh *apsolutne materije*, jer se kao pojam ne može nazvati imenom bilo koje materije. A ipak se tom materijom, za koju nema imena, mogu pribaviti materijalna blaga svijeta, nekretnine, dragulji, pokućstvo, odjeća ili bilo što drugo. Novac je, dakle, duh apsolutne materije koju ne možemo imenovati.

Novčić na slici Opsjenara ne znači neki vidljivi "novac" koji ima neku novčanu vrijednost, već mnogo više! - On predstavlja čovjekovu unutrašnju duhovnu snagu, kojom on može vladati svim vrijednostima materijalnog svijeta, ako poznaje tu tajnu! Naš je Opsjenar poznaje, on upravo već ima moć nad tajnom "novca".

Između njegovih nogu, malo iza njega, jedan je iz zemlje, dakle iz materije, izrasli cvijet. Ima tri zelena lista i jedan pupoljak. Zeleni listovi označuju tri velika principa: duh, snagu i tvar. Zatvoreni cvijet, pupoljak, crven je, označava, dakle, duh. Time je simbolizirano da se Opsjenarov duh, poput pupoljka, još nije u potpunosti otvo-

no, objavio. Kao i cvijet, njegov je duh već prisutan, ali u još mnogome pogledu nesvjestan. Kao što cvijet još ne pokazuje svoju unutrašnju ljepotu, tako ni Opsjenar još ne pokazuje savršenost svojega duha, svojega višeg Jastva. Njegova su najviša, božanska blaga još skrivena u nesvjesnom. Zbog toga se cvijet i nalazi *iza* njega, kao što i njegova nesvjesnost leži iza njegove svjesnosti. Ali samo je pitanje vremena kada će se cvijet rascvasti u svoj svojoj ljepoti, a Opsjenar otkriti svoju najdublju savršenu bit.

Ova slika, Opsjenar, pokazuje upravo probudenog čovjeka koji se odjednom u sebi osvijestio, i primijećuje da uopće jest *ovdje*, - da je *sada ovdje*. On, dakle, po prvi puta apsolutnu sadašnjost doživljava u stanju svjesnosti. Njegovo je više Jastvo bezgranično i beskonačno u nesvjesnom, isto kao što Opsjenarov šešir pokazuje beskonačno, ali njegova prva, prosvjećena samosvijest još je ograničena, i njezino je svjetlo samo prva božanska iskra koja još ne obasjava njegovo čitavo božansko biće. On je još božansko dijete, ali je ujedno već na početku odrastanja, kao što je dijete početak, kao što je broj JEDAN početak brojnoga niza, a slovo alef početak alfabeta.

"Opsjenar" predstavlja čovjeka koji može jednako tako biti žensko, kao i muško biće. To, što je ovdje stanje mučenja prikazano likom muškarca, ne znači da bi samo muškarac mogao doživjeti to stanje. U prvom samosvjesnom stanju nema spolova. Čovjek, bilo žensko ili muško biće, doživljava pozitivno duhovno stanje, a ono je predstavljeno slikom muškarca. Biće koje se nalazi na ovoj razini svijesti posjeduje već sve božanske darove koji mu pomažu na velikom putu ka samospoznaji.

Opsjenar drži u ruci "čarobni štapić" kojim može otvoriti sva zatvorena vrata u svojoj nesvjesnosti. Njegova je duša poput kaleža iz koje već može piti božanski nektar duha. Mač mu je također već na raspolaganju, da bi mogao njime pobijediti sjene podzemlja, nesvjesnog, i dohvatiti božansko svjetlo višega Jastva, nadsvjesnosti. I

konačno, on već posjeduje zlatni novčić, duhovnu moć nad svim materijalnim. Već poznaje unutarnju, božansku vrijednost svih stvari, tako da se više neće izgubiti u šumi lažnih materijalnih vrijednosti ovoga svijeta.

Iako posjeduje sva ta blaga, on još uvijek nije aktivni "Opsjenar". Ima već, doduše, te božanske darove, ali ih još ne koristi. On još ne zna da već u ruci drži sve attribute da postane pravim bijelim magom u božjem vrtu. Još stoji nepokretan, no već spreman da krene na dugi put samospoznavanja.

Slika Opsjenara nosi broj 1 i slovo "alef". Broj 1 je božanski broj koji postoji i onda kada iz njega nisu još rođeni drugi brojevi. Broj 1 otac je svih drugih brojeva, nedjeljiv i vječan. On je jedini broj s kojim možemo množiti, a da se vrijednost pomnoženog broja ne promijeni. Vishnu-Purana kaže: "Ne bijaše dana ni noći, neba ni zemlje, ni tame ni svjetla, niti bilo koje druge stvari osim jedinog, JEDNOG." A Ramakrishna, veliki prosvjetljeni Indijac, objašnjava u istom smislu: "Znaj jedno, znat ćeš sve." Ništice postaju stotinama tisuća, ako se poredaju iza jedinice. Ali ako se izbriše jedan, ne ostaje ništa. Mnogo ima neku vrijednost samo u odnosu na jedno. Prvo jedno, a zatim mnogo. Prvo Bog, a tada svijet i stvorenja.

Ova karta sa slovom "alef" odgovara prvom imenu Božjem, onim kojim je Bog sam sebe nazvao kad ga je Mosije zapitao: "Što da kažem kada me moj narod zapita: Kako mu je ime? Što ću im odgovoriti?", a Bog odgovori: "EHEIE mi je ime, jer ja sam, koji jesam." (2. Mojsije 3)

Ova karta odgovara u Kabali prvim korovima anđela, nazvanih serafinima. SERAPH je do vremena proroka Izaije značio svetu zmiju s tri para krila. Izaija je to ime preuzeo za anđele. Od tada serafin označava anđeosko biće s tri para krila. SEPHIROT je čitavo jato takvih anđela. Kabala kaže da postoji deset takvih stvaralačkih se-

phirota. Riječ sephiroth doslovno znači EMANACIJA (izlazeće). Sephiroth bi danas znanstvenim izrazom zvali "emanirajućim energetskim poljima". Svaki sephiroth ujedno je jedan broj i jedno slovo i ima odgovarajući atribut. Atribut 1. sephiroth je Kether, kruna, a označava čovjekovu samosvijest. Kako je čovjek s krunom na glavi vladar u svojoj zemlji, tako samosvijest daje čovjeku moć da postane vladar nad svim silama svemira. Njegova je samosvijest kruna na njegovu biću.

U hebrejskom alfabetu tri se slova označavaju kao "majke". Te su tri majke: ALEF, MEM i ŠIN. Sva tri znače porod, zato su nazvana majkama. Alef je prvi potplod, rođenje božanskog djeteta, SAMOSVIJESTI. Prosvjetljena duša čovjekova donijela je na svijet božansko dijete, prvi proplamsaj samosvijesti. Čovjek je još poput djeteta, tek se ogleda unaokolo, i ne može još koristiti svoje božanske atribute, svoje talente, koje mu je Bog podario. Njegova će se aktivnost razviti s vremenom, i tek će tada odrasti. Slovo alef, kao majka, rodilo je, dakle, prvu svjesnost čovjekovu.

Broj 1 i slovo ALEF oboje su početak jednog razvika. Božanski broj 1 početak je svih daljnjih brojeva do u beskonačnost, a slovo ALEF je početak svih daljnjih slova do kraja čitavog alfabeta. Kao što je pupoljak početak do punog cvata, tako je sadašnja svijest čovjeka s njegovim pripremljenim opsjenarskim alatom početak velikog, dugog i neravnog puta do svevišnjeg cilja, do potpune, božanske SVESVIJESTI.

PRVOSVEĆENICA (La papesse)

Broj: 2

Slovo: ♀ BETH (Bet)

Na slici vidimo žensku priliku u svećeničkoj odori kako sjedi na neobičnom prijestolju, nepomična, mirna, nenametljiva, tajanstvena i veličanstvena. To je Prvosvećenica hrama koja čuva tajne svetosti. Na glavi joj je tijara obrubljena dvama zlatnim obručima, koja gore završava mjesečevim srpom. Mjesečev srp znači da ova pojava predstavlja pasivno, ženski-prijemčivo stanje čovjeka, u kojem je svo njegovo zanimanje i njegova sposobnost prihvaćanja usmjerena istovremeno na dvije razine: na ovaj i na onaj svijet. Te dvije razine, ta dva svijeta, simbolizirana su dvama zlatnim obručima na tijari Prvosvećenice.

Lice je Prvosvećenice djelomično pokriveno bijelim velom. To pokazuje da ona ni izdaleka ne otkriva svu svoju bit. Usko pripijenu uz tijelo nosi ona plavu haljinu što seže do poda. Plava boja znači da je Prvosvećenica u svojem najdubljem biću prožeta čistom vjerom u Boga, nesebičnošću i ljubavlju prema čovjeku. Preko haljine nosi crveni plašt, obrubljen žutim prugama. Crveno pokazuje duhovnost koju ona objavljuje u vanjskome svijetu. Time pred znatiželjnim očima prikriva svoje nježno unutrašnje biće, simbolizirano plavom bojom. Žuti porub označava njezin razum, manifestiran govorom i pismom. Plašt joj je za haljinu pričvršćen dvjema širokim kopčama. Na njima su mali križevi. Ovi opet pokazuju usku povezanost Prvosvećenice istovremeno s duhovnim i s materijalnim svijetom.

U desnoj ruci drži poluzatvorenu knjigu, što skriva

tajne dvaju svjetova, ovozemaljskog i onozemaljskog. Na zvitku je knjige kineski simbol u sebi mirujućeg božanstva, yang i yin, u kojemu dva pola još u Bogu miruju u jedinstvu. Samo u objavljenjima su ta dva svijeta, vanjsko-materijalni i s-ona-strane-materijalnog-svijeta-djelujući, unutrašnji svijet, prividno odvojeni. U unutrašnjoj stvarnosti oni uvijek pripadaju zajedno, jedan bez drugoga uopće ne mogu postojati. Jer na napetosti, koja između njih postoji u materijalnome svijetu, počiva čitavo stvaranje.

U lijevoj ruci drži dva ključa. To su ključevi dvaju svjetova, ovozemaljskog i onostranog. U oba svijeta ona ima pristup, može ih otključati ili zaključati, ući ili izaći, kako joj se čini boljim. Ali tajne tih svjetova ona ne otkriva nezrelim ljudima.

Sjedi na prijestolju. Uza stražnji naslon trona nalaze se desno i lijevo dva velika stupa. Već njihove boje otkrivaju da je desni stup vatren, muško-duhovni, a drugi vlažan, žensko-animalni. To su dva stupa kralja Salomona, stup Jafin i stup Boaz, na kojima je on sagradio svoj hram. To su dva stupa također dvije noge logosa u Ivanovim otkrivenjima. Jedna noga stoji na zemlji, druga na velikoj vodi. Ova dva stupa nose napetost između dva stvaralaca pola, pozitivnog i negativnog, na kojima je stajati, kako kaže Biblija, stvaralački princip, logos, izgradio čitav univerzum. Između oba stupa pričvršćen je zastor. On odgovara velu egipatske božice Izide, a u hinduističkoj religijskoj filozofiji taj je zastor veo Majin. Ovaj zastor prekriva tajanstvenu, apsolutnu stvarnost, što počiva u čovjekovom nesvjesnom i što je nezreo čovjek još ne može, niti smije, vidjeti. Pred njegovim su očima još aktivne tajne nesvjesnoga, ali on već naslućuje titanske sile, što djeluju iza njegovog svjesnog. On vjeruje da pojave, što ih spoznaje, ne dolaze iz njegovog vlastitog nesvjesnog, već izvana. On se, dakle, počinje baviti pojavama okultizma. Kreće u spiritističke krugove i društva koja se bave različitim "graničnim znanostima". On, dakle,

postaje "tragač". Podloga na kojoj sjedi Prvosvećenica sačinjena je od dvije vrste obojenih četverokutnih ploča. To su bijeli i crni kameni kvadrati, položeni poput polja na šahovskoj ploči. Bijele ploče simboliziraju duhovni, nevidljivi svijet, a crne onaj materijalni, vidljivi. Kao što su ti različiti kvadrati na slici na podu pomiješani, tako su i u duši tragajućeg čovjeka međusobno pomiješana, ali još neujedinjena, dva svijeta. On već postaje duhovnim, ali još je uvijek zemaljsko-materijalističan.

Dva naslona - desno i lijevo predstavljaju dvije sfinge, jednu bijelu i jednu crnu. No vidi se samo crna sfinga, druga, bijela, još je nevidljiva jer je prekriva dio svećenice crvenog plašta.

Sfinga je veoma važni činilac na putu samospoznaje. Čitamo u grčkoj mitologiji kako su Edipa plačući i naričući ljudi molili da ih spasi od nemani, strašne sfinge, koja sjedi gore na stijeni i gledajući u nizinu zakužuje čisti zrak. Bez brze pomoći propast će i tužno umrijeti čitav narod Kadmosa. A otjerati bi je mogao samo onaj tko odgonetne njezinu zagonetku. Svakog dana izgovara ona svoje nerazumljive riječi i proždire svakoga koji je uzaludno pokušava riješiti. Edip zapita koja je to zagonetka, na što mu ljudi odgovore: "Sfinga kaže samo: Postoji biće koje zorom hoda na četiri noge, o podnevu na dvije, a navečer na tri. A kad ide na sve četiri, ide najpolaganije. Reci mi, kakvo je to biće?" I ode Edip k sfingi, i kad mu ona postavi istu zagonetku, Edip odgovori: "To je sam čovjek. U početku kao dijete puže po sve četiri, kao odrastao ide na dvije noge, kao starac kreće se pomoću štapa". A sfinga skoči s užasnom rikom sa stijene i odjuri u nepovrat.

Sfingina je zagonetka, dakle, velika zagonetka čovjeka. I ovdje je na slici sfinga, kao naslon trona Prvosvećenice, također velika zagonetka čovjekova - samospoznaja.

Lijeva ruka svećenice počiva na vidljivoj crnoj sfingi, a desna na još nevidljivoj, bijeloj. Čitava slika Prvosveće-

nice prikazuje stanje upravo probuđenog čovjeka koji po prvi puta doživljava proplamsaj samosvijesti. Spoznao je da postoji i jedan drugi svijet, ne samo ovaj zemaljski, materijalni. Zanimanje mu je usmjereno k tome "drugome svijetu" što se nalazi s onu stranu njegove svijesti. On se počinje baviti onozemaljskim, i luta od jednog takozvanog "duhovnog" društva do drugoga. Ide posvuda gdje sluti neku mogućnost da riješi zagonetku BITKA. Već naslućuje da se na zemlji ne nalazi isključivo zato da bi ispunio svoje zemaljske dužnosti. Te su zemaljske dužnosti upravo zato "njegove", jer mu upravo one i *samo one* pomažu da dosegne veliki cilj svojega života: da ostvari samospoznaju. Što je taj veliki cilj, on još ne zna, ali osjeća da mu ovaj život još nešto duguje, da mu još mora donijeti nešto divno, na što je čekao čitavog života. To mora da je ispunjenje, izbavljenje. On još ne prepoznaje sasvim jasno da taj cilj nije ništa drugo, do da uništi Majin veo, veo iluzija, da se odrekne svih zabluda i da otkrije, upozna svoje vlastito, pravo Jastvo, i da ga potpuno osvijesti. On od svoje vlastite biti poznaje samo zemaljsku, svjesnu stranu, svoju lažnu bit, koja *on nije*, dok njegova vlastita duhovna bit još počiva u nesvjesnom. Budući da ne zna, gdje mu je uopće tražiti, on traži onozemaljsko, i ono što će doći poslije smrti. Želi saznati kuda odlaze umrli jer zna da će i sam onamo. Ali Prvosvećenica, koja sve te tajne zna, ne otvara mu još velikim ključem onostrane dveri. A on ipak osjeća, da će iza tog zastora naći rješenje zagonetke, cijelu istinu. Ne odustaje, dakle, od traženja i ide dalje. Uči filozofiju i psihologiju, proučava religijske filozofe svih zemalja i bavi se svim duhovnim znanostima. Samo je pitanje razine hoće li postati istinskim traagačem ili šarlatanom. Jer, iza ozbiljnih istraživanja znanstvenika, kao i iza djetinjastih igrarija šarlatana, krije se isto očajničko traganje čovjekovo za velikim božanskim tajnama vječnoga BITKA!

Slika Prvosvećenice nosi broj 2 i slovo BET. Broj 2 u

sebi nosi podvojenost. Ne postoji jedinstvo koje bi moglo sadržavati broj dva. Ako se broj dva unatoč tome ugnijezdi u neku cjelinu, za nju to znači podvojenost, rasap, za ljudsku dušu smrt. Ovo se stanje u svakom jeziku svijeta izražava brojem 2: *dvojnost*. Na ovoj slici broj 2 označava dva svijeta, ovdje i ondje, što ih tragač nosi u sebi, i koji u njemu izazivaju podvojenost. To ga muči i on traži rješenje, izbavljenje. S jedne strane on još uvijek pripada ovamo, zemaljskom životu s njegovim radostima i bolima, s druge ga već strane zanima, što li se krije iza, čemu služi čitav taj zemaljski život, ako na koncu ipak sve moramo ostaviti, i koje su to vrijednosti što ih na kraju možemo ponijeti. I ako nam uspije nešto ponijeti, *kuda* ćemo s tim? Taj *kuda* ga zanima, jer je već shvatio da je ovaj ovdašnji svijet samo *posljedica*, ali ne i uzrok. Ovaj svijet nije apsolutna stvarnost, on je samo privid. Ali, gdje li je apsolutna stvarnost, uzrok, vječan i neprolazan? On zna da tamo gdje je posljedica, mora biti i uzroka. A čovjek želi pronaći uzrok ovoga svijeta.

Ali Prvosvećenica ne podiže zastor koji zakriva sve-tište, i ne dopušta nezrelim ljudima da sami dalje tragaju za istinom. Kada bi i pokazala čovjeku što je stvarnost, ne bi mu to koristilo. Ako sam traži, naći će istinu u stvarnosti, **ON ĆE SAM BITI TA ISTINA!** - Nešto shvatiti razumom, jest i lijepo i dobro, ali shvaćeno je još uvijek izvan čovjeka, a ne unutra, u čovjeku. Razum je samo orude pomoću kojega shvaćamo. No, to je razumijevanje još uvijek daleko od ostvarenja. Čovjek ne traži riječi, on traga za smislom riječi, traži stvarnost, koja se razumom nikad ne može doživjeti, kojom se može *sam biti*.

Slovo BET hijeroglifski označava čovjekova usta. Usta su Prvosvećenice još zatvorena. Ona još ne odaje svoju tajnu, ali ipak daje čovjeku osjećaj da te tajne postoje, kako bi ga namamila da se ne zaustavi, da sam traži. I naći će ih!

Slovo BET označava anđela drugog reda. Ono je drugi sephiroth i odgovara Hochma, *teoretskoj* mudrosti

KRALJICA (L' imperatrice)

Broj: 3

Slovo: 3 GHIMEL (Gimel)

Na slici vidimo mladu ženu koja svoju bit pokazuje lijepim, otkrivenim licem bez vela. Sjedi nam sučelice, gleda nas u oči, ne želi ništa sakriti.

Na glavi nosi krunu s tri zupca. To znači da ona kraljuje trima aspektima života, rođenjem, životom i smrću. Ali ona je isto tako Kraljica prostora, triju dimenzija. Ona je vladarica cijeloga svemira, cijeloga univerzuma. Ona je Kraljica neba, ženski radajući aspekt Boga: PRIRODA.

Na prijestolju sjedi potpuno nepomična, kao što su i njezini zakoni stalni i nepromjenjivi. U svojoj biti nosi veliku tajnu, misterij, kroz koji se duh ujedinjuje s materijom i kroz koji božansko postaje ljudskim. Ta je tajna rađanje. Ali ona je sama velika krijeponsna djevica, koja rađa mirijade živih bića, bez dodira muškog bića. Dva svijeta što su kod Prvosvećenice još bila razdvojena, ovostranost i onostranost, u Nebeskoj su kraljici sjedinjena. Ona raspolaže duhovnim i materijalnim svijetom, jer ih može međusobno povezivati ili razdvajati. O njoj ovisi hoće li se duh otjeloviti i roditi u ovome svijetu, ili će se već otjelovljeni duh odvojiti od materijalnog svijeta, a njegovo tijelo umrijeti.

Oko njezine glave bijeli je krug, što pokazuje besprijekornu čistoću kojom ona zrači. U bijelome krugu vidimo dvanaest zvijezda, od kojih su tri nevidljive, skrivene iza glave Nebeske kraljice. Tih dvanaest zvijezda krugovi su zodijaka, u neku ruku dvanaest nebeskih okruga, čime je simbolizirana njezina vladavina u svemiru.

Ona ima dva velika svjetloplava krila. Kad ih raširi, može lebdjeti nad beskrajnim prostorom i letjeti.

Njezina je tijesno uz tijelo prianjajuća haljina crvena, ona je dakle u unutrašnjoj biti potpuno duhovna, pozitivna. Žuti obrub pokazuje njezin visoki um, koji ona objavljuje kroz ljudske mozgove.

Preko krila joj je nebeskoplavi plašt, prebačen preko desne ruke, i tako dugačak, da su joj njime noge do poda prekrivene. Plašt i njegova blistava plava boja simboliziraju beskrajni nebeski svod, koji je njezino carstvo, ali također i njezinu besprijekornu čistoću. Zelena boja podstave plavoga plašta znači njezinu dobronamjernost i simpatiju prema svemu živućem, prema svoj njezinoj djeci.

Čarobni štapić Opsjenarov postao je u njezinoj ruci žezlo, koje gore završava simbolom Zemlje, carskom jabukom. Taj se simbol sastoji od kugle s križem. To znači da ovdje na zemlji vlada zakon materije i da duh taj zakon mora priznati. Žezlo (skepter, zepter) pokazuje premoć prirode nad trima svjetovima, nad nebom, zemljom i paklom. Zakoni su prirode neponištivi.

Kraljica drži žezlo u svojoj lijevoj ruci; to znači da ona vlada neodoljivom silom vječno-ženskog, majke. U ruci joj je štiti s velikim simbolom alkemičara, bijelim orlom na crvenoj podlozi. Bijeli je orao simbol čistoće i krijeposti Nebeske kraljice, preinačene seksualne moći, koju ona sama u duhovnom obliku koristi kao stvaralačku snagu. Orao okreće glavu ulijevo, što opet označava negativno-žensku snagu Kraljičinu. Crvena podloga pokazuje da iza moći ženskog stoje pozitivne snage duha.

Desnu nogu Kraljičinu uopće ne vidimo. Lijevu nogu drži na mjesječevu srp okrenutu *nadolje*. Nagore okrenut mjesječev srp znači prijemčivost i sposobnost primanja visokih duhovnih moći. No, okrenut nadolje, on označava prijemčivost i sposobnost primanja u odnosu na rađanje ljudskog. Sama se Nebeska Kraljica ne da oploditi zemaljskim materijalnim rađanjem, ona jest i ostaje kri-

je posna, ali u svojem carstvu, u prirodi, dozvoljava da se međusobno odvojeni spolovi u svojem materijalnom obliku ponovno sjedinjuju. Ona dopušta muškom, pozitivno-dajućem da oplodi i zadovolji žensko, zanoseće. Tako Nebeska kraljica postiže da božansko postane ljudskim, da se duh ujedini s materijom, da se dva svijeta, duhovni i materijalni, sjedine u novome živom biću. Nebeska kraljica, priroda, dakle, omogućuje da se duh utjelovi u materijalnom svijetu. Uz Kraljicu cvate na prijestolju bijeli ljiljan. On simbolizira i čistoću i krijevost, ali naročito i zdravlje Kraljice, prirode. Priroda neumorno stremi tome da svoju djecu, mirijade živih bića, održi zdravom, da im kroz njihove instinkte dađe poriv da uvijek čine ono pravo za svoje zdravlje. A, ako se unatoč tome razbole, pomaže im u ozdravljenju. Ljiljan u sebi sadrži snažnu ljekovitost, on je s pravom simbol zdravlja i čistoće.

Ovaj lijepi lik božanske žene nalazimo u svim velikim religijama kao ženski aspekt Boga. Ona je Priroda, velika majka, koja rada mirijade živih bića i raspolaže njihovim životima i smrću. Samo se njezino ime razlikuje u različitim narodima. U starih Egipćana bila je to nebeska božica IZIDA, u hinduističkoj religiji ona je obožavana velika majka KALI, a u kršćanskoj vjeri ona je MADONA. U Objavljenjima Ivanovim nailazimo na ovakav njezin opis: "I pojavi se veliki znak na nebu; žena je suncem obučena, mjesec joj je pod nogama, a na glavi njezinoj kruna od dvanaest zvijezda".

Čovjek koji se nalazi na ovom stupnju Tarota, upoznaje veliku Nebesku kraljicu, PRIRODU. On je "traagač" i sada počinje istraživati tajne prirode. Više ne pokušava nerazumnim načinom života djelovati protiv prirode, već se prirodi prilagođava, da bi živio s njom, a ne protiv nje. On doživljava unutrašnju zapovijed: DUŽNOST JE BITI ZDRAV! (Zdravlje je obaveza) Pokušava dopustiti da u njemu prevladaju prirodne sile, kako bi ozdravio svoje tijelo i održao ga zdravim. On iskušava razne načine

liječenja i prehrane, ne jede više meso i ne pije umjetne napitke koji bude i podražuju niske nagone. Tako on počinje upoznavati unutarnje želje prirode, koje je i dosad nosio u sebi kao životinjske instinkte, ali ih nije primjećivao. Na taj se način miri s prirodom protiv koje je toliko grijesio. Prirodu spoznaje kao silu koja vlada vidljivim svijetom i njegovim tijelom. Radeći na sebi, on primjećuje i to da svaka tjelesna pojava ima neki duševni uzrok, da svaka bolest potječe od neke duševne smetnje.

Tako čovjek otkriva da će i njegovo tijelo ozdraviti ako napravi reda u svojoj duši, ako je u duši uravnotežen i zdrav. Ali ta ga istina dovodi dalje do otkrića da postoji nešto čime priroda ne vlada. Štoviše, to Nešto može vladati prirodom. To je njegov vlastiti duh, njegovo vlastito više Jastvo. On otkriva da ima sposobnost da postane gospodarom prirode, da usmjerava prirodne sile i njima se služi - ako je njegovo Jastvo zagospodarilo njegovom dušom i njegovim tijelom. Da, ako se u prvom redu poštuju zakoni prirode! Jer, ako čovjek poštuje prirodne zakone, bit će sposoban te titanske sile ne samo u sebi, već i u izvanjskome svijetu, usmjeriti u svoju korist. Mlinar može silom vodene struje samljeti svoje žito zato što uvažava zakone prirode, zakone vode, i gradi svoj mlin na potoku tako da potok pokreće mlinsko kolo i melje mu žito.

Tako i "tragač" pokušava uvažiti prirodne zakone i dopustiti im svojom vlastitom voljom da djeluju u njemu samome. On uklanja sve prepreke koje je nerazumnim načinom života postavio prirodi. Počinje uvježbavati samosavlđavanje i koncentriranje na vlastiti duh. Tako u sebi objedinjuje dva svijeta, ovostrani i onostrani, što ih je na razini "Prvosvećenice" još težio upoznati razdvojene. On dopušta svojem duhu, svojem Jastvu, koje je uvijek bilo i ostalo ovostrano, da vlada njegovim tjelesnim bićem. Prestaje biti robom svojih tjelesnih želja i pokušava koristiti svoje tijelo kao divno orude. Ali zato svoje tijelo ne zapašta, naprotiv, brižno ga njeguje, jer ono u protivnom

ne bi moglo potpuno i bez ostatka objaviti njegov duh. On ne zaboravlja da je i njegovo JASTVO izgrađivalo njegovo tijelo. Postaje svjestan da je njegovo tijelo njegov odraz, da je tijelo on sam, makar i najudaljenije objavljenje njegova vlastita duha. Velikim korakom stupa naprijed, jer spoznaje da postoji samo *jedan* sveobuhvaćajući, neograničeni svemir, da je čitavo stvaranje jedna jedina, nedjeljiva cjelina.

Kraljičina slika nosi broj 3 i slovo GIMEL. Broj 3 znači apsolutni sklad i uravnoteženost. Tri kutne točke istostraničnog trokuta jednako su međusobno udaljene, tako da njihovo povezivanje ne donosi nerješive napetosti, kao što je to, na primjer, slučaj kod kvadrata i svih drugih geometrijskih ploha. Broj 3 označava i božansko trojstvo i tri aspekta Boga, stvaralački, održavajući i razarajući aspekt. Svi stvaralački faktori imaju tri aspekta. To su tri dimenzije prostora: dužina, širina i visina; tri aspekta vremena: prošlost, sadašnjost i budućnost; tri aspekta zemaljskoga života: rođenje, život i smrt; i tri svijeta kojima vlada nebeska Kraljica: nebo, zemlja i pakao. Svi su ti aspekti tri pojavna oblika jedne jedine cjeline. Čovjek na razini "Nebeske kraljice" ujedinjuje svjesno sve te aspekte u svojem biću, u sebi samome. On živi u trima dimenzijama, u prostoru, on živi u vremenu, svjestan da je njegovo tijelo rođeno i da će umrijeti, on objavljuje, dakle, sva tri aspekta života, ali on je također svjestan da svi ovi aspekti pogadaju samo njegovu zemaljsku osobu. Njegovo pravo Jastvo, njegovo božansko biće ove aspekte ne poznaje. Ono ne poznaje ni vrijeme niti prostor, ni rođenje niti smrt, ni prošlost niti budućnost, ono poznaje samo vječnost i vječni život. Ono poznaje samo apsolutnu sadašnjost, "vječno sada". I čovjek sada razumije i to da su nebo, zemlja i pakao tri stanja svijesti i da je on, ovisno o tome s kojom se razinom poistovjećuje, sretan ili nesretan. Ako se poistovjećuje sa sobom samim, sa svojim duhom i traži duhovne radosti, sretan je, dakle, u

nebu. Na zemlji je doživio radosti i patnje, ali oboje je prolazno. A ako se poistovjećuje sa svojim nagonima, i postane robom svojega tijela, tada gubi samoga sebe, i očajava, i survava se time u pakao.

Čovjek je na ovoj razini svijesti razumio prirodu, Kraljicu, i pokušava dobro shvaćene istine prenijeti iz teorije u praksu.

Slovo GIMEL označava čovjekovo grlo, u kojem se oblikuju sve u mozgu rođene riječi. Ovo slovo predstavlja simbol materijalne objave duhovnih ideja. U Kabali to je slovo treći sephiroi, Binah, praktični razum.

KRALJ (L'empereur)

Broj: 4

Slovo: T DALETH (Dalot)

Na slici vidimo snažnog muškarca sa svim atributima vladara. Sjedi na jednoj kocki kao na prijestolju. On je gospodar materijalnoga svijeta. Rimljani su ga zvali Jupiterom. Onako kako ovdje sjedi na kocki, on i predstavlja znak Jupitera: H. Prema gore otvorena linija počiva na simboličnom znaku materije, križu.

Kralj na glavi ima crvenim ukrašeni žuti šljem sa šest zubaca, poput krune. Tih šest zubaca ukazuje na šestokraku zvijezdu koja se sastoji od dva isprepletana trokuta. Ako se ta zvijezda projicira u treću dimenziju, nastaju dva međusobno isprepletana tetraedra, sakrivena u unutrašnjosti kocke.

Žuta boja šljema pokazuje da Kralj svoje visoke duhovne moći i svoju mudrost objavljuje mislima, riječima i govorom. Crvene konture šljema opet ukazuju na Kraljevu duhovnost i mudrost. Tamna boja njegove kose i njegove brade simbolizira da se on bavi materijalnim svijetom. U rimskoj mitologiji on je Jupiter, a u grčkoj Zeus, bog mudrosti i nebeski vladar nad Zemljom. Njegova je najdublja bit obojena crvenim. Odjeća je vidljiva samo na njegovim nogama, koljenima i rukama. Preostali dio njegove unutrašnje biti odjeven je u drugu odjeću. Na grudima i ramenima nosi Kralj svjetloplavi oklop. Sprijeda na prsima vidimo zdesna prikazano Sunce, a slijeva Mjesec. Oklop označava njegovu nepodložnost utjecajima, njegovu snagu otpora prema neprijatelju i vanjskim napadima. Sunce i Mjesec pokazuju da on u sebi objedi-

njuje te dvije velike energije, pozitivno-mušku energiju Sunca i negativno-žensku Mjesečevu, da objema raspolaže, i da njima djeluje u Svemiru. Oko vrata nosi debeli, zlatni lanac koji simbolizira njegov jaki razum.

Oklop je ukrašen crvenim pravokutnim zupcima sa žutim obrubom koji djelomično pokrivaju njegovu plavu suknju i plave rukave. On objavljuje, dakle, duhovnost, dobronamjernost i dobrotu. Na nogama nosi i plave čarape; to znači da su njegovi koraci uvijek vođeni čistom ljubavlju i humanošću. U svojoj desnoj ruci drži Kralj moćno žezlo koje završava trima velikim ljiljanovim laticama. Kralj drži žezlo u desnoj ruci i time pokazuje da djeluje pozitivno-muškim silama.

U lijevoj ruci drži kraljevsku jabuku zelene boje. To znači da ima moć nad zemaljskim svijetom. Ali ta moć nije sirova sila, već neodoljiva snaga univerzalne ljubavi. Zato je kraljevska jabuka u njegovoj ruci tako velika i zelena.

Kralj sjedi na velikoj žutoj kocki na kojoj je prikazan smeđi orao. Kocka je najjednostavniji kristalizirajući oblik materije, kristal soli.* To što Kralj sjedi na kocki znači da on, iako se svojom duhovnošću izdiže nad materijom, materiju i materijalni svijet još uvijek treba kao stabilno tlo na kojem počiva njegova djelatnost. On vlada materijom, ali je i koristi da bi pretvorbom iz materijalnih snaga dobio duhovne. Da bi to pokazao, drži Kralj svoje noge prekrížene, a križ je simbol materije.

Kocka označava veoma finu materiju pomoću koje on objavljuje svoju mudrost. Ta je materija ljudski mozak. Zato je kocka žuta. To je inteligentna tvar. Ljudi mozgom objavljuju više istine i božanske ideje nebeskoga Kralja. Bez toga Kralj ne bi mogao svoju mudrost i svoje misli izraziti i raširiti ih govorom i pismom. Tamni je orao simbol materije, ali on ne objavljuje više niske nagone, i ne mili tlom poput škorpiona, već objavom vi-

* Poblíže vidi: E. Haich "Posveta"

soko sežućih misli služi duhovnome svijetu i, poput orla, vije se u visokim sferama. Orao okreće glavu udesno, dakle, na pozitivno-mušku stranu kako bi time naznačio da je snaga kojom Kralj djeluje uvijek muško-pozitivna, davajuća. Značenje kocke razumjet ćemo još bolje ako pomislimo na Čabu, središte muslimanskog religijskog kulta u Mekki. Čaba je kockasta zgrada koju je, prema tradiciji, u njezinu današnjem obliku izgradio još Abraham. Na cijelom svijetu okreće se svaki Musliman pri molitvi u smjeru Čabe. I svaki Musliman, samo ako mu se ukaže prilika, hodočasti jednom u životu do Čabe. U njezinoj unutrašnjosti stoji između tri stupa dvanaest srebrenih svjetiljki, s trinaestom u sredini. Tri stupa simboliziraju božansko trojstvo, a dvanaest svjetiljki dvanaest znakova zodijskih sa Suncem u sredini. Čaba nema prozora, samo jedna jedina vrata, uzidana na visini od sedam stopa i do kojih se mora popeti ljestvama sa sedam prečki. Muslimani Čabu zovu "Kuća božja", i ona ne predstavlja ništa drugo do čovjeka samog. Simbolika Čabe tako je jasna da je zaista nepotrebno objašnjavati da je ka'ba, kocka, materija, tijelo čovjekovo, u kojem stanuje božansko Jastvo, Bog. Tri stupa predstavljaju božansko trojstvo koje oživljava tijelo božanskom snagom logosa. Isus reče: "Kraljestvo nebesko je u vama." Isti simbol, kocku koja u sebi sadrži božanski princip, ali prikazanu kao žrtveno janje, nalazimo u Bibliji u Ivanovim Otkrivenjima. Ivan nam pripovijeda što je vidio: "Zatim dode k meni jedan od sedam anđela... i govoraše mi i reče: Dodi da ti pokažem zaručnicu - ženu Janjetovu!" Svijest čovjekovu, što će se jediniti s božanskim principom. "I prenese me - u duhu - na neku veliku i visoku goru te mi pokaza Sveti grad, Jeruzalem, gdje silazi od Boga s Neba sa slavom Božjom u sebi. Onaj koji je govorio sa mnom držao je "mjeru"-zlatnu "trsku" - da izmjeri grad, njegova vrata i njegove zidine. Grad leži "na četiri ugla": Jednaka mu je dužina, širina i visina" (Dakle, kocka!) "Zidine su sagrađene od

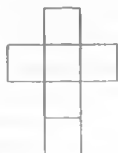
jaspisa, a grad od čistoga zlata, kao čisto staklo. Hrama ne vidjeh u njemu. Njegov hram, naime, jest Gospodin, Bog, Svemogući, i Janje. Gradu ne treba Sunce ni Mjesec da svijetle u njemu, jer ga je rasvijetlio sjaj Božji, a Janje mu je svjetiljka." Kao što razabiremo, vidio je biblijski vizionar tijelo prosvijetljenoga i razriješenog čovjeka također kao prozirnu kocku, kristalizirani praoblak materije, iz koje nebeskim sjajem svijetli Božje svjetlo, žrtvujući se božanski princip, Janje.

Pred Kraljem vidimo isti cvijet, kakav smo već kao pupoljak vidjeli iza Opsjenara. Tamo taj cvijet znači da čovjek još nije svjestan i da najveći dio njegove biti leži još *iza* njegove svijesti, u nesvjesnom. Ovdje se cvijet već nalazi *ispred* nebeskoga Kralja, i već se počinje otvarati. Cvijet, dakle, više nije pupoljak. Čovjek na ovoj razini već je znatno svjesniji nego na razini Opsjenara. On već vlada svojim vlastitim tijelom, svojim materijalnim oblikom. Do izvjesnoga stupnja već ovladava sobom. Svoje tijelo koristi kao izvor snage, a tjelesne energije pretvara u duhovne moći. Time brže napreduje na dugom putu do velikog cilja. Njegova duša više nije pupoljak; ona se postupno otvara i isijava božansko svjetlo, ljubav. Njemu sviće da duhovni stupanj čovjeka ne ovisi o tome koliko zna, već o tome koliko ljubavi nosi u sebi. Što je glavom naučio i shvatio, mora ostvariti. Svoja iskustva i svoje znanje ne smije zadržati za sebe, već ga mora predavati onim neupućenim ljudima koji dolaze za njim. On već poznaje samosvladavanje i gospodari svojim tjelesnim željama. Snagu, što je time stiče, koristi k tome ne samo da bi dalje pomagao samome sebi, već i svojim bližnjima. Već vidi veliki cilj i čitav svoj život posvećuje tome da bi postao još duhovnijim i da bi druge priveo duhovnosti. Puno je već pročitao, puno naučio i od velikih ljudi, koji su dostigli cilj, čuo božanske istine. Ali skupio je i mnoga vlastita iskustva i može dijeliti obilna blaga iz svoje riznice. Sve više ljudi dolazi k njemu da bi izmolilo savjete i pomoć, i

on pokušava ublažiti čovjekove patnje. Pomaže gdje može, a u njegovom se srcu rascvjetava samilost i univerzalna ljubav, isto kao što cvijet rastvara svoje latice.

Slika Kralja nosi broj 4 i slovo DALET.

Broj 4 kao geometrijski lik, kao kvadrat ili križ, nalazimo u obličju kocke. Jer ako raširimo omotač kocke,

dobit ćemo križ. Svih su šest stranica kocke pravokutni kvadrati. Na cijelome svijetu i u svakoj religiji geometrijski su oblici kvadrata i križa simbol materije. Na dvjema gredama križa, na vremenu i prostoru, razapet je svjetovni duh, logos, Krist. U sjecištu dviju križnih greda apsolutna je sadašnjost. Tamo se sjedinjuju vrijeme i prostor. Nama je, otjelovljenim duhovima, tu točku, apsolutnu stvarnost, jedinu mogućnost, izbačavanje, oslobodjenje, doseći još u tijelu. Inače smo "razapeti" u vremenu i prostoru. Ako nam uspije istrajati u apsolutnoj sadašnjosti i apsolutnom sviješću, onda smo oslobođeni "razapinjajući" u vremenu i prostoru. Onda smo uskrsnuli u vječnosti. Simbol križa s razapetim čovjekovim likom star je koliko i samo čovječanstvo. Posvuda su pri iskapanjima nađeni takvi tisućljeća stari križevi, u Americi, kao i na Orijentu.

Broj 4 nalazimo još kao simbol u četiri velike matrice, s izvorom u središtu raja, koje teku na četiri strane svijeta. Nalazimo ga i u četiri velika zodijakalna znaka iz Heraklitolove vizije: lavu, biku, anđelu i orlu, a isto se tako broj 4 kao simbol pojavljuje u četiri božja lica hinduističke religijske filozofije.

Tarot karta KRALJ nadopunjuje Tarot kartu

KRALJICA. Kralj je pozitivno-muška strana, a Kraljica negativno-ženska strana jedne jedine božanske cjeline. Brojevi 3 i 4 zajedno daju broj 7, ključni broj zemaljske razine. Zbog toga sedam prečaka na ljestvama koje u Meki vode u Čabu. Ako broj 7 zbrojimo po metodi brojčane mistike, $1+2+3+4+5+6+7$, dobivamo broj 28. Poprečni zbroj broja 28 božanski je broj dovršetka, ispunjenja stvaranja, broj 10. Ništica nema mističnu brojnu vrijednost, jer simbolizira prostor. Tako konačno kao krajnji rezultat ostaje božanski broj 1. Isti rezultat dobit ćemo ako broj 4 zbrajamo metodom brojčane mistike, $1+2+3+4=10$. Konačni rezultat opet je 1.

Slovo DALET slika je oživljavajućeg i djelatnog principa univerzuma. Kroza nj predstavlja Bog slike tijela i svih različitih pojava materije. Dalet odgovara četvrtom sephirotu Hesed, što znači milost, ljubav i dobrotu.

PRVOSVEĆENIK (Le pape)

Broj: 5

Slovo: 7 HE

Na ovoj slici vidimo mušku pojavu sa svim atributima jednog prvosvećenika. On jest Prvosvećenik. Sjedi na prijestolju kojemu vidimo samo dva stupa stražnjeg naslona. Među stupovima više nema razapetog zastora, više nema ničega za prikrivanje. I lice je svećenikovo bez vela. Otvoreno nam pokazuje svoje lice, niti on, očito, ništa više ne prikriva.

Bijela kosa i bijela brada Prvosvećenikova pokazuju da je on duhovno biće koje nikada i neće postati zemaljsko, čak i ako djeluje u zemaljsko-materijalnome svijetu. On ostaje uvijek duhovnim.

Prvosvećenik ima na glavi žutu tijaru, optočenu tri- ma zlatnim obručima, a najgornji, u simboličnom znaku materijalnoga svijeta, završava križem. Tri obruča simboliziraju tri svijeta nad kojima Prvosvećenik ima moć: Nebo, Zemlju i Pakao. On ih za čovjeka može otvoriti ili zatvoriti, uvesti ga, ili iz njih izvesti.

Njegova odjeća slična je odjeći Prvosvećenice. Njegova najdublja bit prožeta je univerzalnom ljubavlju. Zato nosi plavu halju. Preko nje je veliki crveni ogrtač koji pokriva čitavu pojavu. Tim ogrtačem pokazuje Prvosvećenik svoju visoku duhovnost prema van. Žuti obrub ogrtača ukazuje na to da on svoju duhovnost objavljuje mislima i riječima. Zelena boja podstave ogrtača znači empatiju, dobronamjernost i prijaznost.

Nosi bijele rukavice s plavim križevima s gornje strane. To znači da njegove ruke, čak i ako dolaze u dodir

s materijalnim svijetom, unatoč svim nečistima zemaljskoga svijeta ostaju uvijek čiste. U lijevoj ruci drži žezlo s trostrukim križem. On simbolizira, kao i zlatne obruči njegove tijare, tri svijeta: Nebo, Zemlju i Pakao.

Pred njim kleče dvije prilike. Već njihova odjeća govori da su to dvije suprotnosti što se međusobno nadopunjuju. Jedna nosi tamni kaput s crvenim ovratnikom, druga crveni kaput s tamnim ovratnikom. Jedna ima svijetlu, druga tamnu kosu. Te dvije prilike simboliziraju pozitivni i negativni pol, ali istodobno i dva spola, pozitivno-muški i negativno-ženski. Slušaju čemu ih Prvosvećenik uči. Tamnokosa muška prilika gleda u njega i pobožno sluša. Plavokosa "ženska" prilika sakriva lice rukama i čini se preplašenom. Tamnokosi polaže svoju desnu ruku na leđa, ohrabrujući. Obje prilike simboliziraju unutrašnje duševno stanje čovjeka koji se nalazi na razini Tarot karte "Prvosvećenik". Njegova pozitivno-muška priroda već ima hrabrosti slijediti svoje unutrašnje uvjerenje, ali zemaljski-tjelesno u njemu preplašeno je i daje mu osjećaj da bi mogao izgubiti nešto vrijedno. No istina u njemu djeluje snažno, i sa svakim novim iskustvom on postaje sve duhovnijim. To mu daje snage da živi prema svojem najdubljem uvjerenju. Osjeća da ne mora biti *od* ovoga svijeta, iako *u* tome svijetu živi. On *zna* da se mora razračunati sa svojim nagonima i s njima raskrstiti. U samoovladavanju je toliko uznapredovao da je pobijedio u borbi s nagonom samoodržanja. Jelo i piće nije mu više potrebno kao sredstvo užitka. Pobijedio je, dakle, i svoje ovisnosti. Sada još mora napraviti reda u svojem spolnom životu i dovesti ga na pravi put. Razumije da nije samo spolno biće, već je, nadilazeći spolnost, *čovjek*. Jasno uvida da njegov duh nema spola, i da se, kad se u njegovom duhu probudi i osvijesti čovjek, više neće osjećati "ženom" ili "muškarcem", već "čovjekom". Zna da se na cilju postaje androginitim. Iako njegovo tijelo pokazuje samo polovicu cijelog, dakle, *jedan* spol, u svojoj svijesti on se izdigao

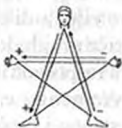
iznad spola. Pokušava živjeti prema tom shvaćanju, biti djetetom, čak ako mu to uvijek i ne uspijeva. Za vrijeme tog djelatnog razdoblja upoznaje mnoge nove istine. Na sebi samome spoznaje da njegovo tijelo nije samo prazna ljuska za njegov duh, već je poput vodom natopljene spužve, natopljeno snagama duha. Te tjelesne snage što potječu od duha i na njegovu svijest sada već djeluju kao tjelesne, upravo su tako silne kao on sam, zato što one i jesu, upravo u materijaliziranom obliku, ON SAM. Zato jest tako teško te sile u sebi savladati, u svijesti se izdići nad njima, jer se time suprotstavljamo SAMIMA SEBI. Njegovo ga unutrašnje više Jastvo podučava, kao što Prvosvećenik podučava ove dvije prilike. I on sve jasnije vidi i bolje razumije usku povezanost koja postoji među njegovim duhovnim višim Jastvom i njegovim nagonским bićem, kojega se još ne može osloboditi. Ali istina je već opačala, i on uvida da istinske radosti i istinsku, sretnu ljubav može u tjelesnom sjedinjenju doživjeti samo onda ako je to tjelesno sjedinjenje objava jednoga dubljeg duhovnog jedinstva. Zato počinje u čovjeku suprotnoga spola najprije tražiti razumijevanje i prijateljstvo, dakle, neku unutrašnju povezanost i duhovno jedinstvo. Uvida da usporedno sa svojim unutrašnjim životom, i u svom izvanjskome životu mora stvoriti red i sklad da bi našao rješenje svojih problema; a da bi postigao unutrašnje zadovoljstvo, mora bezuvjetno vanjski i unutrašnji život svesti na isti nazivnik. Začudo, u tome mu pomaže sudbina, jer, kao da bi neka nevidljiva sila vidjela njegove unutrašnje borbe, donosi mu udes u njegovom zemaljskom osobnom životu nove mogućnosti i nove zadaće. Već i činjenica da mu se sve više ljudi obraća za savjet i pomoć, prisiljava ga da se odriče svojih dosadašnjih načina života. Svoj životni tijek mora rasporediti tako da svojim bližnjima može posvetiti više vremena i energije. Tako i sam upoznaje život s raznih strana i suočava se s mnogim teškim problemima, što ih vapijući preda nj podastiru. I tako

spoznaje da Nebo, Zemlja i Pakao zaista postoje, ali ne kao mjesta, već kao stanja čovjeka. O čovjeku ovisi u koje će se stanje dovesti svojim ispravnim ili pogrešnim činjenjem. Postupno uvida da patnik pati zato što je dozrio do nove razine. Na velikom je Putu patnik dospio do novog putokaza. Patnja ga prisiljava da zakorači na tu novu razinu, na kojoj njegove patnje odjednom prestaju, zato što probleme, što ih je dosada smatrao teškim i pritriskujućim, sada, sa sasvim drugog stanovišta, uopće više ne osjeća tako teškim.

Tako se čovjek bori u sebi, i u zemaljskom svijetu. U toj borbi napreduje, uzdiže se sve više, njegov se horizont proširuje i on u svojoj biti postaje sve svjesniji. Ali put je još dugačak i ne smije zastati. Mora strpljivo ići dalje jer ga čekaju još mnogi putokazi.

Tarot karta "Prvosvećenik", nosi broj 5 i slovo HE.

Posvećeni nazivaju broj pet Kristovim brojem, ili brojem logosa. Božanski je broj dovršenja stvaranja broj 10. Polovina toga zbroja jest 5. Simetrija u tijelima živih bića znači da logos dijeli božanski broj 10 na dva simetrična dijela, i u ta dva dijela djeluje polovina broja 10, to je broj 5. Mi ljudi na svakoj ruci imamo po 5 prstiju, na obje ruke ukupno 10. Isto tako imamo dvaput 5 prstiju na nogama. U ustima imamo 32 zuba, poprečni zbroj je 5. U gornjoj je vilici 16 zubi, poprečni zbroj je 7, u donjoj također 16 zubi, poprečni zbroj također 7. Oba poprečna zbroja daju zajedno 14, poprečni zbroj opet 5. Svaki se put, dakle, pojavljuje Kristov broj. Broj osjetila također je 5: vid, sluh, miris, okus i opip.

Zbrojimo li udove, dvije ruke i dvije noge s glavom,

dakle, 5 završetaka ljudskoga tijela, ponovo dobivamo broj 5. Čovjek je građen na petokrakoj zvijezdi i životni nabor kruži u njemu također u obliku petokrake.

Zato naše tijelo sdesna oživljava pozitivni nabor, slijeva negativni. Broj 5, budući da je sam polovina broja dovršenoga stvaranja, broja 10, usko je povezan s brojem 2, koji uvijek sadrži. Jer množiti s brojem 5 znači *dijeliti s 2* i rezultat pomnožiti s 10 (vrlo jednostavan postupak). Neki zbroj podijeliti s 5, znači broj *pomnožiti s 2* i tada dijeliti s 10. Dva se broja, 5 i 2, nadopunjuju i daju ključni broj 7, koji kabalističkom redukcijom opet dovodi do poprečnog zbroja 10, $1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 = 28$, $2 + 8 = 10$. Činjenica da se broj 10 u stvaranju manifestira kao dvaput 5, dvije simetrične polovine što se međusobno nadopunjuju, poput 5 prstiju na dvije ruke itd, pokazuje se začudno i onda, kada zbrajamo brojeve od 1 do 10: $1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9 + 10 = 55$, zajedno: $5 + 5 = 10!$ Tarot karta 5, "Prvosvećenik", nadopunjuje Tarot kartu 2, "Prvosvećenica", iz istog razloga.

Slovo HE odgovara u kabali 5. sephirotu koji se zove Gebura, što znači strah, osuda i snaga. Hijeroglifski ono znači dah. Život se neprekidno stvara i održava dahom i otuda potiče ideja sveoduhovljenoga.

RASKRIŽJE (L'amoureux)

Broj: 6

Slovo: 1 VAU

Na ovoj slici opet vidimo "Opsjenara". Sada nema svoj šešir koji predstavlja njegov beskrajni duh. Ovdje se, dakle, s njim dešava nešto što ne dodiruje njegov duh. Svijetla mu kosa leprša, žuta boja pokazuje njegovu visoku inteligenciju. Haljetak mu je crven i zelen. Grudi su mu s desne strane crvene, s lijeve zelene. Na kratkoj su suknjici boje obrnute, na desnoj strani zeleno, na lijevoj crveno. Na nogama boje opet odgovaraju onima na prsima. Rukavi su žuti. Ova odjeća znači da su njegova bit i svi njegovi koraci vođeni duhovnošću, ljubavlju prema čovjeku i humanošću. U svojoj je unutrašnjosti ispunjen tim principima. Njegova je aktivnost, prikazana rukama, vođena njegovim razumom. Prije no što god učini, temeljito razmišlja je li to ispravno ili pogrešno. Ruke su mu prekrížene na grudima, kao da se brani od nekog vanjskog utjecaja. Oči su mu oborene. On se brani od sugestivnih pogleda koji ga prožimaju. Ne želi svoju odluku izložiti vanjskim utjecajima. Nad glavom mu je dvanaestokraka zvijezda i u njoj u jednom krugu anđeo koji s napetoga luka upravo odapinje strelicu na Opsjenara. Dvanaest zvjezdanih krakova označava dvanaest zodijakalnih znakova, dakle, stvaralačke energije što izgrađuju vidljivi svijet.

Mladić stoji na raskrižju. Na svakoj strani raskrižja stoji po jedna ženska prilika. Desno prepoznamo nebesku Kraljicu s krunom na plavoj kovrčavoj kosi, u njezinoj crveno-plavoj haljini. Lijevo stoji žena smeđe kose;

nosi žutu haljinu i preko nje zeleni ogrtač. Već znamo da žuta boja simbolizira razum, ali ovdje žuta boja, kao i tanki crveni obrub na vratu, crveni pojas i crveni cvijet u kosi, znači samo lukavost i sebičnu proračunatost, bez istinske duhovnosti i bez pobožnosti. Plava boja nedostaje. Zeleni ogrtač simbolizira da ona prema vani pokazuje srdačnost i simpatiju, kako bi time prevarila svoje žrtve. Obje prilike dodiruju mladog "Opsjenara", vabe ga da ih slijedi.

Obje žene simboliziraju unutrašnju borbu čovjeka na raskrižju. Sudbina svakog čovjeka dovede jednom u životu na to raskrižje. On mora odabrati, hoće li krenuti nadesno, ili nalijevo. Desna strana vodi ga kroz teške bitke, čak s mnogo odricanja i žrtava, do kreposnog života, što će mu, unatoč svemu, donijeti mnogo čiste radosti *prave ljubavi*. Lijeva strana vabi ga lakom uspjehu bez borbe, lakomislenom i grijешnom životu u kojem će naći kratkotrajne užitke u zadovoljenju svoje tjelesne požude, koji uvijek ostavljaju gorak okus, a njegovu svijest neodoljivo povlače na jednu nižu razinu. Završetak jednog takvog života uvijek je unutrašnji kaos i duševno uništenje.

Oba puta simbolizirana su dvama ženskim likovima. To naravno ne znači da na tom raskrižju jedan *muškarac* bezuvjetno mora birati između dvije *žene*. To se, doduše, može desiti, ali bio bi to samo jedan od mnogih slučajeva u kojima čovjek - bilo žena, bilo muškarac - koji na takvom raskrižju. Često se događa, da, na primjer, liječnik, znanstvenik, umjetnik ili trgovac mora birati između lakog uspjeha zbog kojega se mora prodati i odreći svojeg unutrašnjeg uvjerenja, i jedne teške sudbine, kad, doduše, postupa po svojem uvjerenju, ali se zato mora odreći svjetovnoga uspjeha i lagodnoga života. Jedan je to Hahnemann zatvorio svoju ordinaciju jer se nije mogao složiti s tadašnjim metodama liječenja. Radije je sa svojom obitelji gladovao i zaradivao kruh prevodeći, ali svoje najdublje uvjerenje nije mogao prodati. Tada je otkrio

homeopatiju i postao svjetski poznat! Ali kakvu je bijedu morao do tada izdržati zajedno s obitelji! Ili jedan Böcklin, kojemu je neki trgovac umjetninama obećao veliku svotu, ako, na primjer, na jednoj od svojih slika kičasto savine uspravni vrat jednoga labuda. Böcklin je pomislio na svoju gladujuću obitelj, oklijevao trenutak i odgovorio: "Ne, ne mogu to učiniti. Na ovoj slici labud drži vrat upravo tako!" I porodica je Böcklin i dalje živjela oskudno, ali Böcklin svoje uvjerenje, Sebe samoga, nije prodao. Bilo bi još primjera: Luther, koji odbacuje visoke duhovničke počasti što mu ih papa nudi u zamjenu za šutnju, i radije se izlaže crkvenom progonu nego da se odrekne svojeg uvjerenja. Rembrandt gladuje i slika u najvećoj bijedi da bi istražio tajne svjetla i sjene, umjesto da bogate gradanke prikazuje kao ljepotice, čime bi brzo stekao materijalno bogatstvo. Mnogi su ljudi to raskrižje doživjeli u sebi i znaju što to znači "prodati dušu đavolu". I Isus Nazarećanin doživio je to raskrižje u pustinji kada ga je đavo dovodio u iskušenje, nudeći mu sva blaga svijeta ako se odrekne svojeg uvjerenja, ako ga stane slijediti i činiti što od njega bude zahtijevao. Mnogi su ljudi već stajali na istom raskrižju putova i morali otjerati vruga božanskim riječima: "Apaga Satanas!". Bježi, Sotono!

Naravno, može se desiti da muškarac na toj razini svijesti doista mora birati između dvije žene - ili žena između dva muškarca. Ili moraju birati između dva načina života. Težište je ovdje na pitanju, hoće li čovjek zbog zemaljskih prednosti izdati svoje unutrašnje uvjerenje, svoj unutrašnji božanski glas, i time prodati svoje božansko više Jastvo, ili će, čvrst poput stijene, slušati svoj unutrašnji glas i slijediti svoje uvjerenje. To znači da on vrši *volju Božju!* I najveća je sreća ako je čovjek u sebi, sa sobom zadovoljan, jer to ne znači ništa drugo, već da je Bog njime zadovoljan!

Na slici gada andeo u Opsjenarovo srce. Ali on dobro zna da će Opsjenar moći, i da će *bezuvjetno i jedino*

izabrati pravi put. Koji god put da izabere, izabrat će pravi za *sebe*, jer će po oba puta stići do istog cilja, do Boga. Samo je pitanje vremena, jer jedan je put, lijevi, nešto duži od drugoga, desnoga. A BOG ne poznaje vrijeme. Ako je čovjek neiskusn, izabrat će, i *mora* izabrati, lijevu stranu da bi stekao iskustva koja mu nedostaju. Na tome će tada lijevome putu spoznati da se na toj strani sam unesrećuje, da se obrušava u duševni kaos i duševno uništenje. On se na tome putu gubi, ispada iz jedinstva, iz svojega božanskog JASTVA. A to je najveća nesreća, to je pakao. Stoga se mora okrenuti, "obratiti se", kako bi našao put povratka iz toga pakla. Mora doći na pravi put, ta već je bogat iskustvima. Tada više neće moći zalutati. Kada se Buddha, nakon jedne noći provedene u palači, osvijestio i shvatio kakav je beskorisni život vodio, i kako bi duboko na taj način mogao pasti, povukao se u osamu, da bi našao Boga, da bi postao BUDDHA. Ili, jedan drugi primjer, ovdje u Evropi: Franjo Asiški zamislilo se usred pijanoga društva, doprlo mu je do svijesti što to zapravo čini. Ustaje i zauvijek odlazi, da bi postao veliki svetac, Franciscus.

Tako se i čovjek na lijevome putu jednom mora probuditi da više nikada na nj ne zaluta, vjerujući da će tamo naći sreću. On mora naći desni put, i njime ići dalje, da bi dostigao veliki cilj. Iskustva s lijevoga puta mora svaki čovjek imati u sebi ako na desnom ne želi posrnuti. Jer ako *bez neophodnih iskustava* neposredno odabere desnu stranu, ne može odoljeti davlu, čim ga ovaj pod maskom svakodnevnog iskušenja dovede u napast. On nema snagu iskustava i posrće. Mora, dakle, natrag na lijevi put, kako bi prikupio iskustva.

Ali, ako je čovjek ta iskustva donio iz ranijega života, moći će, i znat će, odmah odabrati desni put. Ako je još neiskusn, odabire desnu stranu jednim skretanjem ulijevo, a kad već raspolaže iskustvom, bira desnu stranu bez *obilaska*.

Andeo koji u sredini zodiakalnog kruga igra ulogu Sunca, odapinje strijelu, zraku svjetla, u srce Opsjenarovo. On će tada odabrati put kojim će, u skladu sa svojim iskustvima, obilaznicom ili prečicom, direktno ili indirektno, stići do cilja, do BOGA.

Tarot karta RASKRIŽJE nosi broj 6 i slovo VAU.

Broj 6 dobije se iz dva trokuta što uranjaju jedan u drugi.: Jedan trokut stoji vrhom nagore, drugi vrhom nadolje. Onaj s vrhom nagore simbolizira božansko trojstvo, a drugi otpor, materijalni svijet. Ako središte obaju trokuta ujedini u jednoj točki, dobivamo šesterokraku zvijezdu što simbolizira čovjekovo srce. U srcu, u koje andeo odapinje svoju strijelu, sastaju se oba svijeta, duhovni i zemaljski. Čovjek mora ostvariti oba. U duhu nebeski, u tijelu zemaljski svijet.

Tarot karta 6, RASKRIŽJE, nadopunjuje se s Tarot kartom 1, OPSJENAROM. Zajedno daju broj 7, koji opet, kao i kod prethodnih karata, brojčanomističnom redukcijom vodi do broja 10.

Slovo VAU znači oko, dakle sve ono što se odnosi na svjetlo i svetost. Oko je most između čovjeka i vanjskoga svijeta jer kroz oko se čovjeku ukazuje svjetlo i vanjski svijet. Ovo slovo odgovara 6. sephirotu, Tiphereth, koji znači ljepotu, Sunce i sjaj, dakle sve ono što vidimo okom.

KOLA (Le chariot)

Broj: 7

Slovo: Š ZAIN (Zajin)

Na ovoj slici ponovno vidimo "Opsjenara". Ali ovdje više nije u nedoumici kao na Tarot karti 6, i ne mora se braniti od stranih utjecaja kao na "Raskrižju". Samosvjesno i odlučno stoji on ovdje, ali ne na nogama, već na kolima u obliku kocke, kojima će brže stići do cilja. Na prekretnici svojega života, na raskrižju, odabrao je pravu stranu - mogao je, kako je pokazano, odabrati *jedino* pravi put - i postao je pobjednikom.

Na glavi sada nosi krunu s tri velike, blistave zvijezde. Zvijezda ima vlastito svjetlo, a svjetlo u simbolici uvijek znači svijest. Ove tri zvijezde označuju ovdje tri svjesne faze vremena: prošlost, sadašnjost i budućnost. Jer ove tri faze postoje samo u čovjekovoj svijesti. Pobjednik sada od blaga prošlosti može svjesno izgraditi svoju budućnost.

On nosi haljetak s oklopom. Boja haljetka pokazuje da je duhovno usmjeren i s dubokom vjerom u Boga. Ima kratku suknjicu s tri velika žuta kruga. Tri nazupčena kraja suknjice sa žutim krugovima obrubljena su također žutim. Tri velika kruga simboliziraju tri svijeta: Nebo, Zemlju i Pakao, što ih je on već spoznao kao stanja svijesti. A žuti obrub opet znači da se njegova duhovnost objavljuje njegovim blistavim razumom.

Na grudima mu vidimo široku plavu vrpču, na kojoj je našiveno pet dugmeta što ih je imao već kao "Opsjenar". To je i opet pet osjetila kojima je *povezan* s vanjskim svijetom.

U desnoj ruci drži svoj čarobni štapić koji je u njegovoj pobjedničkoj ruci sada postao žezlom. U svojem je

svijetu postao gospodarom.

Na ramenu mu vidimo dva nebeska tijela, Sunce i Mjesec, koje smo već vidjeli na grudima nebeskoga Kralja. Čovjek kao pobjednik vlada već dvjema velikim silama, pozitivnom snagom Sunca i negativnom snagom Mjeseca, i s tim dvjema stvaralačkim energijama on potpuno svjesno radi.

Kockasta smo kola već vidjeli, vladar nebesa sjedio je na njima. Ali tada to još nisu bila kola, već jednostavna kocka. Sada pobjednik tu kocku koristi kao kola na kojima ide na svoj pobjednički pohod. Na četiri kolna ugla četiri su pritke koje nad glavom pobjednika nose plavi baldahin. Četiri pritke simboliziraju četiri elementa: vatru, zrak, vodu i zemlju. Pobjednik stoji među pritkama u sjecištu dijagonala i tako u sebi objedinjuje četiri elementa, i njima ovladuje. Baldahin se sastoji od četiri velika plava polukruga. Na svakome su tri zvijezde, ukupno, dakle, dvanaest. One simboliziraju dvanaest zodijakalnih znakova, kao na slici Nebeske kraljice.

Na prednjoj su strani kola neobični likovi. U sredini prepoznajemo sjedinjena oba ljudska spolna organa. Počivaju jedan u drugome kao što pozitivni i negativni pol počivaju jedan u drugome na sedmoj razini svijesti. U Bibliji stoji: "I počinu u sedmi dan od svega djela koje učini." U Bibliji "dan" znači svijest, a "noć" nesvjesno. A broj 7 je broj ove karte. Kineska religijska filozofija predstavlja to božansko, neutralno stanje "počivanja u sebi" dvaju polova s Yang i Yin:

Ovaj je prikaz sjedinjenih spolnih organa na slici okružen uskom ovalnom žutom vrpcom. Razumijemo da pobjednik, koji je na Tarot karti 6 odabrao pravi put, već znade, i razumom je dokučio, da su dva spola zapravo jedno. Oni su dvije polovine božanskog CIJELOG.

Čovjek, kao duhovno biće, morao bi, dakle, na jednoj visokoj razini svijesti u sebi objedinjavati obje polovine ako želi biti "Cjelovitim". Tjelesno može pripadati pozitivnom ili negativnom polu, u duhu ima u sebi oba pola i androgin je. Ono što imamo u glavi, - što *razumijemo*-, još je daleko od ostvarenja. Ipak, ostvarenje počinje time da se nešto shvati i tada shvaćeno iz razuma prodire u biće. Biblija kaže: "Riječ mesom posta"; tako se postupno postaje onim, što se prethodno samo razumijevalo. Čovjek na toj razini svijesti razumije jedinstvo dviju polovina, ali on je još uvijek samo *jedna polovina*, a ne CIJELO. On CIJELO još ne doživljava u stanju bitka.

Nad tim likom prepoznamo egipatski simbol lozosa, stvaralačkog principa što juri svemirom i sve stvara i oživljuje. To je pojednostavljeni oblik jastreba Horusa, crveni krug s velikim krilima s obje strane. Duh, dakle, stoji iznad podjele, on je jedna cjelina, a onaj koji se probio na tu duhovnu razinu, u svojem je duhu također jedna cjelina. U svojem duhu on je CIJELO.

Kola vuku dvije sfinge, jedna bijela i jedna crna. Crnu sfingu poznajemo već s Tarot karte 2. Tamo je sjedila uza tron Prvosvećenice. Bijela je tada još bila nevidljiva. Čovjek je na stupnju svijesti Prvosvećenice poznao samo materijalni svijet i granice materijalnoga svijeta. Sada već poznaje obje strane, lijevu i desnu, duhovni i materijalni svijet. Za njega oni više nisu tajna. Ako promotrimo obje sfinge, spazit ćemo da to uopće nisu dvije, već *jedna* sfinga s dva torza. Materijalno-zemaljski svijet obrnuta je slika duhovno-božanskoga svijeta. Ono što *vidim* i ono što *jesam*, uvijek su točne suprotnosti. Ako stojimo nasuprot nekom čovjeku, vidimo njegovu desnu ruku na strani svoje lijeve ruke, a istovremeno njegovu lijevu ruku vidimo na strani svoje desne. Dakle, ono što *vidim*, ne mogu *biti*, a ono što *jesam*, ne mogu *vidjeti*. Nijedan slikar nije mogao naslikati svoj portret, jer sama sebe nikada ne može vidjeti. Može vidjeti samo svoj odraz u zrcalu, i to naslikati. Ali to ipak nije on sam, takav kakav je u stvarnosti. Njego-

va je desna strana na lijevoj, a njegova lijeva na desnoj strani odraza. Sa svime je dakle tako, no mi ćemo se pozabaviti samo primjerom pisma. Kad vidim slovo E, ono stoji slijeva nadesno. Ali ako slovo E doživljavam u jednom stanju bitka, tj, ako to slovo E napišem na svojim prsima, da sam, dakle, ja to E, onda ono stoji upravo obrnuto, naime sdesna nalijevo. U današnjoj zapadnoj kulturi pišemo i čitamo u jednom iz raja izgnanom položaju, slijeva udesno. Ali još ima naroda koji su zadržali svoj drevni način pisanja te pišu i čitaju u jednom stanju bitka sdesna nalijevo. Židovi su jedan od tih naroda. Oni na papir prenose stanje bitka, i čitaju i pišu sdesna nalijevo.

Bijela sfinga simbolizira stanje bitka, a smeđa stanje izgnano iz raja. One pokušavaju ići u suprotnim pravcima, ali time postižu, kao rezultat suprotstavljenih energija, samo kretanje kola unaprijed.

Pobjednik već razumije tu istinu i on *vidi i jest* obje sfinge. Već poznaje razliku između stanja izgnanog iz raja i božanskog stanja bitka, iako još ne može uvijek izdržati u jednom. On još ispada, još se uvijek ponovno projicira prema vani. Sve ono preljudsko još ga uvijek vuče napolje, još ga nije uspio sasvim pobijediti. Unatoč tome, već je na povratku kući.

Kao što pobjednik samosvjesno i samouvjereno stoji u kolima, tako je i čovjek na ovoj razini samosvjestan i samouvjeren. Počinje upoznavati svoje vlastite moći, ali već znade, i ne zaboravlja, da sve te moći nisu njegove, već pripadaju Bogu. On već zna, da je bez BOGA jedno NIŠTA, da sve svoje sposobnosti i nadarenosti prima iz jednog jedinog praizvora svih moći. Svemu što živi samo su dani životna snaga, sposobnosti i talenti. Michelangelo, Beethoven ili drugi velikani također svoje sposobnosti i talente nisu stekli sami, već su ih sve primili od Boga.

Čovjek ne raspolaže *vlasitom* životnom snagom, sposobnostima i talentima. Sve dobiva od Boga. Kad to uvidi, gubi svoju raniju oholost i svoj izolirani stav koji je poticao iz njegova neznanja, i postaje skroman. On zna

da je samo osoba, Božji zvučnik. U antičkom svijetu "osobom", "personom" nazivali su veliku masku koju su nosili glumci da bi im glas "odzvanjao". Čovjek pušta da Božji glas njime odzvanja. Istovremeno on već osjeća da ga Bog voli i vodi zato što s njim još nešto smjera. Bog mu upravo stoga daje sposobnosti i talente jer ga želi koristiti kao odlično sredstvo objavljenja. Čovjek se tada osjeća kao Božje dijete i pokušava uvijek vršiti Božju volju. On već zna da je samopovjerenje povjerenje u Boga! On zna da je dobro u njemu BOG, a što je u njemu nesavršenoga, upravo je stoga nesavršeno, jer on objavljuje i svoju ličnost, a ne uvijek BOGA. On se, dakle, pokušava još više razviti da bi mogao postati još boljim zvučnikom Boga. Što postaje svjesnijim ništavnosti svoje osobe, postaje to samouvjerenijim jer osjeća da je samo "persona", "maska" Božja, i da Bog kroza nj govori, da Bog kroza nj podučava i da kroza nj voli sve ljude. Tako postaje sve boljim nositeljem božanskih moći. Primijećuje da svojim riječima i svojim djelima na svoje bližnje djeluje sugestivnom snagom. Tu snagu koristi da bi drugome pomogao. Ljudi uvidaju njegovu nadmoćnost. Što on u svojem višem Jastvu poželi, to može i provesti. Posvuda postaje pobjednikom.

To je vrijeme za čovjeka trijumfalni pohod. Dobio je veliku bitku koju je morao voditi na raskrižju. Više nema bitaka, i on i ne pomišlja da bi ga u budućnosti i dalje mogle čekati još veće bitke. On trenutačno počiva na lovorikama i vjeruje da će odsada put bez velikih napora uvijek voditi nagore. Zadovoljan je sa samim sobom i sa svijetom. Sve gleda optimistički, a sudbina mu donosi mnoga priznanja i časti. Ljudi, koji još ne poznaju izvor s kojega on crpi svoje moći, dive mu se. Postaju mu prijateljima i žele od njega učiti. Razlika između njega i prosječnih ljudi još nije tako velika da ga oni ne bi mogli razumjeti. Stoga je on vrlo uspješan u podučavanju i uza svoje zemaljsko zanimanje puno vremena posvećuje svojim bližnjima.

Na ovoj razini čovjek dovršava prvi ciklus svojega razvoja, predstavljen s prvih sedam Tarot karata. Istovremeno je ova razina također i početak novoga ciklusa koji počinje kartom 7 i završava kartom 13. Čovjek je, dakle, na ovoj razini svijesti završetak prošloga i početak budućega ciklusa svojega razvitka.

Tarot karta KOIA nosi broj 7 i slovo ZAJIN.

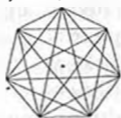
Broj 7 najvažniji je broj na našoj zemaljskoj razini. On je ključni broj našega trodimenzionalnoga svijeta. Sve, što je ovdje na zemlji jedna cjelina, razlaže se na sedam sastavnih dijelova. Biblija kaže da sedam duša Božjih oživljava svijet i da se stvaranje satoji od sedam stvaralačkih sfera. U Otkrivenjima Ivanovim stoji da Janje, stvaralački princip, logos, ima sedam rogova koji simboliziraju sedam stvaralačkih sila. U Kabali i u indijskoj Vedanta-filozofiji nailazimo na iste tvrdnje i odmah se nabraja sedam razina: materijalno-fizička, vegetativna, animalna, mentalna, kauzalna, božansko-duševna i božansko-stvaralačka. Jedan od velikih posvećenika Zapada, Paracelsus, svjedočio je istu istinu. Najviši produkt stvaranja na zemlji, čovjek, sastoji se također od sedam razina. Seljaci kažu: "Čovjek ima sedam koža". Biblija nabraja još mnoge primjere: sedam debelih i sedam mršavih krava znače sedam plodnih i sedam neplodnih godina. A Bog je na nebu ocrtao znak svojega saveza s Noom: dugu, koja sadrži sedam boja. Sedam tonova jedne oktave, sedam vratnih kralježaka u čovjeka, žirafe ili krtice; sedam brežuljaka na kojima je podignut Rim i sedam glava zmaja iz bajki, sve su to dokazi velike istine da je ključni broj materijalnoga svijeta broj 7. I geometrija pokazuje važnost broja 7. Svaki krug sadrži u sebi sedam manjih krugova čiji je promjer točno treći dio promjera velikoga kruga:

I u trima dimenzijama broj je 7 od najvećeg značenja: ako nedimenzionalna točka iz neobjavljenog prijede u objavljeno i u prvoj dimenziji postane dužinom, sadrži tri dimbenika: početnu točku, krajnju točku i interval između njih. Kad se dužina dalje, istom energijom i istom brzinom, prikaže u drugoj dimenziji, nastaje ploha, kvadrat s pet faktora. On ima četiri pokrajnje dužine i kao peti faktor unutrašnju plohu. Ako se površina nadalje prikaže u trećoj dimenziji, nastaje kocka sa svojih sedam faktora: sa šest ploha i sedmim faktorom, zapremnikom. Broj je 7, dakle, ključni broj trodimenzionalnog svijeta. I Ivan govori u Otkrivenjima o novom svetom Jeruzalemu, zaručnici Janjetovoj. "Grad leži na četiri ugla: njegova je dužina jednaka širini. I izmjeri grad trskom: dvanaest tisuća stadija. Jednaka mu je dužina, širina i visina." (Otkr. Iv. 21.16). Vidimo, dakle, novi je Jeruzalem *kocka!*

I sa slovima alfabeta stoji broj 7 u posebnoj vezi. Ako sedam točaka poredamo u krug i međusobno ih povežemo bez ponavljanja, dobit ćemo točno 21, vezu sa središtem, dakle 22 faktora. A naš se alfabet sastoji od točno 22 temeljna slova sa slovom Jod u središtu. Složena su slova samo daljnje varijante, ali nisu samostalna slova.

Slovo ZAJIN znači: "Pobjeda u svim svjetovima". Pripadajući sedmi sephiroth je Netza, a znači čvrstoću, pobjedu

PRAVDA (La justice)

Broj: 8

Slovo: n GETH (Got ili Het)

Ovdje je Nebeska kraljica u novoj odjeći i s novim atributima. Na glavi još nosi svoju krunu, a ispod krune crvenu kapu. To pokazuje da sada mora dosta raditi na svojem duhu. Ona sve prožima snagom duha da bi mogla biti pravednom. Krug na kapi s jednom točkom u sredini simbol je samosvijesti.

Nebeska kraljica sada nema krila. Sada ih ne treba jer više ne leti beskrajnim nebom, već je sišla na zemlju, u svijet aktivnosti, kako bi vršila pravdu.

Sjedi na masivnom tronu koji joj služi kao stabilna podloga. Na naslonu trona, slijeva i sdesna po četiri, ukupno osam, žutih je dugmeta na crvenoj podlozi. Dugmeta simboliziraju broj 8, broj ove Tarot karte. Osmica će nastati i ako dvije okrugle plitice vage postavimo jednu iznad druge.

Odjeća je od raznobojne tkanine. Crveni gornji dio prsluka ima bijeli obrub, a ispod nosi plavu košulju s rukavima. Ima crvenu suknju, a preko koljena zeleno podstavljeni svjetloplavi ogrtač. Kao što već znamo, crvena je boja u simbolici uvijek znak duhovnosti, dok plava znači čistu vjeru u Boga. Bijeli obrub označava objavu duha u čistoći, a zelena podstava simpatiju i dobronamjernost prema svim živim bićima. Gornji se dijelovi rukava sastoje od žutih i zelenih traka što pokazuje da ona u svijetu aktivnosti djeluje s dobrom voljom i mudročću.

U desnoj ruci drži veliki mač koji se razvio iz prijašnjeg žezla. Ona više ne vlada svojim žezlom, već bori-

lačkim mačem. Oružje joj je potrebno da bez utjecaja provodi svoje odluke i presude. Često svojim mačem mora presjeći teška pitanja, kao što je Aleksandar Veliki to učinio s gordijskim čvorom. Taj je mač istovremeno sposobnost razlikovanja Nebeske kraljice kojom ovnove razlikuje i odvaja od ovaca. Mač je moć razlikovanja, kojom Pravda u čovjeku sve pogrešno dijeli od ispravnoga i uklanja iz njegova bića nakon što je odvagnula svaku misao, svaku riječ i svaki čin.

U lijevoj ruci drži Nebeska kraljica vagu kojom odvaga sve što joj se nade u vidokrugu. Veliko je pitanje, hoće li nešto smatrati preteškim ili prelaganim, i već prema tome zadržati ili odbaciti.

Čovjek, koji je na stupnju Pobjednika postao samosvjestan, mora na stupnju Pravde konačno napraviti reda u svojoj unutrašnjoj biti. Dosada je svoju pažnju usmjeravao prema van, ubacivao je životne utiske, ne procjenjujući jesu li ispravni ili pogrešni, u svoju unutrašnjost, djelomično u podsvijest, kao u veliku posudu. A sada je dopro do stupnja na kojem mora u sebi napraviti reda. Uspomene će iz podsvjesnog dozvati u svijest i odvagnuti i najmanje utiske, ne bi li odredio zavrijeduju li da ih apsorbira, ili ih još mora probaviti. Sve, što nosi u sebi, mora izjednačiti, kako bi u sebi postigao apsolutnu ravnotežu. Ako u sebi nalazi mučna sjećanja koja mu još uvijek pričinjavaju bol, mora pronaći obrazloženje kojim će te bolne uspomene ublažiti da bi ih osjećao još samo kao poučna iskustva. Tome se, štoviše, može radovati, jer su mu bolna iskustva pomogla da stupa naprijed velikim koracima. Sve svoje prijatelje i neprijatelje prenosi u svoju svijest i istražuje zbog čega je prema jednima gajio prijateljske, a prema drugima neprijateljske osjećaje. U tom unutrašnjem radu nailazi čovjek na čudnovate rezultate. U svojem je dosadašnjem životu upravo zahvaljujući svojim neprijateljima naučio i iskusio mnogo više, postao je pametnijim, opreznijim i mudrijim, nego zahvaljujući

svojim prijateljima koji možda upravo i nisu bili njegovi *istinski* prijatelji. Neprijatelji ga nisu štedjeli, govoreći mu često u lice objektivnu istinu. Prijatelji mu, nasuprot tome, nisu htjeli nanositi bol i prešućivali su iz sasvim pogrešno shvaćenog obzira i ljubavi njegove očigledne pogreške. On također mora ustanoviti da je u životu imao nekoliko istinskih i pravih prijatelja koji su mu i njegove pogreške ili zablude uvijek rekli u lice, ali koji su unatoč svemu uvijek stajali uz nj i nikada ga nisu napuštali. Te prave prijatelje on sada još više spoznaje i uključuje ih zauvijek u svoje srce, u svoju zahvalnu dušu.

Dok tako radi na sebi u svojoj unutrašnjoj biti, dešava se s njim u vanjskome svijetu nešto neobično. Ranije, na razini svijesti Tarot karte 7, divili su mu se, mnogi su mu ljudi prilazili, moleći za njegov savjet. Mnogi su ga dolazili ispitivati o unutrašnjim, duševnim stvarima. Mnogi su od njega željeli učiti. Tada je, dakle, postao središtem i bio okružen tragačima. Sada, kada je prema sebi samome, ali i prema drugima, postao beskompromisan, znatno se suzio broj onih koji ga mole za savjet, koji slušaju njegove istine i žele od njega učiti. Još nije bio naučio o šutnji, i nije znao da se nezrelim ljudima ne smiju kazati sve istine bez suzdržavanja. Zato ga mnogi ljudi smatraju tvrdim, besosećajnim i bez ljubavi. Umjesto da štiti, postao je nepopustljivim i svoje je stavove bespoštedno izricao. Ta je beskompromisnost uzrokovala izvjesno otuđenje između njega i ljudi koji ga, kao ni pokretajuće razloge njegovih postupaka, nisu mogli u cijelosti razumjeti. Što je on bolje razlikovao ispravno od pogrešnoga, to je manjim bivao broj onih koji su mu se divili i slagali se s njim u svemu. Od njegova nekada velikoga kruga ostali su uz njega samo još malobrojni prijatelji istih nazora. K tome je on još u sebi sve odvagunuo i spoznao i uvidio svoje dotada neprimijećene pogreške. Zato je postao skromnijim i smatrao se manje nadmoćnim prema ostalima. Mnogi su to pogrešno shvatili i

njegovu su novu, iz objektivnosti poteklu skromnost, koja upravo pokazuje njegovu unutrašnju veličinu, zloupotrijebili da bi ga kritizirali i omalovažili. Ali njemu, na njegovoj sadašnjoj razini svijesti, priznanje drugih ljudi nije više tako važno kao nekada. Njegova se sujeta toliko umanjila da mu je zadovoljstvo njegova unutrašnjega glasa, dakle, glasa njegova višega Jastva, postala mnogo važnijom od priznanja i pohvale onih koji ga okružuju. Tako on ide dalje zacrtanim putem i radi i nadalje *u sebi, na sebi samome*.

Čovjek, dakle, u sebi uspostavlja sveopći red, pokušava se pravilno odmjeriti i spoznati pravu vrijednost svojih djela u stavu. Napreduje sustavno i metodički i iz kaosa, koji je dosad vladao u njemu, stvara jedan božanski red. Registriira sve što je dosad doživio, i sve svoje doživljaje u svojoj unutrašnjoj biti postavlja na pravo mjesto, prema njihovoj stvarnoj težini. Obračunava nemilosrdno sa svime što je u svojem životu dotada učinio, ili propustio. Uvida da je trebao *učiniti* mnogo toga što nije učinio, a *ne učiniti* mnogo od onoga što jest učinio. I dalje odvaguje: "Idući du puta postupiti puno, puno bolje! Neka mi Bog dade da to prilike!"

Tarot karta PRAVDA nosi broj 8 i slovo HET.

Broj 8 je božanski krug što se samoodražava i time utlovostručuje, simbol vječnoga duha. Ako krug postavimo na zrcalo, nastaje broj 8. Duh, jedina postojeća apsolutna stvarnost, odražava se u materijalnom svijetu pri zrcalu. On se manifestira u stvarnom, subjektivno stvarnom i zato prolaznom svijetu. Taj proces u stvaranju nema ni početka niti kraja, beskrajn je, i zato su matematičari taj znak odabrali kao simbol za beskonačnost. Taj simbol oni crtaju vodoravno, da se vidi kako to nije obična 8. Kao što 8 po sebi iz jednoga kruga prelazi u drugi i u istom smjeru utiče u beskonačnost, tako i čovjek kruži iz svojeg nesvjesnog u svjesno, i iz nesvjesnog vraća odavno obavljena i možda potisnuta iskustva natrag u svjes-

no. Te vraćene doživljuje odvaguje, registrira i prosuđuje sve dok u svojoj biti od kaosa ne stvori red. Spoznaje da ništa, što prividno doživljava u vanjskome svijetu, pa čak ni čitava njegova sudbina, ne dolazi izvana, već egzistira u njemu samom. Ako mu sudbina nije dobra, morat će se sam mijenjati, pa će mu tada sudbina dopustiti da iskuša i ono što će mu se svidjeti.

U grčkoj mitologiji pričaju nam lijepu priču o Narcisu. On je u vodi ugledao svoj odraz i, ne znajući da je to lijepa slika on sam, ponovno bi se vraćao vodi da bi vidio lijepoga stranca. Tako je isto s čovjekom i njegovom sudbinom u vanjskome svijetu. On ne zna da je njegova sudbina samo odraz njegova višega Jastva, njegova duha. Dakle: broj 8 je odraz vječnoga duha u svijetu prividnog svijetu snova, materijalnome svijetu.

Slovo HET odgovara u Kabali 8. sephirotu: Hod, znači hvalu i slavu.

Tarot karta 9

PUSTINJAK (L'ermite)

Broj: 9

Slovo: ♄ TETH (Tet)

Nakon što je čovjek u sebi iz kaosa stvorio neki red i sve vrijednosti (među inim i prividne vrijednosti), u svojem višem Jastvu smjestio na pravo mjesto, povlači se iz "fatamorgane" ovoga svijeta i postaje isposnikom. To ni izdaleka ne znači da se čovjek na ovoj razini svijesti zaista povlači u neku osamljenu spilju. Slika simbolično prikazuje njegovo unutrašnje stanje, a ne njegov vanjski izgled u pojavnome svijetu. On i dalje obavlja svoj svjetovni posao i sve svoje svjetovne dužnosti, odijeva se i ponaša poput drugih ljudi.

Na slici vidimo čovjeka koji svojom bijelom bradom i brkovima pokazuje da je prevladao sve izvanjsko i da je ponajprije odustao od sujeta.

Pustinjak pokazuje onima, koji ga promatraju samo izvana, svoj tamni sivi ogrtač s kapuljačom koja mu pokriva glavu. Ali taj je ogrtač lijepo podstavljen azurno plavim. To nam govori da on pod tom bezbojnom pojavnošću, pod svojom beznačajnom vanjskom pojavom, posjeduje vrlo duboku, istinsku vjeru u Boga. Pod ogrtačem nosi narančastu halju. Narančasto je mješavina crvenog i žutog, dakle, duhovnosti i mudrosti, što je zajedno božanska mudrost. U njegovom višem Jastvu više nema zemaljskih svojstava, postao je mudar, i nad svim osjećajima kao što su simpatije i antipatije, ljubavi i odbijanja, u njemu vladala božanska mudrost.

U svojoj lijevoj ruci drži štap koji ovdje nije čarobni štapić za izvođenje čudesa, nije ni žezlo, simbol vladanja,

niti mač, simbol odvažnosti i sposobnosti razlikovanja, već je jednostavni štap lualice, pomagalo pri kretanju prema naprijed. Desnom rukom podiže jednostavnu svjetiljku, upravo svjetlo svojega uma, kojim na svojem putu svijetli u tmini da ne bi zalutao. Svjetiljku drži tako da samo on vidi njezinu svjetlost. Pred očima drugih ljudi svoju malu svjetiljku skriva velikim ogrtačem. Prije je sve nove spoznaje i istine, koje je našao, prenosio ljudima koji su za njima tragali. Polako je, međutim, uvidio da ga samo malobrojni razumiju i da je najbolje ako svoje novootkrivene istine zadrži za sebe. On, dakle, svjetlo svojega uma i svojega znanja više ne pokazuje drugim ljudima, osim svojim bliskim prijateljima. Naučio je *šutjeti*.

Pred njim, na tlu, vidimo neobično biće, malu neman, koja znači duhovnu manifestaciju, budući da je crvene boje. Ona simbolizira čovjekove zdrave porive što djeluju iz njegovog podsvjesnog i vode ga razumom sa sigurnim osjećajem pravim putem. Ti porivi uzrokom su neobičnih "slučajnosti" u njegovom životu, koje mu uvijek točno pokazuju u kojem se smjeru treba okrenuti, kojim bi ljudima smio, a kojima ne bi smio pokloniti povjerenje, s kime bi trebao saobraćati samo s najvećim oprezom, ako već s dvojbena ljudima mora saobraćati. Ta mala neman, njegovi zdravi porivi, dat će mu u ruke uvijek najprikladnije knjige, u kojima će pronaći istine za dostizanje zrelosti, i omogućit će mu da iz ljudskih usta spozna božansku istinu. Ta će ga mala neman osloboditi nepotrebnih lutanja i voditi ga sigurnim koracima sve bliže i bliže velikome cilju. Jednoga će dana u toj nemani, u svojim zdravim nagonima, prepoznati samoga sebe.

Kada se čovjek toliko razvije da stigne na ovu razinu svijesti, odjednom ga obuzima poriv da sve ostavi i ode. Uvidio je da zbivanja ovoga svijeta služe samo tome da se nešto nauči. A kad je već dopro tako daleko da zna što je cilj, kamo moramo stići, zašto bi još morao proživljavati sve u ovome svijetu? - Čovjek već zna da su obiteljske

veze i veze s rodacima i prijateljima prolazne i da traju samo toliko dugo, koliko se živi na zemlji. Kada jednom ostavimo za sobom sve zemaljsko, sa sobom nosimo samo ono što je vječno. Sve prolazi, samo jedno ostaje: istinska duhovna pripadnost i ljubav. A njih čovjek može ponijeti sa sobom ako već u zemaljskom životu sve napusti i ode. Sve ovčlašnje nalazi dosadnim, ne želi više trčati vrijeme, želi živjeti samo za esenciju života, raditi još samo u sebi i na sebi da bi mogao doživjeti jedinstvo s Bogom. Htio bi, dakle, otići! - Da! Ali kamo? - U Tibet, Indiju, na Atos, legendarni samostan u Grčkoj? U njegovoj se nutрини javlja neodoljiva čežnja za oslobađanjem, potpunim oslobađanjem od onoga što ga još veže i zarobljava. I u sebi već počinje kovati planove. Pokušava si predložiti kako će to biti kad ode, - da, ode odavde i stigne - ali kamo? Tako je lako zamisliti kako se sve *napušta*, ali to istovremeno znači da se nekamo mora i *stići*! A gdje će to biti, kamo će stići i kako? U neki samostan? Hoće li tamo moći biti slobodan? - Ne! tek će tamo morati doista i slijepo slušati jednoga, ili više ljudi koji pripadaju jednom drugome svijetu, koji su mu potpuno strani i koji ga uopće ne mogu razumjeti. Morat će se družiti s ljudima koji su mu nesimpatični i možda imaju neugodne navike. A on će morati šutjeti i slušati, svidalo mu se to, ili ne.

Ili, ako ne ode u samostan, već se poput Indijca otputi na lutanje ili se povuče u spilju? - Što tada? - Što će jesti, jer jesti se unatoč svemu ipak mora? Prosjačiti? Ne, to ne! Možda bi mogao negdje raditi, biti koristan, možda s gubavcima? Da, to bi mogao, mnogi to pokušavaju, ali još je više onih koji već unaprijed znaju ono što i on sada već zna: da će tada, tamo vani, u Aziji, biti još porobljeniji. Još bi manje mogao živjeti za ono čemu teži, nego da sasvim jednostavno ostane doma, gdje mu mlijekar svačlog jutra donosi mlijeko i gdje mu je stan tako lijepo zagrijan. Ako k tome ima još i obitelj i djecu, pa ipak ode, oteretit će se tolikom krivnjom prema tim voljenim

osobama da sam sebi nikada ne bi mogao oprostiti. Kako bi se tada mogao osjećati slobodnim? Najbolje će, dakle, biti ako lijepo ostane kod kuće i umjesto da njeguje gubavce s istim pristupom kao kad bi ih morao njegovati, požrtvovno, s punom pažnjom i velikom ljubavlju i nadalje obavlja svoje vlastite dužnosti na svojem radnom mjestu. I tako čovjek dolazi do istine da se taj "odlazak", za kojim je žudio, i ne treba dogoditi u vanjskome svijetu, već u njemu samom. Mora otići od samoga sebe, od svoje vlastite osobe, pobjeći pred svojim vlastitim unutrašnjim stavom i svojim unutrašnjim porobljavanjem. Jer, ako se ovdje osjeća porobljenim, taj će osjećaj nositi sa sobom, ma kuda pošao. Ali ako se u svome poslu i unutar svoje obitelji osjeća slobodnim, tada će tu slobodu posvuda nositi sa sobom. Pa, čemu onda odlazak? - Znade on da su mnogi doista ostvarili "odlazak", da su zaista živjeli na Tibetu ili u Indiji u nekom ashramu, ili kod nekog velikog učitelja. Ti su ljudi tamo otkrili one iste istine što ih mogu naći i ovdje, u svojem okruženju, ako su zreli za to. Bog vodi ljude različitim putovima, ali oni na svakome stižu do istog velikog cilja, do kojega i svi drugi stižu svojim individualnim putovima: do BOGA!

Sudbina je jednog takvog čovjeka, dakle, ne odijeliti se još od svega. On tako ostaje tamo, gdje je i dotada bio, i pokušava se u samome *sebi* osloboditi od svojeg uskog okruženja i svojega osobnoga svijeta.

A odjeća? - Oh! A kako li je samo žudio za oslobodenjem od mode, od svake beskorisne vanjštine! Jer, uvida da je posve svejedno kako se nosi. Pustinjakom se može biti i ako se odijeva poput drugih ljudi. Monasi u nekom samostanu moraju također nositi propisanu odjeću - dakle, opet ono što je "moda". A Indijci koji ne žive u nekom samostanu? - Od svih se tih stvari može osloboditi, nosio evropsku odjeću, ili odjeven u dronjke lutao seoskim putovima Indije, ako se od toga oslobodi u svojoj nutrini. Na primjer, neka mlada žena može biti u svojoj

nutrini *prava* redovnica, u večernjoj haljini dubokog iz-
reza posjećivati plesne zabave, i biti unatoč tome prava
pustinjakinja, jer je u *sebi* takva. Isto tako, muškarac može
biti moderno i elegantno obučen, radosno se s ljudima
smijati, a u sebi *samome* biti istinskim isposnikom.

Na toj se razini svijesti, dakle, čovjek povlači u sebe,
tudi i dalje na sebi i pokušava se od svega otkinuti i oslo-
boditi. Odbacuje važnost svoje osobe, odustaje od čas-
tohleplja, ne želi se više u vanjskome svijetu isticati ili
graditi karijeru, ili mu to barem ni u kom slučaju više
nije samo sebi svrhom. Bio muškarac ili žena, pokušava
izvršavati svoj posao onako kako bi ga izvršavao tamo
kamo je u svojoj mašti kanio otići. Više ne radi za sebe,
već obavlja posao zbog posla *samog*. I u tome doživljava
neslućene i neočekivane nove radosti. Rad mu postaje
svrhom. Ne radi više da bi stekao uspjeh i pohvalu, ili da
bi puno zaradio, već radi da bi posao obavio onako pot-
puno kako je to samo moguće. Duboko se koncentrira-
jući na rad, zaboravlja potpuno samoga sebe i sve svoje
brige, sva razočaranja svojega života i sve što ga je do
tada uvijek još boljelo. Otkriva da se isključivo pomoću
rada oslobodio i doživljava velika neosobna zadovoljstva.
Kada razumije zašto redovnice i redovnici u samostanima,
ne samo u Aziji već i u Evropi, moraju raditi. U vrtu, u
kuhinji ili u biblioteci, bilo gdje: moraju raditi rada radi,
ne bi li se kroz rad oslobodili. A to se može i kod kuće, ne
moraju se zbog toga napuštati obitelj ili prijatelji.

Tarot karta PUSTINJAK nosi broj 9 i slovo TET.

Broj 9 predstavlja u brojnoj mistici apsolutnu pa-
sivnost. Pustinjak je i u sebi apsolutno pasivan. Postao je
potpuno neosobnim i ne sudjeluje u svjetovnim zbivanji-
ma. Kad čovjek na ovoj razini svijesti obavlja svoje
svjetovne dužnosti, čini to samo iz neosobnih razloga.

Broj 9 ima više neobičnih osobina. Kada ga, na
primjer, zbrajamo s drugim brojevima, bilo malim ili ve-
likim, poprečni se zbroj time neće mijenjati. Uzmimo kao

primjer broj 17. Poprečni zbroj toga broja je 8. Ako broju 17 dodamo broj 9, dobijemo 26. Poprečni je zbroj opet 8. Uzmimo sada veći broj, 435. Poprečni zbroj je 12, brojčanomističnom redukcijom 3. Ako sada broju 435 dodamo 9, rezultat je 444. Poprečni je zbroj opet 3. Ako bilo kojem broju dodamo broj 9, poprečni zbroj uvijek ostaje isti. Još jednu drugu neobičnu osobinu pokazuje broj 9, ako izvedemo slijedeći postupak: napišimo brojeve od 0 do 9 jedan ispod drugoga. Napišimo zatim isti niz odozdo nagore pokraj prvoga:

0	9	09
1	8	18
2	7	27
3	6	36
4	5	45
5	4	54
6	3	63
7	2	72
8	1	81
9	0	90

Što smo dobili? Rezultat množenja broja 9 s jedan do deset. A ako te brojeve zbrojimo, uvijek će poprečni zbroj biti 9: Dakle:

1	x	9	=	9	=	9
2	x	9	=	18	=	9
3	x	9	=	27	=	9
4	x	9	=	36	=	9
5	x	9	=	45	=	9
6	x	9	=	54	=	9
7	x	9	=	63	=	9
8	x	9	=	72	=	9
9	x	9	=	81	=	9
10	x	9	=	90	=	9

I još jedna vrlo neobična osobina broja 9: Napišimo brojne nizove jedan ispod drugoga, tako da počnemo s

brojem 1 i u svakom nizu dopisujemo po jedan broj. Ako te brojeve množimo s 9 i opet pribrojimo rastuće brojeve, dobit ćemo slijedeće neobične rezultate:

$$0 \times 9 + 1 = 1$$

$$1 \times 9 + 2 = 11$$

$$12 \times 9 + 3 = 111$$

$$123 \times 9 + 4 = 1111$$

$$1234 \times 9 + 5 = 11111$$

$$12345 \times 9 + 6 = 111111$$

$$123456 \times 9 + 7 = 1111111$$

$$1234567 \times 9 + 8 = 11111111$$

$$12345678 \times 9 + 9 = 111111111$$

$$123456789 \times 9 + 10 = 1111111111$$

Mogla bih spomenuti još neke vrlo zanimljive osobine broja 9, ali to bi nas skrenulo s naše teme. Htjela sam samo pokazati da je broj 9 izuzetno zanimljiv broj, pun značenja. On se sam poništava i usprkos tome opstaje. To potpuno odgovara razini svijeti "Pustinjaka", s njegovim samouništenjem i istovremenom postojanošću. Onome koji ove neobične osobine broja 9 smatra samo po sebi razumljivima, savjetujem da ovakav eksperiment pokušaju s nekim drugim brojem. Vidjet će kako su velike razlike među brojevima.

Slovo TET hijeroglifski predstavlja ideju zaštite i sigurnosti. TET predstavlja anđele čuvare koji ljude vode od rođenja. Pripadajući je sephirot Yesod, koji znači temelj, mudrost.

KOLO SREĆE (La roue de fortune)

Broj: 10

Slovo: JOD

Na ovoj slici vidimo neobično kormilo u malome čamcu koji pluta na valovima. Čamac se sastoji od dva polumjeseca, jednog pozitivno-crvenog i jednog negativno-zelenog. U čamcu je i čvrsta siva pritka, odozdo okružena dvjema zmijama, jednom pozitivno-crvenom i jednom negativno-zelenom. Na gornjem je kraju pritke pričvršćeno veliko kolo. Na mjestu gdje je kolo pričvršćeno na pritku, dakle na njegovoj osovini, nalazi se ručka. Njome se kolo okreće. Kolo ima dva kruga, vanjski i unutrašnji. Vanjski, veći krug je crvene boje, a unutrašnji, manji je plave boje. Veliki (crveni) krug znači duhovnost, a plavi - duboku vjeru u Boga. Žbice su žute, dva su kola, dakle, spojena inteligencijom i snagama razuma.

Na rubu se nalaze dva čudnovata bića. Jedno izgleda poput zvijeri, kao pas s ljudskim tijelom. Njegova su glava i griva žute, tijelo mu je plavo. Oko struka ima žuti pojas čiji slobodan kraj leprša. U ruci nosi "Hermesov štap".

Drugo je biće na kotaču davo s Neptunovim ostima u ruci. Umjesto nogu ima riblju peraju kao triton. To znači da je povezan s elementom "voda". Glava mu je neodređeno tamna, tijelo zeleno. I on oko struka nosi pojas, jednako tako taman, neodređene boje kao i glava, čiji slobodni kraj leprša. Po tim slobodnim krajevima pojaseva vidimo da Nešto nevidljivo vrti kolo ulijevo.

Nad kolom na jednoj žutoj dasci sjedi sfinga. U njoj su zastupljena sva četiri elementa. Glava joj je crvena, a

na njoj marama s crvenim i bijelim prugama. Glava, dakle, pripada elementu "vatra". Plava boja njezinih krila predstavlja element "zrak". Tijelo joj je lavlje, a gornji mu je dio zelen i pripada elementu "voda"; donji je dio tijela smeđe boje i pripada elementu "zemlja". Vrh je repa crven kao i glava, dakle opet vatren. Sfinga ime lavlje šape, u desnoj prednjoj šapi drži kratki mač.

Sto bi ova neobična slika trebala značiti?

Ona pokazuje čovjekovo stanje svijesti koje slijedi nakon devete razine, simbolizirane slikom "Pustinjaka", na kojemu se čovjek u svojoj najdubljoj biti povlači iz "svijeta", odvaja od svega osobnog. U svojoj sudbini sudjeluje još samo prema van, u nutrini je već nadmoćan i oslobođen. Žestokom se borbom oslobodio ne samo od "svijeta", već i od svoje ukupne sudbine. Sada zna da svojim problemima, koje mora riješiti, ne može pobjeći jer ga oni prate. Ponio bi ih sa sobom, a stekao bi i nove probleme, koji bi svi od njega zahtijevali isto rješenje. Sada je dospio do toga da su svi njegovi sudbinski problemi spali s njega kao iznošena halja. Rješenje njegove vanjske zemaljske sudbine nije, dakle, ležalo u tome da napusti svoju porodicu i svoj posao, već da od njih uči i prikuplja iskustva. Morao je, dakle, prevladati sve one životne okolnosti kojih bi se bio rado oslobodio. Kad čovjek nauči ono što je morao naučiti, morat će rješavati još više poslova i problema, dok iz njih opet ne spozna nove istine i ne stekne nova iskustva. Sada više ne želi pobjeći od svojega trenutnog položaja, svojega trenutnoga posla i dužnosti, već iz njih želi što više naučiti. Svjesno traga za onim što iz svih tih okolnosti još može naučiti, i iz čega može izvući duševnu i duhovnu korist. Pritom ne primijećuje da se oko njega sve postupno mijenja jer se ta promjena zasad ne zbiva izvana, već u njemu. Na sve što mu se dešava *reagira* drugačije nego dosad. U svojem je unutrašnjem svijetu istinski *pustinjak*.

U vanjskome svijetu to nitko ne primijećuje. Sve je

ostalo po starom, sudbina teče kao i dosad. Ali razlika leži u tome što čovjek počinje sve stvari, čitav svoj zemaljski život, posmatrati odozgo nadolje, kao što sfinga sve posmatra odozgo. U unutrašnjosti se odvaja od svega što ga je do tada vezivalo, a njegova osobnost je sredstvo kojim to postiže, dok on sam time nije dotaknut. Rješenja svojih problema prihvaća razumom; srcem i dušom u tome više ne sudjeluje. Sve svoje stvari posmatra kao da pripadaju nekoj trećoj osobi. Ostaje nadmoćan, kao i sfinga koja na slici iznad kola sudbine, ne sudjelujući, promatra što se događa, simbolizirajući njegovo više Jastvo. U "šapi" drži mač kojim će udariti i sprovesti svoju volju, ako bi nešto krenulo protiv nje.

Na toj razini svijesti čovjek ne pliva više sam u oceanu života, već pušta da ga čamac nosi dalje na valovima. Taj se čamac na slici sastoji od dva polumjeseca. Mjesec označava, kao i na slici nebeske Kraljice, čovjekovu ćud. Ona je već duhovna, ispunjena ljubavlju i razumijevanjem. To pokazuju crvena i plava boja polumjeseca. Crveni i plavi krug također znače da on svoju sudbinu prosuđuje u prvom redu s duhovnog, a tek onda sa stanovišta svojih osjećaja. Žute žbice označuju intelektualne moći koje u njegovom sadašnjem stanju igraju odlučujuću ulogu.

Uspravna pritka na Kolu sudbine i dvije zmije koje ju obavijaju nisu ništa drugo do produženi Hermesov štap, simbol čovjeka koji potiče još od velikog kaldejskog mistika Hermesa Trismegistosa. Hermesov štap, kao što ga vidimo na slici u ruci zvijeri, ima odozgo dva krila i završava jednom malom kuglom. Štap simbolizira čovjekovu kralježnicu, kugla njegov razum, a dva krila njegov visoko iznad lebdeći duh. Dvije zmije obavijaju štap. Višekratno se isprepliću, posmatraju se i drže u šahu. To znači da među njima postoji neka napetost. Zmije simboliziraju dvije velike životne struje u čovjeku. Indijska vedska filozofija naziva ih dvama glavnim životnim kanalima: ida i pingala nadi. Pingala, to je crvena zmija s desne

strane, a ida je zelena zmija s lijeve strane kralježnice. Središnji kanal u kralježnici zove se sushumna nadi. Kolo na slici predstavlja čovjekovu sudbinu koju je sam izgradio, i koja rotira oko njegova višega Jastva, kao planeti oko Sunca. Njegova dva velika nagona vrte njegovu zemaljsko-materijalnu osobu. To su njegovi nagoni za samoodržanjem i za održanjem vrste, kojima još nije potpuno ovladao. Nagon samoodržanja prikazan je na slici životinjom, budući da je to ona "zvijer u nama", kako ga je nazvao Paracelsus. On vlada čovjekovim zemaljskim tijelom i time i njegovim tjelesnim zdravljem. Zato zvijer drži u ruci Hermesov štap s tri životne struje. Taj nagon upravlja čovjekovim tijelom iznutra, dajući mu sposobnost i poticaj da svoje tijelo održava zdravim, da jede, pije i čini ono što služi njegovu zdravlju. Tako je barem u zdravih ljudi, dok još nisu svoje zdrave instinkte zatrovali različitim ovisnostima.

Nagon održanja vrste simboliziran je na slici davlom koji upravlja tjelesnim sokovima što održavaju život. Taj davo simbolizira ovdje nesvjesno seksualni, čisto životinjski nagon čovjeka koji nema ništa zajedničko s ljubavlju.

Ta dva nagona djeluju samo u tijelu, u zemaljskoj čovjekovoj osobi, ali ne i u njegovom duhu, oni su upravo tjelesne manifestacije duha. Isto se ne može nalaziti na dva mjesta. Božansko-stvaralačka snaga očituje se ili u duhu kao stvaralačka moć, ili u tijelu kao seksualna moć. Na ovoj je razini čovjek već svjestan, ali ta dva nagona još nije uspio promijeniti. Unatoč tome, svojim se razumom već izdigao nad nagonima, kao što sfinga na slici stoji nad svime i odozgo određuje što će se dogoditi u tijelu, u vlastitoj osobi. Čovjek već vlada u svojem carstvu. Kako to Upanishade točno kažu:

*"Onaj koji u zemlji živi,
a od nje se ipak razlikuje,
kojeg zemlja ne poznaje,*

*čije je tijelo zemlja,
koji zemljom iznutra vlada,
TAJ je tvoj JA, tvoj unutrašnji vodič,
tvoje BESMRTNO!"*

Zemlja ovdje znači, kao i u Bibliji, tijelo, osobu sačinjenu od zemaljskih sila. Ona ne poznaje Duh, više Jastvo, Besmrtno, - ali Duh, više Jastvo, Besmrtno poznaje Smrtno, Osobu, - i vlada njome iznutra, iz čovjekova Podsvijesnog.

Ova karta nosi broj 10 i slovo JOD. (U našem alfabetu I)

Broj 10 broj je ispunjenja, završetka stvaranja. Bezgranični krug, ništica, koja istovremeno čini slovo O, simbolizira Svemir, bezgranični prostor, majčinski aspekt Boga. Ona je u sebi apsolutno Ništa, spremno da sve rodi i da sve opet uzme u se i apsorbira. Ništica tek tada postaje brojem kad pred njom stoji jedan od ostalih devet brojeva. Broj jedan i slovo JOD (naše I) međusobno su identični. Oni su prvo praobjavljenje Boga. Svi daljnji brojevi i druga slova potiču od toga objavljenja. To je oplodujuća moć Boga, Logos, stvaralački princip, koja u velikoj i bezgraničnoj ništici, u beskrajnom prostoru, stvara nebrojene svjetove i bića. U broju 10 stvaranje je dovršeno i ispunjeno. Muško-pozitivni, stvaralački princip Boga, prožeo je prostor, negativni majčinski aspekt, oplodio ga i sjedinio se s njim.

Broj 10 u svojem je pravom liku krug s oplodujućom, pozitivno-stvaralačkom snagom Boga u sebi:

Slika Kola sudbine isto tako predstavlja broj 10. Kolo je ništica, a pritka koja drži kolo je broj 1. A taj je broj 1 identičan slovu JOD ili I.

U hebrejskom, a i u svim alfabetima svijeta, potiču

sva druga slova od jednog jedinog JOD ili I. Hebrejsko je pismo plameno pismo. Svako je slovo kombinacija plamenova. JOD je prvi plamen Božje vatre, Božjega Duha. Svi ostali plameni likovi -slova- proizlaze iz tog prvog plamena. Kao što je broj 1 prabroj, tako je slovo jod praslovo, prvi plamen u Duhu Božjem, od kojega potiču, i iz kojega se oblikuju, sva ostala slova. Na razini svijesti Kola sudbine čovjek mora doprijeti do svoje najdublje biti, do korijena biti, odakle će onda s novim pogledima naći novi pravac i udariti novim putom. Kao što je na Tarot karti 1 "Opsjenar" s brojem 1 i slovom alef bio početak, tako će on sada na razini Kola sudbine, na kojoj je broj jedan povezan s bezgraničnom ničicom, opet biti početkom jedne nove više razine. Odsada će se, ne više u pojedinačnim brojevima, već uvijek udružen s ničicom koja simbolizira Svemir, nastavljati u dekadama. On više nije izolirano osobno biće, već počinje postajati dijelom Svemira - stoga ničica.

10. sephirota je Malchut i znači carstvo. S ovom kartom završava niz sephirota.

Tarot karta 10 nadopunjuje broj 9. Obje daju broj 19, koji kabalističkom redukcijom opet vodi do broja 1: $10+9=19$, $1+9=10=1$.

SNAGA (La force)

Brojna vrijednost: 20

Slovo: ♠ CAPH (Kaf)

Ponovno vidimo Nebesku kraljicu s njezinom svijetlom kosom i zlatnom krunom. Ali sada je to kruna s pet zubaca. Zupci simboliziraju stvaralački broj logosa. Pod krunom joj je šešir koji je, poput Opsjenarova, zapravo znak za beskonačno. To opet pokazuje da je moć te lijepe žene beskrajna, da snagu crpi iz beskonačnosti. Desna je strana šešira u znak pobjede bogato podstavljena zlatnim lovorovim lišćem. Obod šešira ima zdesna crveni porub koji odozgo doseže do lijeve strane. Porub je s unutrašnje lijeve strane zelen.

Žuta boja krune i unutrašnje strane šešira pokazuju da se ovo žensko biće manifestira kroz svoju inteligenciju, svoj razum. I podlaktice su žute, ona, dakle, i djeluje mudro, dobronamjerno i s razumijevanjem. Dobronamjernost pokazuje zelena boja širokih rukava i dviju orukvica. Odjevena je u nebeskoplavu haljinu s crvenim pojasom koji je pridržava, a preko toga je široki crveni ogrtač. Nebeskoplava haljina simbol je čiste vjere i povjerenja u Boga. Ali i vjeru i osjećaje nadzire i njima ovladava duh. Veliki crveni ogrtač, koji s ramena lijepe žene slobodno i otvoreno pada do tla, simbolizira uvijek pripralni i budni duh koji čitavo biće ove žene ovija i prikriva, kako ga nitko ne bi vidio i možda nepotrebno iskoristio.

Uz nju je veliki lav moćnih šapa. Ralje mu lijepa žena otvara svojim nježnim ženskim rukama i drži ih razjapljenim. Lav ima snažne zube, ali ženine ruke ne može ugristi jer mu ona nezadrživo otvara usta. Pritom se ona

uopće ne napreže. Posjeduje toliku snagu da igrajući se, i bez napora, moćnoga lava drži u svojoj vlasti.

Kakva je to snaga, moćnija od snage najjače životinje, lava?

Ta snaga, najjača na svijetu, jest svemu nadmoćna, pobjednička snaga LJUBAVI.

Čovjek, koji se na desetom stupnju Kola sudbine borio sa svojom sudbinom kako bi konačno postao nadmoćnim poput sfinge, u toj je borbi mnogo naučio. Također i puno onoga što s njegovom sudbinom zapravo i nema neposredne veze. Ali bez tih iskustava ne bi nikada njome ovladao. Morao je naučiti biti potpuno objektivnim prema svojim suputnicima, objektivno misliti i osjećati, inače ne bi mogao riješiti svoje osobne probleme, pa čak niti probleme svakodnevnoga života. Ali kako bi odjednom bio mogao zauzeti objektivno stajalište? - To je mogao postići primijenjujući samo jednu jedinu, ali djelotvornu metodu. Morao je naučiti da se u svojoj unutrašnjoj predstavi zamijeni sa sučeljenom osobom, da zauzme i prihvati njezin stav i gledište. I odjednom mu se cijela zgodna ukazala u sasvim drugom svjetlu. Posljedica toga bila je da se više nije uzbuđivao ili ljutio. Mirno je i objektivno mogao promisliti problem i naći rješenje.

Isprva je metodu "zamjene-sebe-samog" primijenjivao razumom. Kad bi se desilo nešto što bi ga naljutilo, svjesno bi duboko udahnuo i pomislio otprilike: "Samo mirno, ne uzbuđuj se! Pokušajmo se zamijeniti s tim čovjekom čije gledište trenutno još ne mogu prihvatiti, tada ćemo vidjeti gdje je istina, tko je od nas u pravu." I tada se zaista, u svojoj predstavi, sasvim svjesno "zamijenio". I, gle, objektivnost se smjesta pojavila, dotičnu je priliku mogao posmatrati i promišljati s objektivnog stajališta, i cijelu stvar razriješiti na opće zadovoljstvo. Slijedilo je razdoblje u kojem postupno više i nije trebao svjesno postupati. Nije više trebao duboko udahnuti da bi ohladio strasti i umirio napregnute živce. Oni su brzo prihvatili

mir nametnut razumom. I kad se ponovno našao u situaciji u kojoj se morao zamijeniti s nekim drugim, metoda se odmah pokazala uspješnom. Nije se najprije morao smirivati da bi postao objektivnim, već je od samoga početka mogao zadržati svoj mir i stvar odmah miroljubivo razmotriti. Time je postigao da mu se sva njegova okolina divi zbog mirnoće i da tu njegovu mirnoću i sama prihvati. Ljudi su mu opet prilazili, moleći ga za savjet u raznim prilikama. Ali on je već na razini "Pustinjaka" naučio šutjeti. Svoje visoke unutrašnje istine, dakle, ne oclaje nezrelim ljudima. Pazi da "svoje bisere ne baca pred svinje", kao što kaže Biblija, već je, kao što kaže apostol Pavao, " naučio govoriti različitim jezicima". Više ne želi da ljudi razumiju *njega*, već *on* počinje razumijevati ljude. Pokušava govoriti jezikom drugih. I odjednom shvaća da ga ljudi počinju zanimati: kako žive, kako izgrađuju svoju sudbinu i kako njome rukovode. Zanimati se za nešto, međutim, znači to "nešto" početi voljeti. Ali sve se to nije desilo po njegovoj volji. Došlo je samo po sebi, morao je uvidjeti da ljubav ne ovisi o našoj volji. Ili volimo, ili ne volimo. To ne ovisi o nama. I jednoga je dana, htio ne htio, zavolio ljude. S početka je to još činio na unutrašnji poticaj i djelovao je "kao da" djeluje iz ljubavi. Postepeno, kako je jačalo njegovo razumijevanje za ljude, nije se više morao prikazivati "kao da" djeluje iz ljubavi, već su ljubav i zanimanje doista bili tu. Neobičnije je u tome što sada u svakom čovjeku prepoznaje sebe samog, čak i u ljudima s najprimitivnije i najniže razine. Sada već potpuno svjesno znade da je i sam nekada bio tako primitivan i na niskoj razini. U ljudskim je sukobima prepoznao svoje vlastite početne sukobe i preplavilo ga je suosjećanje i razumijevanje za njegove suvremenike. Preko drugih je ljudi došao i do samospoznaje. Svaki je čovjek bio poput njega samog, svaki je postao njegovim odrazom, često čak njegovom karikaturom, ali unatoč tome, u najbitnijem, on sam. Ljubav je unutrašnji poticaj k jedinst-

vu i on je počeo voljeti ljude, životinje, biljke, čitav Svemir. Osjećao je jedinstvo sa svime živim. Ta ljubav nema ničega zajedničkog s niskim stupnjem ljubavi, spolnošću. Ona boravi u srcu i potiče iz jednog duhovnog jedinstva. Ta je ljubav najveća snaga na svijetu. Ljubav je život, ljubav je BITAK. A vječni BITAK jest BOG.

Onaj koji u sebi nosi istinsku ljubav ne mora neprestano na licu nositi osmijeh. Ljubav nije sentimentalnost i ne služi tome da bismo se "dobro osjećali". Ljubav se nikada ne mora demonstrirati. Onaj koji u sebi nosi istinsku ljubav dokazat će je djelima, ali je neće *htjeti* dokazivati. Ljubav mora biti TU kao unutrašnji razlog njegova djelovanja. Niti Sunce ne mora *htjeti* zračiti svjetlost i toplinu, već ih jednostavno isijava. Tako i čovjek koji je dosegao jedanaestu razinu svijesti zrači ljubavlju i toplinom i time pobjeđuje sva živa bića, čitav svijet. Da, čak i kralja životinja, moćnoga lava! Svaki čovjek toga lava poznaje iz svojih snova. Kao i u snovima, simbolizira lav ovdje na slici moćne snage tijela i dva velika, tijelom objavljena, nagona.

Na slici je taj moćni lav, doduše, već savladan, ali ne još i potpuno pobijeden. Lijepa ga žena mora držati, ne smije ga ispuštati. A on je već u vlasti najsnažnijeg objavljenja snage i duha, u vlasti LJUBAVI.

Tarot karta 11 nosi poprečni zbroj broja 11, broj 2, kao i 0 – simbol beskonačnog prostora, dakle, broj 20, te slovo KAF. Dosada smo imali samo jednoznamenaste brojeve. Nakon prve dekade imamo dvije znamenke, koje prema kabalističkoj metodi pribrajamo da bismo dobili poprečni zbroj. Poprečni zbroj broja 11 jest 2, koji se nikad ne javlja u jedinstvu. Poput broja 2, i broj 20 jest udvostručenje jer se 0 pri kabalističkoj redukciji ne ubraja. Tako je i kaf u hebrejskom alfabetu dvostruko slovo.

Slika SNAGA pokazuje dva faktora: pobjednika i pobijedenog. Pobjednik je lijepa žena koja simbolizira najveću snagu, ljubav. A pobijedeni je lav, simbol naj-

većega otpora što ga duhu pružaju tijelo i dva velika nagona njegova zemaljskoga bića. Te faktore možemo nazvati i snagom i vitalnošću. Snaga ljubavi i vitalnost tijela. Obje su jednako važne, ali snaga duha, ljubav, mora vladati vitalnošću tijela.

Slovo KAF odgovara imenu Chabir (Moćni) i označava "prvo nebo" i prvi uzrok koji pokreće sve što je pokretno. Hijeroglifsko značenje slova kaf čovjekova je šaka, kao pojam čvrstog zahvata. Zato ovome slovu odgovaraju sve predstave o snazi.

OBJEŠENIK (Le pendu)

Brojna vrijednost: 30

Slovo: ♄ LAMED

Na ovoj slici ponovno vidimo Opsjenara. Na prvoj se karti nalazio na početku Puta, na šestoj smo ga vidjeli na raskrižju, a na sedmoj kao trijumfirajućeg koji je pobijedio vlastitih sedam sila, i njima ovladao. Na ovoj slici vidimo ga obješenog. Je li to nazadovanje? - Neće biti, jer čini se da je on zadovoljan svojim položajem. Lice mu je zadovoljno i radosno. Istražimo, dakle, temeljito što bi ova slika mogla predstavljati!

Slijeva i sdesna vidimo dva stabla; prepoznamo opet dva Salomonova stupa, to su Jahin i Boaz. Oba su stabla imala po šest grana koje su odsječene. Batrljke još vidimo. Stabla su dolje plava, a do gore boja prelazi u zelenu; batrljci odrezanih grana crveni su. Na visini, na kojoj bi se nalazila sedma grana, oba su drveta posječena i preko njih je postavljena žuta greda. O tu žutu gredu obješen je mladić. Oko lijevog mu je nožnog zgloba čvrsto užice; njime je vezan za gredu. Desnu nogu drži tako da zajedno s lijevom oblikuje križ. Prepoznamo isti onaj križ koji nebeski kralj na Tarot karti 4 oblikuje svojim nogama. Obješenik ima smeđe cipele, čarape su mu plave. Haljetak mu je skrojen iz crvene i bijele tkanine i to tako da je lijeva gornja strana bijela, desna crvena, dok je ispod žutog opasača lijeva strana crvena, a desna bijela. Dva džepa, u obliku polumjeseca, i šest dugmeta u bijelom su polju crveni, a u crvenom bijeli. Rukavi su mu žuti s crvenim orukvicama. Obje ruke u zelenom drži Opsjenar skrivene za ledima. U svakoj ruci drži po vrećicu s novcem; jedna

je svjetloplava, druga svjetloružičasta. Pušta da iz obje vrećice ispadaju kovanice, iz svjetloplave srebrenjaci, iz ružičaste zlatnici. Kose su mu zlatne i vise valovito.

Ova slika prikazuje sasvim neobično stanje, onima koji ga još nisu doživjeli, teško razumljivo. U ovome stanju čovjek vidi i čini sve obrnuto od drugih, prosječnih ljudi. A kad se sve vidi i čini obrnuto, dolazi se stalno u konflikt s vanjskim svijetom.

Ali kako čovjek dolazi do toga da sve vidi i čini obrnuto? - Pokušajmo razumjeti sliku! Vidjet ćemo tada da čovjek, čim je prekoračio sve dosad opisane razine, bezuvjetno i neizostavno mora doći u ovaj položaj.

Čovjek se uspeo na oba stabla koja imaju po šest stupnjeva. Morao je, dakle, upoznati svih šest razina, fizičko-materijalnu, vegetativnu, animalnu, mentalnu, kauzalnu i šestu, čisto duhovnu razinu. Na šestoj razini ne posjeduje čovjek više svoju vlastitu, osobnu volju, već sve i uvijek čini po volji Božjoj. U sebi jasno čuje što Bog od njega hoće; time postaje Božje oruđe. Iz toga mora slijediti da čovjek u svojem najvišem duševnom stanju kao Mojsije "na brdu" govori s Bogom licem u lice. To znači da je njegova svijest identična s Bogom, on je s Bogom u istom stanju bitka. Mladić je nogom stupio na tu sedmu najvišu razinu. Kako vidimo, njegova noga još uvijek dodiruje tu sedmu razinu, on na nju baca pogled, ali *obrnuto*. Ljudi bi rekli, visi s nje. On, dakle, sve vidi obrnuto, jer je na razini Tarot karte 11 dosegao istinsku duhovnu ljubav i sve promatra sa stanovišta drugog, s božanskoga stanovišta LJUBAVI i JEDINSTVA - a, mi već znamo da su božansko stanovište i ljudsko stanovište uvijek međusobni odraz u zrcalu.

Ova dva stabla pokazuju još nešto vrlo važno. Ostaci šest grana, i sedme, gdje je drvo odsječeno, prikazuju sedam čovjekovih duhovnih centara čije je sjedište u tijelu, u najvažnijim živčanim centrima. Te duhovne centre naziva indijska vedska filozofija "čakrama". Čakre ne

smijemo, međutim, nikada zamijeniti s nervnim centrima u kojima su locirane. Jedan duhovni centar, dakle, jedna čakra, je s nervnim centrom u kojem se nalazi, u istom odnosu kao vozač s automobilom. On sjedi u autu, pokreće ga i njime upravlja, ali vozač zato ni u kojem slučaju nije automobil. Mnogi zapadni autori koji pišu knjige o čakrama ne znaju, nažalost, tu razliku između čakre i nervnog centra i smatraju ih identičnim. To je velika zabluda. Ti duhovni centri, čakre, locirani su u nosaču života, u kralježnici. Najdonja čakra u kralježnici, u trtičnoj kosti, nosi u sebi negativni pol. Zove se muladhara-čakra. Slijedeća se čakra nalazi u kralježnici u području ispod pupka. Zove se swadishtana-čakra i gospodari rasplodnom moći. Slijedeća je u plexus-solarisu i zove se manipura-čakra. U srcu je anahata-čakra. U štitičnici se nalazi vishuda-čakra; među obrvama adshna-čakra (adna ili adjna – op.p.) i savim gore u lubanji je najviša čakra, u kojoj se nalazi pozitivni pol. On objavljuje božanski duh i zove se sahasrara-čakra. To je sedam razina koje čovjek mora doseći. Dosegnuvši sedmu razinu probudio je sedmu čakru iz latentnog stanja i aktivirao je, a tada postiže stanje u kojem, kao Mojsije s Bogom može govoriti licem u lice. Da bi došao do tog stupnja, prethodno mora proći sve razine i *aktivirati* šest čakri.

Mladićeve noge u plavim čarapama imaju smeđe cipele. Kud god da ga vode njegovi koraci, bit će uvijek voden vjerom u Boga. Postao je Božjim orudem. Više nema vlastite volje. Samo su mu cipele smeđe, dakle, samo njegov najdonji dio, stopalo, dolazi u dodir s tlom. On mora stajati na tlu kao osnovi. Odjeća mu je od bijele (čistoća), crvene (duhovnost), žute (inteligencija) i zelene (dobronamjernost) tkanine. Mi već znamo što to znači. U svojoj unutrašnjosti on je produhovljen i čist, u svojoj se aktivnosti prepušta vodstvu inteligencije i razuma. Bijeli i crveni polumjesec predstavljaju negativne sile Mjeseca i pozitivne sile Sunca; obje već ima "u džepu", to znači da

već objema vlada. Šest dugmadi koje sada ima je pet tjelesnih osjetila, i šesto čulo koje mu je sada već jako potrebno. Pod rukama su mu dvije vrećice iz kojih ispadaju, zbog njegova obrnutog položaja, njegova skupljena blaga, tako da ih drugi ljudi mogu pobrati. Njegovo su blago: zlato (pozitivno-duhovno), i srebro (negativno-duhovno). Sve što je prikupio teškim iskustvom daje drugima.

Kako bi mogao čovjek, koji u sebi nosi takav stav, ne vidjeti sve obrnuto i djelovati kao prosječni ljudi koji su još uvijek sasvim okrenuti egoizmu, zavisti, pohlepi i sujeti? - Također je sasvim razumljivo da sve, što "Obješenik" kaže ili učini, biva neshvaćeno, ili pogrešno protumačeno. Čovjek koji je dosegao ovo stanje primjećuje da je do te razine dospio upravo time što su ga uvijek pogrešno shvaćali, i što uvijek mora objašnjavati razloge svojega djelovanja. I ne samo to. Neobična je činjenica da ljudi koji su postigli ovaj stupanj razvoja zaista doživljavaju stanje u kojem imaju osjećaj da su obješeni, a da prije nisu ni znali da ova Tarot karta, i ovakvo stanje, postoje. Neki sanjaju da vise poput šišmiša, a neki pričaju da su za vrijeme meditacije iznenada imali osjećaj da su za noge povučeni uvis i da moraju ostati u tom položaju, viseći glavom nadolje. Kad su tada otvorili oči, vidjeli su da sjede na stolcu u sasvim normalnom položaju. To se ljudima koji izvode duhovne vježbe joga stvarno dešava. Moramo, dakle, spoznati da je stanje u kojem se osjećamo obješenima naopačke povezano s proširenjem svijesti. Iskustvo pokazuje da čovjek u stanju Tarot karte 12 ne samo da u duhovnom smislu obrnuto misli i djeluje od drugih ljudi u svakodnevnim situacijama, već da on takvo duhovno stanje projicira u tijelo i osjeća kao tjelesno.

Pokazat ćemo sada primjerom kako čovjek s takvog jednog obrnutog stajališta misli i djeluje. Prije no što "Obješenik" krene od kuće, pažljivo zaključava sve svoje

ormariće i pisaći stol. Njegova okolina, zaposlenici i članovi obitelji, misle da on to čini iz straha da bi netko u njegovoj odsutnosti mogao odatle što god uzeti. On, dakle, sve zatvara, jer očigledno sumnja u svoju okolinu. "Obješenik" to zapravo čini iz točno obrnutog razloga: sve zaključava da bi svoju okolinu zaštitio od sumnje, kako, u slučaju da u ladicama zaista nešto nedostaje ili nije sasvim na mjestu, netko, ili čak i on *sam*, ne bi pomislio - jer vrag nikada ne spava - da je to učinio netko iz njegove okoline. Ako sve pažljivo zaključa, nikome tako nešto, takva sumnja, ne može pasti napamet. Dakle, umjesto da sumnjiči okolinu, on je štiti od svake *sumnje*. Nepotrebno je navoditi daljnje primjere. Čitaoci koji su već u tome duhovnom stanju, ili su ga nadišli, spoznat će sami, ili su već spoznali da su ove tvrdnje istinite. Razgovarati o tome s onima koji još nisu na toj razini i nema puno smisla. Oni to neće razumjeti, niti će vjerovati da je tako nešto moguće; oni će o tome misliti upravo *obrnuto*. "Obješenici" su na to već navikli.

Zapanjujuće je da su veliki posvećenici, koji su ove slike i nacrtali kako bi prikazali različita stanja svijesti, tako dobro poznavali čovjekovu unutrašnju bit da su znali da se ovo stanje ne doživljava samo duhovno, već i kao projekcija u jedno tjelesno stanje. Neki, koji su stupili na veliki put, te slike već poznaju. Ali i oni su zaista razumjeli i shvatili tek kada su i sami neočekivano i iznenada doživjeli takva stanja. Tada su se prosvijetlili i s poniznošću su se poklonili onim posvećenima koji su takvo duboko psihološko znanje posjedovali.

Tarot karta 12, OBJEŠENIK, nosi poprečni zbroj broja 12, dakle 3, povezan s beskrajnim prostorom - simbol 0, dakle 30; a nosi i slovo LAMED.

Broj 12 i sve multiplikacije s tim brojem najznačajniji su brojevi u cijelome brojnom nizu. Vrijedno je primijetiti da je jedan razmjerno niski broj kao što je broj 12 djeljiv sa šest brojeva - dakle s *polovinom* brojeva broja 12!

A ako tih šest brojeva zbrojimo: $1+2+3+4+6+12$, dobit ćemo broj 28, čiji je poprečni zbroj opet broj 10, broj dovršenja i ispunjenja stvaranja. Ako broj božanskoga trojstva, 3, pomnožimo s brojem četiriju lica Božjih, 4, dobit ćemo broj 12, taj jedinstveni broj, djeljiv s onoliko brojeva koliko je polovina njega samog. Niti jedan drugi broj nije djeljiv s brojem vlastite polovine. Čak ako uzmemo i najveće brojeve, ne ponavlja se više pojava da su djeljivi s onoliko brojeva koliko iznosi njihova vlastita polovina. Čovječanstvo od davnina zna važnost ovoga broja pa je čak i nebo podijelilo u dvanaest zodijačkih znakova. A ranije, prije no što je uveden decimalni sustav, korištena je dvanaestica i njezina peterostruka multiplikacija, broj 60, kao osnova brojčanoga sustava. Broj 60 djeljiv je s 12 brojeva, dakle s petim dijelom vlastite vrijednosti, što je isto tako vrlo visok postotak! - U Bibliji također često nalazimo broj 12. Dvanaest izraelskih plemena, dvanaest Kristovih učenika i dvanaest košara punih ostataka dviju riba i pet hljebova kojima je Krist nahranio pet tisuća ljudi, samo su neki primjeri broja 12 u Bibliji. Tarot karta 12 nosi brojnu vrijednost 30, broj božanskoga trojstva povezan s 0. O tome ćemo broju govoriti još uz broj 21, koji je preobrnuti broj 12, i čiji poprečni zbroj također daje broj 3.

Ova karta nosi još i slovo LAMED koje odgovara čovjekovoj ruci i stoga je u uskoj vezi sa svime što se podiže i pruža kao ruka. Proročanska objavljenja radaju u čovječanstvu dojam božanske širine, odatle potiče ideja objavljene zapovijedi.

SMRT (Le mort)

Brojna vrijednost: 40

Slovo: M MEM

Na slici vidimo kostur sa kosom u rukama. To je prastari simbol smrti. Svojim držanjem, i položajem kose u rukama, oponaša oblik slova MEM. Kostur ne drži kosu onako kako to obično čine kosci, već obrnuto. Drži je tako da ne kosi sdesna nalijevo, već slijeva nadesno. To znači da je kostur unutrašnji obrnuti OBJEŠENIKOV stav prenio na ovu razinu, i zadržao ga. Sve što misli i čini obrnuto je od načina na koji misle i postupaju svakodnevni ljudi. Ali tom obrnuto držanom kosom naglašava i to da ima i obrnute smrti, da ova smrt nije *smrt već život*. Na to ukazuje i crvena boja drške i plava boja kose. Kostur će pokositi osobu vatrom duha i vjerom u Boga duše.

Ovaj kostur nije ništa drugo do čovjekov duh. Kad se je duh zaogrnuo materijom i rodio kao čovjek, morao je zamrijeti u materiji. Nije više mogao objavljivati svoja duhovna svojstva, nije više mogao *biti* svojim vlastitim duhovnim ŽIVOTOM. Morao je preuzeti osobine tijela i mogao se samo u vrlo uskoj mjeri objavljivati kroz ljudski materijalni omotač. Duhovna je svijest potiskivana u podsvjesno i čovjek je postao mješavinom brojnih materijalnih i malobrojnih duhovnih svojstava. Postao je tako bićem koje je unutrašnje djelovanje vlastitoga duha spoznavalo kao unutrašnji glas nekoga nepoznatog bića izvan sebe samog. Duh se u njemu borio da bi se mogao manifestirati kroz tijelo. Svojstva tijela i duha međusobno su suprotstavljena. Temeljna je priroda tijela lijenost i tromost; priroda je duha vatra i aktivnost. Sve od rođenja

bori se duh protiv tiranije tijela. Počevši od najmanjih stvari, sve do najvećih ljudskih problema, pati čovjek zbog te borbe između duha i tijela. Tijelo bi, primjerice, htjelo zauzeti pogrešno i tromo držanje, jer je lijeno i jer ga težina vuče nadolje. Duh želi u čovjeku odnijeti pobjedu nad tijelom i prisiljava ga na to da objavi snage duha. Svaki je sport pobjeda nad tijelom, u svakom pokretu tijela želi se duh manifestirati nad njegovom tromošću. Ta borba počinje već pri buđenju iz sna. Tijelo bi još ležalo i spavalo. Ali duh u čovjeku tjera tijelo usprkos zijevanju da ustane, obuče se, krene za poslom, ili za nekim sportom. I tako cijelog dana. - Čak i suočeni s velikim problemima postupamo onako kako to Pavao u Bibliji dobro kaže: "Što želim, ne činim, a činim što ne želim." *Tko* je onaj koji nešto želi i *tko* je onaj koji to unatoč tome *ne* čini? - I *tko* je *onaj* koji nešto *ne* želi, a *tko* je onaj *koji* to unatoč tome *čini*?

Duh i tijelo suprotstavljeni su i bore se međusobno, a čovjek trajno trpi zbog toga. No, upravo te trajne patnje bude u čovjeku duhovnu svijest i prisiljavaju ga da nađe put ka svome vlastitom duhu. Jednoga se dana budi i postaje svjestan da on i nije tijelo, nije osoba, već da je svoje više Jastvo, svoj vlastiti duh, koji tijelo, doduše, koristi kao sredstvo objavljenja, ali mu ono ni u kom slučaju ne treba biti i svrhom. To prvo osvješćivanje predstavlja Tarot karta 1. Tu je čovjek po prvi puta okušao duhovnu slobodu. Dok još nije doživio taj prvi duhovni stupanj svijesti, bio je samo slijepim robom pod diktaturom svojih nagona. Tad je u svome duhu korak po korak postajao sve svjesnijim; postupno nije više imao osjećaj da je njegovo vlastito Ja neko strano biće van njega samog koje ga, začudo, tako dobro poznaje da mu može zboriti kroz njegovu vlastitu savjest. Postajao je svjesnim da je to "biće" iznad njegove vlastite svijesti njegovo vlastito Ja, njegov vlastiti duh, ON SAM! - U njemu je zasjalo sve jasnije svjetlo, doživio je u sebi različita stanja, da

bi sada, na razini svijesti koju simbolizira Tarot karta 13, postigao osvješćenje u svojem vlastitom Ja, u svojem vlastitom duhu. Prema jednom prirodnom zakonu - po Pitagori - "ne mogu dvije stvari istovremeno biti na istom mjestu": Duh i tjelesno biće, osoba, ne mogu, dakle, istovremeno koristiti čovječje tijelo kao sredstvo objave, jedno od njih mora nestati, biti uništeno. Budući da osoba nikad nije posjedovala vlastitu stvarnu egzistenciju, već je svoj život dobila samo na posudbu od duha, mora sada ona nestati. Čovjek koji se u duhu osvijestio, odsad će, bez primjese osobe, *svjesno* biti sobom samim. Njegova duhovna svijest otkositi će osobu, on je *ubija*. Odsada će tjelesno-vegetativne snage služiti tijelu, ali neće posjedovati njegovu duhovnu svijest. U njegovoj će svijesti duh biti gospodarom. A čovjek, koji je dosad bio mješavina duha i osobe, postaje potpuno duhovnim, potpuno bezosobnim. Duh je točno ono obrnuto, suprotnost osobnome. Osoba znači izolaciju i egoizam, duh, naprotiv, uništava izolaciju, vodi čovjeka k cjelovitosti i čini ga neosobnim.

Smrt Osobe pripremana je već na prethodnim stupnjevima. Čovjek je slabio, upoznao je pravednost, povukao se iz zemaljskoga svijeta i ovladao je svojom vlastitom sudbinom, svojom karmom. Upoznao je titansku snagu duha, istinsku LJUBAV i prihvatio njezinu vlast s radošću. Onda je još morao naučiti biti objektivan i moći se zamjeniti s onima sebi suprotstavljenima. Zahvaljujući tome je, kao "Obješćenik", sve vidio obrnuto.

Što je još preostalo od njegove osobe? - Ništa, baš ništa!

Da li to onda znači da je čovjek postao ravnodušnim, apatičnim, neaktivnim, bezvoljnim i beživotnim? - Ni u kom slučaju! - Baš protivno. Budući da više nema osobnih problema, nema ni osobnih briga, osobne boli. Uvijek je miroljubiv, ali dvostrukom snagom osjeća radosti i nevolje ljudi, životinja i biljaka. Ni u šta se ne

miješa, pušta da se sve zbiva kako Bog hoće jer zna da se ništa ne može dogoditi bez Božje volje i da je sve što se događa za nas najbolje. Iz svega moramo nešto naučiti da bismo tako na velikom putu bili za korak bliži Bogu. Bez Božje se volje ništa ne bi moglo desiti.

Vidimo na slici da je nestalo samo tijelo, samo osoba, ali glava, svijest - kruna znači duhovnu svijest - ruke i noge, aktivnost - još su tu, potpuno žive. Te ruke prisizhu da su žive i da će noge čovjeka nositi dalje na njegovu putu. Dvije glave znače da je čovjek, i kada postane sasvim bezosobnim, još uvijek muškarac ili žena; još uvijek, dakle, pripada svojem spolu. Muška glava nosi krunu. To znači da u čovjeku vlada pozitivni princip, duh, da je on svjestan u svome duhu. U svijesti je dakle potpuno živahan. Njegova aktivnost, njegova svijest, živi, samo je osoba sa svojim tjelesnim željama uništena. O tome na predivan način zbere stare riječi:

Lange hab ich mich gestraußt.

Endlich gab ich nach

Wenn der alte Mensch zerstäußt

Wird der neue wach.

(Dugo sam se opirao / konačno popustih / kad stari čovjek prahom posta / novi se probudi.)

A Goethe, koji se razumio u alkemičarske pretvorbe, kaže.

Und solang du das nicht hast,

Dieses Stirb und Werde,

Bist du nur ein trüber Gast

Auf der dunklen Erde.

(Sve dok ovo nemaš / To Umri i Budi / Žalostan si samo gost / Na toj tamnoj grudli.)

Tarot karta 13 nosi brojnu vrijednost 40 i slovo MEM.

Brojna vrijednost 40 nastaje od poprečnog zbroja broja 13 i 0 - simbola Svemira. Broj 13, nasuprot prethodnome broju 12, koji je bio djeljiv sa šest brojeva,

potpuno je nedjeljiv. Broj 13 može se, dakle, dijeliti samo s 1, s BOGOM, i s 13, sa sobom samim; on je primarni broj.

Svi ljudi smatraju da je broj 13 nesretan broj, ali većina ne zna zašto. Tko poznaje Tarot karte, misli da je broj 13 zato nesretan jer Tarot karta 13 predstavlja smrt. Veliki posvećenici koji su stvorili Tarot nisu slučajno identificirali smrt s brojem 13 i sa slovom MEM. Oclabrali su broj 13 i slovo MEM za prikazivanje smrti jer se u broju 13 i slovu Mem, kako ćemo još vidjeti, kriju "nestanak" i "smrt". Jer kao što svaki krug u sebi sadrži *sedam* manjih krugova, čiji je promjer trećina promjera velikoga kruga, tako i svaka kugla, koja je trodimenzionalna projekcija kruga u prostoru, sadrži *trinaest* manjih kugli, čiji je promjer točno jedna trećina promjera velike kugle. Ako to znamo, tada znamo i to da je trinaesta kugla "nestala" u centru, nevidljiva je očima vanjskoga svijeta, pokopana je pod trima kuglama koje je okružuju, dakle "mrtva". Broj 13 na Tarot karti zato znači "Smrt". A kako ljudi ne znaju te unutrašnje matematičke zakone, ali ih ipak u dubini svoga bića naslućuju i osjećaju, sa strahom misle da *trinaesti* mora umrijeti ako trinaestoro sjedi za stolom. Ali, samo *trinaesti*! Ne jedan od trinaest, ne prvi, ili šesti, ili osmi, ne - trinaesti mora biti taj koji će umrijeti. Budući da dvanaestoro ostaje vidljivih, dakle, živih, mora trinaesti postati nevidljivim, dakle, umrijeti, kao što kod trinaest kugli samo trinaesta nestaje u centru. Sasvim je neobično što sudbina, izgleda, poznaje taj zakon. Jer tamo gdje je neki veliki vjerski ili politički vođa okružen dvanaestoricom učenika, generala ili ministara, tamo se ponavlja taj prirodni zakon po kojem trinaesti, srednji, onaj kojeg dvanaestorica okružuju, mora nestati i umrijeti. Povijest nam u Kristu, Juliju Cezaru, Napoelonu i drugima daje dovoljno primjera.

Broj 40 također ukazuje na smrt duha u materiji. Križ i kvadrat u simbolici uvijek predstavljaju materiju.

Kako smo već objasnili uz Tarot kartu 4, prvi su oblici objavljenja stvaralačke snage, kada ona stupa u svjetove dimenzija, kvadrat i kocka, koja se sastoji od šest kvadrata. Svi se ostali kristali slažu iz toga prvog praoblika.

Slovo MEM je druga majka u hebrejskom alfabetu. MEM privlači duh u materiju, a duh materijalizira kao čovjeka rođenjem. Rođenje u materiju za duh predstavlja smrt, ali, kao što već znamo, samo prividnu smrt. Duh će uskrsnuti poput Krista kada u materiji postane samosvjestan. Ili, drugim riječima, kad čovjek u duhu postane samosvjestan. Objе rečenice imaju isto značenje. Čovjek će, dakle, uskrsnuti u svojoj svijesti kad se više ne identifikira sa smrtnim tijelom, već zna da je tijelo trebao samo kao sredstvo objavljenja, ali da sam nije tijelo, i nikada neće biti. Tu činjenicu i istinu svjedoče likovi Krista (koje su slikali srednjovjekovni majstori), koji upravo ustaju iz groba s malom zastavicom pobjede i uskrsnuća u ruci i s rukom podigutom na prisegu: Za duh, za više Jastvo u sebi koje zovemo JA nema smrti, samo *vječni život!*

MEM označava i sva ponovna rođenja koja nastaju iz prethodnog razaranja. MEM predstavlja sve promjene, dakle, kako rođenje iz duhovnoga svijeta u tijelo, tako i u smrti rođenje iz tijela u duhovni svijet. Slovo MEM, MAJKA, za nas su ljude, dakle, za sve nas, vrata kroz koja smo iz onostranoga rođeni ovamo u zemaljsko, u materijalni svijet. Morali smo se umrtvjeti u materiju, kako bismo ponovno bili rođeni u duhu, kako bismo iskusili da je naš život *vječan*.

Tarot karta 13 znači smrt maloga Prividnog-Ja, osobe, i pobjedu duha. Ista je karta, dakle, istovremeno kraj i početak. Kao i kod Tarot karte 7, ovdje je završeno jedno razvojno razdoblje i započinje novo.

UMJERENOST (La temperance)

Brojna vrijednost: 50

Slovo: J NOUN (Nun)

Francuski je naziv ove Tarot karte pogrešan. Ona nam pokazuje jedan razvojni stupanj koji je mnogo bolje izražen rječju HARMONIJA. Žena na slici nešto odmjera, *dozira* nešto, pritom ona uopće nije "strpljiva". Konstatimo, dakle, naslov: HARMONIJA*.

Na slici je opet naša Nebeska kraljica, ali bez krune. Sada joj je oko čela zlatni obruč s točkom u sredini, kojim pridržava kosu. To pokazuje njezinu visoku svijest kojom je priključena na božanski svijet. Na njoj je ista ona crvena haljina kao na Tarot karti 3. Nebeskoplavi ogrtač koji je nosila kao Nebeska kraljica sada je sprijeda raskopčana kecelja ispod koje se vidi crvena haljina. I haljina i kecelja obrubljene su žutim, a na kecelju su našivene i žute trake i pojas. U otvoru plave kecelje vidi se zelena podstava. Već znamo da njezina crvena haljina označava njezinu visoku duhovnost, plava kecelja čvrstu vjeru u Boga, žuti obrub njezinu inteligenciju, a zelena podstava dobro namjernost i humanost. Sada opet ima svoja dva velika krila, koja je kao PRAVEDNOST i LJUBAV odložila i nije ih više nosila. Oslobodena je zemaljskih problema, ponovno može letjeti i lebdjeti nebeskim visinama. Samo još stopalima dodiruje tlo, zato su joj cipele smeđe.

Pokraj nje je opet, rastući iz zemlje, cvijet što smo

* Francuska riječ: la temperance u nazivu 14. Tarot karte mnogoznačna je: umjerenost, strpljenje, smirenost... Autorica, međutim, predlaže naziv Ausgewogenheit, harmonija, pa stoga i njezina tvrdnja da francuski naziv nije odgovarajući. Mi smo se, međutim, odlučili prihvatiti naziv "Umjerenost" jer se on uvriježio u hrvatskome nazivlju tarota. (prim.prev.)

ga vidjeli na slici Opsjenara i Kralja. Poluotvoren je i čini se da od lijepe žene očekuje vodu života da bi se potpun rascvao.

U svakoj ruci drži ona po krčag. Raspoznajemo da oba predstavljaju dvije glavne struje stvaranja. Zlatni krčag simbolizira pozitivno-duhovne, a srebrni negativno-tjelesne sile. Napetost između pozitivnog i negativnog pola jest sam život. Te sile daju život čovjeku, i svemu što u stvaranju živi. Gore na glavi, ispod mjesta na kojem kosa čini vrtuljak, leži centar mozga u kojem je smješten pozitivni pol. Dolje u trtičnoj kosti, u najdonjem kralješku, smješten je negativni pol. Napetost između dva pola u kralježnici jest život u našem tijelu. Ali čovjek nosi u sebi sposobnost da svjesno voljom upravlja tim dvjema stvaralačkim silama. Na nekim mjestima u svojem tijelu on može prikupiti pozitivne i negativne sile i na taj način izazvati tjelesne promjene, ili probuditi i aktivirati dosad skrivene ili latentne sposobnosti. Obični ljudi to ne znaju i tim moćima ne mogu upravljati vlastitom voljom. Ali onaj tko poznaje tu tajnu, raspolaže stvaralačkim moćima i može ih svojom voljom upotrijebiti ili preoblikovati.

Na slici vidimo da lijepa žena prelijeva tekućinu iz srebrnog krčaga u zlatni. To znači da time negativne sile pretvara u pozitivne. U zlatnom krčagu nastaje kemijski proces, kojim se sve što je unutra mijenja. Od negativnog srebra postaje pozitivno *duhovno* zlato.

Zena odmjerava kolike će moći zadržati u srebrnom krčagu, a kolike će bez opasnosti smjeti uliti u zlatni. Ona odmjerava moći. Ako odredi pravu mjeru, približit će se čovjek divovskim koracima svojem velikom cilju. Ako netočno odredi, to će razoriti čovjekove živce.

Ova slika dokazuje da čovjek može svoje tjelesne moći pretvarati u duhovne, da pritom može probuditi i koristiti neaktivne nervne centre kako bi dosegao viša duhovna stanja. Na Tarot karti 12 već smo upoznali se-

dam duševnih centara. Na ovoj četrnaestoj razini svijesti čovjek je već tako daleko da može i *smije* probuditi svoje latentne tjelesne, nervne i mozgovne centre, smještene u duhovnim centrima, čakrama. On je to i ranije mogao, ali se time mogao dovesti u opasnost. Postoje tjelesne vježbe kojima možemo probuditi čakre. Za nezreloga je to čovjeka, međutim, vrlo opasno, jer ako njegovi nervni i moždani centri još nisu dovoljno otporni, mogu oboljeti od visokih uzleta do kojih ga to vodi. Onaj, koji je već dosegaio višu razinu svijesti i otporan je, može bez pogibelji aktivirati svoje čakre i u sebi nositi za obične ljude tako opasne unutrašnje napetosti kao svakodnevno stanje. Ljudi se razlikuju i po svojim nervima, i, već prema razini svijesti, podnose različite napetosti. Kad čovjek na znatno višem stupnju duhovnoga razvoja dodirne nekog tko je na nižem stupnju, a naročito ako mu ruku položi na glavu, zapast će ovaj u stanje transa slično snu. To nije hipnoza, jer u hipnozi hipnotizirani gubi svoju volju. Pri ovom dodiru volja dodirnutoga nije uništena. Naprotiv, on je u sebi mnogo svjesniji i koncentriraniji nego inače. Onaj na višoj razini mora zato dobro ovladavati svojim moćima, mora ih dobro *odmjeriti*. Ako je, naime, vrlo velika razlika u frekvencijama strujanja sila razvijenoga u odnosu na nerazvijenijeg, proizvesti će se puno više frekvencije i u dodiru s nervima niže razvijenoga čovjeka teške nervne grčeve. Mnogo je očevidaca potvrdilo da je jedan apotekar u Dakshineswaru (Indija) tako dugo molio već tada svjetski poznatoga velikoga indijskog sveca Rama Krishnu da mu svojim dodirom prenese svoje visoke moći, dok Rama Krishna konačno nije popustio i propustio svoje visoke frekvencije njegovim tijelom. Apotekara su spopali odmah takvi grčevi da je vrisnuo i stao preklinjati Rama Krishnu da ga opet izvede iz toga stanja i vrati u njegovo vlastito, njemu normalno stanje. Rama Krishna je to i učinio. - Mogli bismo navesti takvih primjera i sa zapada, ali ako smo te istine razumjeli, primjeri su i dokazi suvišni.

Na velikom putu čovjek ide uvijek dalje i dalje, u njemu se, a da to ni sam ne zna, razvijaju i aktiviraju njegove dotad skrivene moći. Taj se unutrašnji proces odvija znatno brže ako čovjek *svjesno* izvodi bezopasne vježbe koje postupno tako podižu otpor njegovih živaca da oni mogu podnijeti veće napetosti i više frekvencije.

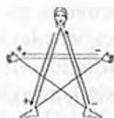
Na stupnju UMJERENOSTI čovjek je prepoznao te više čakre i svjesno ih prisvojio. Tarot karta 14 pokazuje da on već poznaje različite izvore stvaralačke snage i ne samo da poznaje prijelaz od nižih na više frekvencije, već ih može i koristiti i primijenjivati. Na toj razini može tjelesne energije preobraćati u duhovne i različite moći *dozirati* po svojoj volji. Zato na slici, žena iz srebrenog vrča koji simbolizira tjelesne moći, prelijeva u zlatni, simbol duhovnih energija, u kojem se u jednom *unutrašnjem* kemijskom procesu tjelesne moći pretvaraju u duhovne. Rosenkreuzeri (Ružini vitezovi-križari)* i alkemičari poznavali su tu vještinu i zvali je "kraljevskom umjetnošću".

Tu su tajnu prenosili na svoje učenike. Tu su tajnu vještinu, prikladnu samo za zrele ljude, iz Azije u Evropu donijeli vitezovi križari i prenijeli je svojim bliskim prijateljima. Tako se pomalo formiralo sve više malih grupa, loža, a njihovim su članovima postajali mnogi znameniti ljudi. Napomenimo samo neke od najvećih: Voltaire, Friedrich Veliki, Josip II, Wieland, Lessing, Goethe, Mozart, Albrecht Dürer i još mnogi, mnogi drugi. Goethe je te mistične tajne odlično opisao u svojem remek-djelu, u Faustu, Mozart u svjetski poznatoj operi Čarobna frula, a Albrecht Dürer u brojnim svojim slikama. Oni su poznavali taj unutrašnji proces, a poznavali su i metodu kojom čovjek, koji se nalazi na velikom putu, brže može stići do cilja. Tragove toga tajnoga znanja nalazimo u Aziji i Evropi, a i spisi alkemičara i Rosenkreuzera građeni su na tajnama Kabale. Na slikama Rosenkreuzera i na Tarot kartama nalazimo tolike paralelne prikaze da je očito da

Tarot karte predstavljaju iste istine kao i tajne slike križara i alkemičara. Vjerojatno potiču iz istoga izvora.

Tarot karta 14 nosi brojnu vrijednost 50, sastavljenu od poprečnoga zbroja broja 14 i simbola beskrajnog prostora, 0. Ona također nosi i slovo NUN.

Broj 14 nosi u sebi dvaput broj 7. Dvaput broj 7 ovdje označava dvojaki odraz života koji oživljava materijalno tijelo i duhovnu bit čovjeka. Poprečni zbroj je broj 5, o kojem je bilo govora već uz Tarot kartu 5. Ali sada broj 50, deseterostruki broj 5, dakle jedan 5 s 0, čiji je poprečni zbroj Kristov broj 5, ima mnogo dublje značenje. Kod broja 5 označavao je vanjski peterokutni oblik izvanjskoga čovjeka. Ovdje, na ovoj Tarot karti, označava on unutrašnju struju života koja u čovjeku kruži također u peterokutu:

Na slici Albrechta Dürera koja prikazuje rassetoga Krista, desno i lijevo od njegovih ruku stoje dva anđela. Oba drže u ruci po kalež, da bi zahvatili krv koja poput izvorskoga mlaza prska iz ruku Rassetoga. Čitava nam slika prikazuje struju stvaralačkog principa. Kristovu struju. Nakon što je prostrujala čitavim tijelom čovjeka, razapetog u vremenu i prostoru, sad zrači iz pet točaka njegova tijela: iz dva dlana, dva stopala i iz pleksusa, - dakle iz pet Kristovih rana. Dürer, i sam posvećeni Rosenkreuzer, koji je znao istinu o životnoj struji i tajnu tjelesnih struja pretvorenih u duhovnu moć, često je tu istinu prikazivao na svojim slikama. Posvećeni Ružini križari nisu smjeli govoriti, ali su istinu smjeli prikazivati u tajnim likovima ili slikama. Htjeli su time skrenuti pažnju ljudi na svoja umijeća.

Slovo NUN odnosi se na ime EMMANUEL, što je

u Bibliji ime božanskog djeteta. Emmanuel znači: "Bog u nama", dakle ono više oživljavajuće Jastvo, koje o sebi kaže: "JA SAM ŽIVOT!" - To ime, Emmanuel, označava, dakle, život u čovjeku. Kad čovjek postane svjestan u samom životu, onda je uskrsnuo u EMMANUELU, u KRISTU. NUN je snaga Sunca koja nam daje život. NUN je slika nastalog i reflektirajućeg Bitka, dakle plod. Stari je čovjek umro, a novi je kao EMMANUEL, kao *božansko* dijete, ali još neodraslo, već ovdje.

ĐAVAO (Le diable)

Brojna vrijednost: 60

Slovo: D SAMECH (Samek)

Glavni lik ove slike je moćni davao. Kao što je davao na svim slikama prikazan s kozjom glavom i jarčevim kopitima, ali s ljudskim rukama, tako je on i ovdje mješavina čovjeka i jarca. Ima dva moćna roga, između njih se kosa podiže do najvišeg dijela glave, gdje se nalazi najviši nervni centar, sahasrara-čakra, vrh pozitivnoga pola. To pokazuje da je davao već aktivirao taj centar i koristi ga. Na čelu mu je peterokraka zvijezda.

Đavao ili Sotona nosi u sebi simbole svih četiriju elemenata i obaju spolova. Crvena boja njegove glave simbolizira duh i element vatru. Dva lijepa pernata krila na ramenima Nebeske kraljice postala su na Sotoninim ramenima dvama divovskim šišmišjim krilima pomoću kojih on prelijeće beskrajni prostor i tako ovladava zrakom. Poprsje i ruke su mu svijetli, simboliziraju, dakle, i element zrak. Potrbušje mu je prekriveno ribljom krljušti, koja ukazuje na element vodu. Noge su mu smeđe, a umjesto stopala ima jarčja kopita. Ona pak simboliziraju element zemlju. Sotona je gospodar četiriju elemenata koje znanstvenici danas nazivaju agregatnim stanjima. Budući da je Svemir izgrađen od četiri elementa, Sotona gospodari cijelim materijalnim svijetom. Krist reče nakon posljednje večere: "Podimo, približava se gospodar ovoga svijeta". A njegovi su učenici znali da je to SOTONA.

U materijalnom svijetu može jedino Sotona biti gospodarom, jer on je zakon materije koji se očituje u sažimanju, hlađenju i stvrdnjavanju. Sve dok je Sotona

nesvjesni zakon materije, on je prirodni zakon i na svom mjestu. Ali kada čovjek u sebi osvijesti zakon materije, i kad se s njim identificira, taj zakon u njemu postaje živ duh. Sotona je taj čovjekovim duhom oživljeni zakon materije. Kao duh, on je direktna suprotnost božanskome duhu, on je suparnik, jer zakoni duha i zakoni materije zrcalni su odraz jedni drugih. Sotona sam po sebi nema vlastite egzistencije. Može oživjeti samo u čovjeku i kroz čovjeka, jer samo čovjek može iz zakona materije stvoriti živi duh ako svoju svijest s tim zakonom poistovjeti. Tako je upravo čovjek onaj koji Sotoni daje vlastiti život. A ipak Sotona, taj čovjekom oživljeni duh, može, kao povratno djelujući odraz u ogledalu, čovjeka odvesti u pokvarenost, u pakao i u prokletstvo.

Od čarobnog štapića Opsjenarova, od žezla Nebeskoga kralja i kraljice nastala je goruća baklja što je Sotona drži u svojoj desnoj ruci. Sotona gospodari materijom, dakle i tijelom čovjeka. Vatra baklje je vatra (toplina) tijela što prožima duh koji u njemu obitava, gori i oživljava ga. U trenutku, u kojem vatra duha oživljava tijelo, pada ono u vlast materije, dakle, pod vladavinu Sotone. A, kako Sotona gospodari čovjekovim tijelom, tako on gospodari i vatrom što ga oživljuje i objavljuje se u dvama velikim čovjekovim nagonima, u nagonu samoodržanja i nagonu održanja vrste.

U životinja ta dva nagona djeluju bez uplitanja razuma, budući da životinje nemaju razum i žive potpuno prema zakonima i redoslijedu prirode. Kad je životinja spriječena u točnom održanju redoslijeda, ona ugiba. Ako, na primjer, mravi ne mogu jesti točno ono što im priroda određuje, uginut će. Ili, ako se ne mogu spariti u vrijeme parenja, koje im priroda propisuje, bijedno će propasti. Parenje ne mogu odlagati. Što je neka životinja više na ljestvici prirode, to je prilagodljivija, ali ta prilagodljivost seže samo do stanovitih granica. Životinje još uvijek moraju živjeti strogo prema zakonima prirode.

Bez razuma i čovjek bi morao održavati i slijediti čvrsti prirodni redoslijed isto tako nesvjesno kao što to čine životinje, međutim, čovjek ima dobar razum pomoću kojeg biva svjesnim. Razum mu je poput ogledala u kojem spoznaje samoga sebe. Razum mu omogućava da se ne osvrće na prirodne zakone i da se prilagodi promjenama svojih životnih uvjeta. Može preživjeti potencijalne katastrofe, ili nepojmljive oskudice, znatne štete, čak i kad ne može jesti i piti ono što mu priroda propisuje. I svoj spolni život može podesiti prema svojem razumu i svojoj volji. Ta je sposobnost prilagodivanja, s jedne strane ogromna prednost u odnosu na životinje, ali istovremeno sadrži jako veliku opasnost da čovjek upravo pomoću razuma skrene s puta prirode i poremeti svoje zdrave instinkte. Svoje zdrave prirodne potrebe može učiniti samima sebi svrhom i time u svojem tijelu i svojoj duši prouzročiti smetnje i nered. Može čak postati ovisnim i predati se i podrediti "davlu". Tako se čovjek sam dovodi u vlast Sotone, u vlast praznije s drveta saznanja Dobra i Zla...

Na slici vidimo da Sotona kao spolni organ ima simbol razuma i intelekta, simbol Merkurove snage. To znači da Sotona gospodari čovjekom preko njegova razuma, da kroz njegovu svijest prodire u nj i time ga dovodi pod svoj utjecaj. Bez čovjekova razuma Sotona ne bi mogao biti "Sotonom". Bez čovjeka on bi ostao nesvjesnim zakonom prirode.

U lijevoj ruci drži Sotona dva sjedinjena spolna organa, pozitivno-muški i negativno-ženski. Na desnoj mu je ruci natpis SOLVE, to znači RAZRIJEŠI. Na lijevoj ruci piše COAGULA. To znači SJEDINI. - Što on razriješava i što sjedinjuje?

I znanstveno je utvrđeno ono što je vedaska filozofija tvrdila još pred tisućama godina, da je čovjek u pradavna vremena u sebi nosio oba spola. Čovjek je, dakle, bio androgini poput anđela. Anđele si tako predstavljamo, jer

nam religijske tradicije - u Evropi i u Aziji, u američkih crvenokožaca i crnaca u Africi - prenose predaju da anđeli u sebi nose oba spola, da su androgini. Možda te predaje i odgovaraju istini, iako vjerojatno ne u tako naivnom obliku kako nam ga predstavljaju religije. Dvospolna bića nemaju ništa zajedničkoga s hemafroditima - ime je sastavljeno od imena Hermes i Afrodita -, koji *nisu* ni muško, niti žensko. Androgino biće jest muškarac i žena u jednoj osobi. - Biblija, koja nas kao jedna od najstarijih predaja poučava o stvaranju i razvoju čovječanstva, također kaže da je čovjek nekoć bio dvospolan. Adam, koji u jednom biću personificira praoblik čovječanstva, u početku u sebi nosi oba spola, a Eva se pojavljuje tek tada, kada je Bog stvorio iz tijela Adamova. Biblija pripovijeda kako je Bog Adama duboko uspavao, izvadio mu rebro i od njega oblikovao ženu, Evu. Biblija, dakle, opisuje isti razvoj koji danas potvrđuje i znanost, iako taj razvoj nije tekao tako jednostavno i tako brzo, već je trajao možda milijune godina. Sotona, zakon materije, odijelio je dva spola kako bi se moglo začeti i radati potomstvo, i iz svakoga je spola stvorio jedno samostalno biće. On je, dakle, razdvojio, RAZRIJEŠIO spolove jedan od drugog, - SOLVE! Ali tada ih je opet tjelesno SJEDINIO u jednom izvanjski doživljenom spolnom aktu, - COAGULA! Oba su spola, međutim, u spolnom aktu samo kratkotrajno zajedno. Nakon tjelesnog sjedinjenja moraju se opet razdvojiti i dalje ponovno samostalno, odvojeni od druge polovice, živjeti svoje tjelesno postojanje. U pojedinim religijama, a čak i znanost to tvrdi, nailazimo na tezu da se dva bića, koja su jednom bila samo *jedno* dvospolno biće, razdvojeno zatim jednostranim razvrstavanjem spolova, i sada još uvijek traže u zemaljskome životu. Oba još uvijek osjećaju međusobnu pripadnost, i još uvijek u sebi nose čežnju da ponovno postanu jedno, da imaju jedno *jedino* JA. Beethoven, titanski genije, piše svojoj nedostižnoj dragoj, Theresi Brunswieck: "O, Ti, anđele moj, sve moje, moje "JA"..."

Sotona, zakon materije, razdvojio je, kako se vidi na slici, ljude na spolove, a tada ih je u izvanjskome tjelesnom sjedinjenju ponovno ujedinio. Zato u lijevoj ruci drži sjedinjene spolne organe. Ali oni su sjedinjeni samo u *ti-jelu*.

Na slici su dva spola prikazana još dvjema ljudsko-davolskim pojavama: jednim malim muškim i jednim malim ženskim davlom. Oni su debelim užetom privezani uz postolje na kojem stoji davao. Odvojeni jedno od drugoga, *razriješeni*, kako kaže natpis - SOLVE -, ali istovremeno međusobno privezani unutrašnjim identitetom u *duhu*, koji se manifestira kao tjelesno-seksualna želja i tjelesno-seksualna sila. To kaže natpis na lijevoj ruci: COAGULA - sjedini. Tako oni ne mogu živjeti zajedno, i također niti jedno bez drugoga. Nije, međutim, došlo naglo do toga da čovjek to tako jasno uvidi, da je toga svjestan. Pripremalo se to već dugo, naročito na razini svijesti Tarot karte 6, na kojoj je morao birati između pravog i pogrešnog puta. Unutrašnji je razvoj u njemu napredovao do devetoga stupnja, na kojem se je već povukao iz svjetovnoga života i kao Pustinjak upoznao unutrašnji svijet i unutrašnji život. K tome je na jedanaestom stupnja upoznao pravu ljubav, nesebičnost. Na dvanaestom je stupnju naučio o svemu razmišljati obrnuto od svojih bližnjih. Nadalje je upoznao mističnu smrt, i spoznao pretvaranje negativnih sila u pozitivne. I sada je moralo doći do toga da može i seksualnu moć preobratiti u stvaralačku. Duševno je na to već pripravljen. Kad je doživio mističnu smrt, izronila su u njemu sjećanja na čitav njegov život i uvidio je da ga je seksualna moć prevarila. Sreću je očekivao u tjelesnom sjedinjenju, koju pritom nije našao, a tjelesno je zadovoljenje bilo još daleko od sreće i očekivanog ispunjenja. U trenutku, u kojem je vjerovao da će doseći potpuno ispunjenje u tjelesnom jedinstvu, sva je napetost bljesnula poput vatrometa, ali istovremeno već sagorjela i utrnula. Nikada je nije mogao fiksirati, nikada zadržati kao trajni osjećaj sreće. Uvijek

je preostajala samo neutaživa žudnja za srećom koju nije zadobio. Što će od toga osjećaja ostati kad jednom ostari i kad više ne bude mogao ljubav doživljavati tijelom? Opet ništa, baš ništa! I tako je dalje razmišljao što je zapravo želio postići seksualnim sjedinjenjem, ako onime što je pritom dobio nije zadovoljan? Pa da! Čitavoga je svog života tražio jedno biće, svoju drugu polovicu, svoju nadopunu. Ljubav je objavljenje jedne sile koja prisiljava polovice koje se nadopunjuju da se ponovno sjedine. Tu nesvjesnu želju za sjedinjenjem općenito nazivamo "ljubav". Čovjek traži ispunjenje toga poriva i misli da je ono moguće u jednom tjelesnom sjedinjenju, ali mora uvidjeti da traženo nije dobio; tražio je istinsko, *neprolazno sjedinjenje!* Tražio je jedinstvo u kojem će s voljenim bićem postati identičnim, želio je postati identičnim s JA onoga drugog. Htio je poništiti JA-TI odnos, da bi on i voljeno biće postali jednim *jedinim* JA. A, to nije moguće. - Zašto? - Upravo stoga što je između *tijelo*. Da! Zakon prirode, SOTONA se prepriječio. Razum materije, tijela, ne dozvoljava da dva bića, koja se vole, u izvanjskom materijalnome svijetu postanu JEDNO. Čovjek je morao uvidjeti to proturječje, tu nemogućnost i diskrepanciju, da s voljenim bićem želi doživjeti unutarnje jedinstvo u *tijelu*, a da se upravo tijelo tome jedinstvu suprotstavlja i *onemogućuje ga*. Pa zašto tada to tjelesno jedinstvo toliko želi? Zašto od djetinjstva čezne za tim, otkako je doživio prvo osvješćivanje? Znao je da ga samo potpuno jedinstvo, a ne samo tjelesno očitovanje, može zadovoljiti i učiniti blaženim. Ako to u tijelu nije moguće, onda to više uopće ne želi, a jedinstvo mora biti moguće, inače ga ne bi mogao željeti! To se može dogoditi samo u onom određenom stanju, u kojem ga tijelo u tome neće sprečavati. Čovjek je u tome stanju već jednom bio, to sasvim točno osjeća i za tim *nekaadašnjim* stanjem žudi. Negdje je i nekad već bio u njemu, ali je ispao, - da!- Bijaše to izgon iz *raja!* - I zato mora natrag! Mora! - Izgnan je upravo stoga da bude

tijelom u *nj* rođen. Ako je tako, onda će odustati od nesa-
vršenog nadomjestka tjelesne sjedinjenosti. Više ne može
raditi kompromise. Mora uvidjeti da tijelo ne može željeti
to instinkto jedinstvo, budući da ga upravo tijelo spri-
ječava u njegovu postizanju i doživljavanju. Ali u duhu je
moguće doživjeti i ostvariti taj poriv ka jedinstvu, istin-
sku ljubav, i čovjek će na tom putu naći spasenje od po-
robljavanja.

Nije mu odmah uspjelo doprijeti tako daleko. Na
razini svijesti koju prikazuje Tarot karta 15, čovjek se
oslobađa od tog porobljavanja. On silu, koja ga veže uz
drugi spol, pretvara u njezin praoblik i tu silu, u njezinu
izmijenjenom obliku, ili, bolje rečeno, u njezinu *ponovno*
stečenom obliku koristi kao stvaralačku moć, kao duhovnu
snagu stvaralačkog principa, logosa.

A sada se vraćamo Kristovoj zvijezdi na Sotoninu
čelu. Znamo li da je seksualna moć očitovanje stvaralačke
moći u materiji, u tijelu, onda razumijemo što Sotona s
njome mora činiti. Ista sila koja kao seksualna moć sputava
dva spola odozdo na postolju đavoljeg lika, u čakrama
najdonjih nervnih centara, očitovat će se gore na glavi, u
višim nervnim centrima, kao stvaralačka moć, kao moć
Kristova duha. Ako možemo sublimirati, ako seksualnu
moć možemo ponovno preoblikovati u stvaralačku, onda
smo Sotonu pobijedili njegovom vlastitom snagom. Tu
preobrazbu možemo ostvariti samo pomoću prirodnih
zakona, Sotoninom pomoću i tada je čovjek oslobođen
Sotoninog lanca.

*"Von der Gewalt die alle Wesen bindet,
Befreit der Mensch sich der sich überwindet!"*

("Od spona sile što sva bića veže / oslobođen je, tko
sebe nadide") kaže Goethe. Kada čovjek u sebi doživi
Tarot kartu 15, dostigne tu razinu, nije više nagonsko,
spolno biće. Kad bi u nekom zemaljskom obliku našao

drugu polovinu svoje nebeske biti, od koje ga je Sotona razdvojio, s tom bi nadopunjajućom polovinom svjesno doživio duhovno jedinstvo koje bi ga usrećilo. Nesvjesno je oduvijek svoju nadopunjajuću polovinu nosio u svojoj duši, duboko u sebi. Animus i anima u *dubini* su jedno!

Davao na slici nosi u sebi oba spola. U sebi samome ne treba ih razdvajati. Ima crvenu bradu, dakle u glavi, u duhu je muški-pozitivan. Grudi su mu bujno razvijene kao u dojilje, dakle, ženski-negativno. Spolni je organ opet muški, ali ne u materijalnom, već u duhovnom smislu. Njegov je spolni organ čovjekov razum, njegova inteligencija s kojom davao u čovjeka prodira, osvaja ga, i njegovim razumom porobljava. Na razini svijesti Tarot karte 15 čovjek se je te opsjednutosti oslobodio.

Tarot karta 15 nosi brojnu vrijednost 60, koja se sastoji od poprečnog zbroja broja 15, dakle, od 6, i od simbola za beskrajni prostor - 0. Nosi slovo SAMEK.

Broj 5 je za polovinu manji od stvaralačkog broja 10, a broj 15 za polovinu veći od stvaralačkog broja 10. Broj 15 je zato djeljiv s božanskim brojem 3 i s Kristovim brojem 5. Umnožak tih dvaju brojeva iznosi 15. Poprečni zbroj broja 15 je 6, a ako dodamo 0, dobit ćemo broj 60, brojnu vrijednost ove karte. Broj 60 djeljiv je s 12 brojeva, dakle, s *petim* dijelom. Ima najviše brojčanih srodnika u čitavome brojčanom nizu: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 12, 15, 20, 30, 60. Nije slučajnost da upravo Sotona nosi taj broj. Njemu su potrebne mnoge veze! - Isplatilo se malo razmisliti o tome broju, tako ćemo mnoge ljude bolje razumjeti.

Slovo SAMEK predstavlja oružje. To oružje mora čovjek na ovome stupnju osvojiti i usvojiti kako bi se njime mogao braniti od svih vanjskih i unutrašnjih utjecaja. Kružni lik slova podsjeća na luk. Zatvoreni je krug također i simbol zmije koja ujeda vlastiti rep. SAMEK znači i "suprotni pol" (spolova) i "Nahash", zmaja, čuvara praga.

KULA (La maison – dieu)

Brojna vrijednost: 70

Slovo: ♃ HAIN (Ajin)

Na slici vidimo čvrsto građenu kulu, pogodenu munjom iz Sunca, ne iz olujnog oblaka. Munja pogada vrlo duboko u masivno tijelo kule, razdire ga u dva dijela, a vrh joj se urušava. Kula je crvena, što znači duhovnost; no gore ima zelene i žute pruge koje označavaju ljubav prema ljudima i inteligenciju. Na kruništu su četiri velika zupca. Broj četiri znači materiju. Time se pokazuje da kula ima neke veze s materijalnim bićem čovjeka.

Kula ima jedna vrata i tri prozora. Dva prozora leže jedan do drugoga, treći je iznad njih tako ugrađen da zajedno tvore trokut. Vrata simboliziraju čovjekov *pleksus*. Tu je pri začeću bio magičnom vrpcom vezan za tijelo, i tu će u času smrti opet istupiti iz tijela. Dva prozora jedan uz drugi su dva oka, kojima čovjek gleda napolje iz svojeg materijalnoga tijela i povezuje se s vanjskim svijetom. Najgornji je prozor "treće oko", nervni centar što ga vedska filozofija naziva "adshna chakra", u kojem je sjedište duševnog centra. Tim je centrom čovjek priključen na duhovni svijet; kroz taj centar dosiže duhovni pogled. Sa munjom pogođene kule padaju teške opeke na dvije prilike, koje su i same pale s kule. Čudom, opeke pogađaju samo onoga koji na glavi ne nosi krunu, i on beživotno pada na zemlju. Drugi čovjek u padu zadržava krunu na glavi. Njega opeke ne pogađaju. Padaju pokraj njega i on ostaje neozlijeđen i živ.

Dvije prilike imaju različitu odjeću. Mrtvac ima crvenu haljinu. Na lijevoj ruci ima plavi rukav. Drugi, s kru-

nom, nosi plavu haljinu, njegova je desna ruka u crvenom rukavu, a lijeva noga u žutom trikou.

Boje odjeće dvojice ljudi pokazuju da je uzaludno ako je čovjek duhovan u svojoj biti; ako toga nije svjestan, morat će poginuti pri padu s kule. Drugi je čovjek s punom vjerom u Boga otrpio sudbinu, a zato što je sve ispiti položio potpuno *svjesno* - kruna predstavlja njegovu svijest - preživio je pad i ostao potpuno neozlijeden. Na slici vidimo i 16 šarenih kugli što predstavljaju broj 16, broj ove Tarot karte.

Ova slika pokazuje jedan događaj u životu čovjeka koji svatko, tko putom ide dalje da bi dosegao veliki cilj, mora jednom doživjeti.

Razine svijesti, koje je dosad doživio, razvile su se u njegovu unutrašnjem svijetu. Vanjski svijet, njegovi prijatelji, a možda ni njegovi najbliži, ništa nisu primijetili. Sacla se s njim zbiva nešto što duboko zadire u njegovu vanjsku sudbinu, i sav njegov život dovodi u pitanje. Način na koji se to događa raličit je kod svakog čovjeka i ovisi o tome u kojem okruženju, u kojoj porodici, u kojoj zemlji živi, i kojega je zanimanja. Oni koji žive u zemlji u kojoj je bjesnio rat, ili još danas bjesni, doživjeli su da se sve oko čovjeka urušava. On gubi svoju egzistenciju i cijela mu je porodica kao razorena eksplozijom i rasuta po svijetu. On gubi svoja materijalna dobra i svoje prijatelje. Uništen je, mora se osloniti na samoga sebe i u samome sebi potražiti pomoć, budući da mu ništa više nije preostalo. Mora izgraditi sasvim novi život. - U prošlim i sadašnjim ratovima milijuni su ljudi doživjeli ono što simbolizira ova karta. Nesvjesni su duhovno pali i više ne mogu ustati, oporaviti se, krenuti dalje, čak ako im je tijelo i ostalo na životu. Oni ostaju uništeni ljudi, kao mrtvac na slici.

Oni koji su već tako daleko odmakli da nisu "osobe", nesvjesni robovi nagona, već su u svojem višem Ja, svjesni u svojem duhu, - koji su mogli zadržati krunu na

glavi -, oni će moći započeti i izgraditi sasvim novi život. Oni nisu ništa izgubili, samo dobili.

Čak ako čovjek u vanjskome životu i nije proživio rat, jednom će u njegovom životu nastupiti čas - a kod onih koji potpuno svjesno koračaju dalje na velikom putu, sasvim sigurno - u kojem će se s njim dogoditi nešto što će ga uništiti, što prijeti da mu oduzme vjeru, njegovu unutrašnju sigurnost. Tada mora s krajnjim naporom pribрати svoje unutrašnje snage, da ne bi posrnuo, da bi ostao na nogama. Zbivanja mogu biti vrlo različita. Može se desiti da netko izgubi najdraže biće s kojim je srastao dušom. Ali u duhu svjestan čovjek zna da ne postoji smrt, već samo vječni život, i da mora imati strpljenja čekati dok ne istekne vrijeme na kozmičkome satu i dok mu ne kućne čas u kojem će moći krenuti za voljenim. Do tada to voljeno biće nije izgubio, jer ostaje s njim uvijek u duhu povezan. Tako se ne slama, već ostaje čvrsto na nogama. Netko takvo uništenje doživljava možda na vodećem položaju, ili u podređenoj poziciji na svome radnome mjestu. Može se desiti da ga napadnu, da posumnjaju u njegovo poštenje, ili da nevin mora otrpjeti predbacivanja i okrivljavanja, a da se protiv toga nijednom ne može obraniti.

Neki će biti onemogućeni svojom posrnućom djetecom, neki zbog nečasnoga oca ili majke, a njihovo će časno ime time biti oblačeno. Mogućnosti, u kojima ljudi bivaju potreseni u temeljima svoje egzistencije, tako su mnogobrojne da ih je nemoguće izbrojati. Sudbina svakog čovjeka iskorištava njegov osobni položaj i njegove osobne mogućnosti, odabire gdje će ga i kada moći najteže pogoditi i uništiti. Ali ljude koji su već doživjeli mističnu smrt, koji su svojoj sudbini kao sfingi, već nadmoćni i posmatraju je kao sudbinu nekog drugog, koji već znaju da se može nuditi samo tijelu, ali nikada duhu, njih ne može uništiti. Takav čovjek zna da se time što se o njemu misli, kako se s njim postupa, ne postaje manjim, ili većim, časnijim ili nečasnijim, niti ljepšim ili ružnijim. On jest

kakav jest, i nikakvo ga mišljenje njegovih bližnjih neće promijeniti. On zna, Bog je u njemu, a i ovo mu je iskušanje dao Bog, - zato munja iz *Sinca!* - da bi iz toga nešto važno naučio. Ako položi ispit, Bog će mu pomoći da iz uništenja s potpunim obeštećenjem, vanjskim ili unutrašnjim, izgradi novi život i izbjegne svako zlo. Poznajemo iz prošlosti i sadašnjosti mnoge velike afere u kojima su napadani, optuživani, osuđivani, zatvarani, deportirani ili čak pogubljeni nevinu ljudi. Svjesnoga, nadmoćnoga čovjeka nije bilo moguće uništiti u njegovom biću, čak niti pod vješalima.

Kada je Aleksandar Veliki bio u Indiji, susreo je jednog velikog jogija. Razgovarao je s njim i jogi mu se vrlo svidio. Htio ga je povesti sa sobom u Makedoniju, a jogi ga je odbio. Nato mu Aleksandar reče: "Ako ne podeš sa mnom, dat ću te ubiti." Jogi se nasmijao i odgovorio: "Želiš *mene* ubiti? - *Mene?*-. Pa ti me uopće ne vidiš. Možeš dati ubiti samo moje tijelo, ali nikada moje JA koje u mojem tijelu stanuje i koje JA JESAM." Aleksandra se taj odgovor tako duboko dojmio da je jogija dao bogato nagraditi i zamišljen krenuo dalje. Tako nam pripovijeda predaja. - Čovjek na ovoj razini svijesti mora se ponašati upravo tako; mora imati isti unutrašnji stav kao i veliki jogi nasuprot Aleksandru. S unutrašnjom sigurnošću mora se prepustiti sudbini, i mora uvijek znati da neupućeni ljudi mogu nanositi bol, ili oštetiti samo njegovo prividno JA, njegovu osobu, ali nikada njegovo duhovno, pravo JA, njegovo VIŠE JA. A kada sve prode, vrijednosti što ih nosi u sebi neće ga napustiti već će se ponovno pojaviti u vanjskome svijetu. On će ponovno moći u životu zauzeti pravo mjesto.

Ako čovjek može svoju krunu zadržati na glavi, ostat će uvijek Kraljem, gospodarom svoje sudbine. Ovakav ispit morao je doživjeti, morao je proći kroz ovakvo uništenje da bi naučio da nevažno ne pretpostavlja važnome, nebitno bitnome. "Što bi ti vrijedilo da zadobiješ blaga

cijeloga svijeta, ako bi pritom oštetiо svoju dušu." - kaže nam Krist. Ako ne izgubimo dušu, možemo izgubiti sve ostalo, a da unatoč tome imamo SVE.

Ovakva uništenja, obični ljudi koji ne nose krunu na glavi, uzrokuju sami, čak i nesvjesno; naročito oni koji za druge i za sebe uvijek predviđaju i očekuju samo loše, ali i oni koji o tome ne govore, a u sebi nose neki stalni strah. Mnogim sitnim ili krupnijim postupcima uzrokuju da ih sudbina utjera upravo u situaciju u kojoj onda to uništenje moraju doživjeti. Nesvjesno osjećaju da se stalnoga straha i pogrešnih predstava mogu osloboditi samo tako da zlo, kojega se trajno plaše, dožive u stvarnosti. Tada odjednom uviđaju da uopće nisu imali razloga da se ičega - većinom ljudi i ne znaju čega - boje. Najveće zlo našega današnjeg vremena jest strah. Ljudi se boje rata, boje se susjednih zemalja, dakle, ratuju. Boje se bijede, boje se da će izgubiti bračnoga druga, dijete ili nekog voljenog čovjeka. Boje se bolesti, nesreća i sveopćeg uništenja atomskom bombom, i, konačno, mnogo ih je koji se boje *straha!*

Ima, međutim, još onih malobrojnih koji se ne boje, koji u svojoj svijesti nose uvjerenje da postoji neka viša sila od ljudske, i da će nam ta sila pružiti uvijek ono što je za nas *najbolje*. Ako bi, dakle, došlo do nekog razaranja, ono bi kako u ljudima, tako i u vanjskome svijetu moglo uništiti samo prividne *vrijednosti*, ali nikada one prave, istinske. Ti malobrojni stoga i ne trebaju iskustvo uništenja onako kako ga trebaju oni ispunjeni strahom.

Oni ne traže i ne uzrokuju uništenje, niti svjesno, niti nesvjesno. Ako moraju doživjeti izvanjsko uništenje, uopće se ne osjećaju uništenim. Oni već znaju da se sam život nikad ne može razoriti i uništiti. Život nadživljava sve. Čak ni materiju nije moguće uništiti, jer materija, jedne bombom ili prirodnom katastrofom razorene kuće, lebdi tamo gdje je ranije stajala kuća, a samo je oblik, izgrađen iz te materije, pretvoren u sirovu, bezobličnu

materiju. Materijalni svijet crpi svoj život također iz ŽIVOTA. Razaranje samo uzrokuje bezobličnost materije i da se ŽIVOT, oslobođen materije, povрати u veliki univerzalni vječni ŽIVOT, u BOGA

Ljudi koji su doživjeli totalno uništenje što ga simbolizira Tarot karta 16, posjeduju jednu nepomućenu apsolutnu sigurnost, apsolutno povjerenje u sebe same, u vječni život, u BOGA.

Tarot karta 16 nosi brojčanu vrijednost 70, koja se sastoji od poprečnoga zbroja broja 16 i od 0 (simbola za beskrajni prostor), a nosi slovo AJIN.

Broj 16 sastoji se od četiri puta četiri, čime izražava da se materija naslanja na materiju. Broj 4 je broj materije. Ali ako uzmemo četiri puta četiri, dobit ćemo ultramaterijaliziranu materiju, što već znači razaranje. Ultramaterija je mržnja, uništenje, razaranje.

Poprečni zbroj broja 16 je 7, dakle, opet ključni broj materijalne ravni, trodimenzionalnog svijeta. Ujedinjen s 0 dat će sedam puta broj dovršenoga stvaranja, dakle $7 \times 10 = 70$. To je obećanje da će iz ruševina započeti jedan novi, viši život.

Slovo HAIN ili AJIN odgovara imenu Hazad koje otprilike znači "Jak" i "Hrabar". Tko je jak i hrabar i svjestan, tog ništa neće moći uništiti. Ova karta tvrdi da sveti duh djeluje kao bog materije: "Božansko razaranje" koje uvijek i vodi k životu. To u hindu-mitologiji odgovara bogu Shivi, bogu razaranja i obnove života kroz razaranje.

ZVIJEZDE (Les etoiles)

Brojčana vrijednost: 80

Slovo: ♁ PHE (Pe)

Na slici opet vidimo Nebesku kraljicu. Sada više nema atributa; ne nosi krunu na glavi, nema krila na ramenima, zlatni lanac oko vrata, ni žezlo u ruci. Na tijelu nema haljine, na nogama cipele. Kose su raspletene, prirodni uvojci pokrivaju ramena i leđa. Potpuno je naga, takva kakvu ju je Bog stvorio.

Nalazi se na lijepoj livadi, u lijepom krajoliku. Kleči na lijevom koljenu, desnim se stopalom pred sobom oslanja na travu.

U ruci su joj ista dva krčaga koje je držala već kao personificirana UMJERENOST za pretvorbu dviju moći. Tada je dvije struje života pretakala iz jednoga u drugi. Sada pozitivni mlaz iz zlatnog krčaga, koji drži desnom rukom, ulijeva u rijeku; iz drugog, srebrenog vrča, koji drži lijevom rukom, izlijeva negativni mlaz na čvrsto tlo, na zemlju, da bi je nakvasila, a zatim i taj otječe u rijeku, a pitka voda dotiče svim živim bićima. Ta je voda voda univerzalne ljubavi, voda života.

Desno pokraj nje na livadi opet vidimo cvijet koji smo već vidjeli na trima slikama; prvi put na slici Opsjenara, - tamo je bio još zatvoreni pupoljak -, zatim na slici Nebeskoga kralja, - tamo je bio napola rastvoren - i, konačno, na slici "Umjerenosti", na kojoj je čekao na vodu života da bi se mogao potpuno rascvasti. Sada je sasvim otvoren, potpuno rascvjetan i raširenih latica. Pokazuje svoju najdublju bit, sva blaga koja posjeduje, ništa više ne skriva. U čaški cvijeta plavi leptir pije njegov nektar.

U pozadini na nebu vidimo osam zvijezda različite veličine. Najmanja plava zvijezda lebdi nad glavom lijepe žene. Četiri žute zvijezde srednje veličine poredane su u kvadrat. Dvije su velike plave zvijezde jedna nasuprot drugoj. Sve te zvijezde imaju po osam šiljatih krakova. Osma se sastoji od dvije osmerokrake zvijezde. Veća je gornja zvijezda žuta, a manja, što proviruje ispod veće, plava.

Ako smo pažljivo pratili objašnjenja karata, lako ćemo pogoditi da ova lijepa naga žena predstavlja čovjekovu dušu. Nakon užasnoga sloma svoje osobnosti, odbacio je čovjek svoje zadnje velove i maske. Od njega nije preostalo ništa drugo, osim onoga što on jest u apsolutnoj stvarnosti, ON SAM. Gol, bez zastiranja, tako kako je Bog stvorio njegovu dušu, živi duh u svojem istinskom višem JA. Ništa više ne posjeduje jer ono, što kao zemaljski čovjek ima, više mu ne pripada, već se time samo koristi. I ako još i ne posjeduje dva mlaza životne struje, već njima može gospodariti i skretati njihov tijek. On ta dva moćna tijeka, pozitivni i negativni, iz zlatnoga i srebrnoga vrča izlijeva u veliku rijeku života, odakle onda svi ljudi mogu piti. Više ništa ne mora ostavljati za sebe. Dva mlaza više ne prelijeva za sebe iz jednoga vrča u drugi, kao što je to činio na Tarot karti "Umjerenost", već sva blaga i istinu o dvije životne struje, koju je nakon dugog lutanja velikim Putom našao, predaje dalje svojim suvremenicima, kako bi oni pomoću tih tajni brže napredovali. Tamo gdje je potrebno, pruža muško-pozitivne snage: ohrabruje one koji oklijevaju i pomaže im da u životnim bitkama napreduju i bore se do pobjede. Gdje je pak potrebno daje negativno-ženske snage: pruža nježnost i utjehu, razumijevanje i ljubav. Njegovi su krčazi neiscrpnii. Što više pruža hrabrosti i snage, što više razumijevanja i ljubavi, to snažnije i izdašnije teku mlazovi iz grlića njegovih "krčaga", - iz njegova srca.

Cvijet njegove duše, njegove svijesti, rastvorio se.

Sve je u sebi osvijestio, ništa više nema u podsvijesti, to znači da više i nema *poselvjeshnog*. Spoznao je samoga sebe i objavljuje sva blaga što mu ih je Bog dao, i koja je sam pronašao. A viša bića stvaranja spuštaju se iz viših svjetova i nastanjuju se u njegovoj otvorenoj duši, kao što leptiri s visokog neba slijeću na otvoreni cvijet i iz njegove čaške piju nektar. Leptir, dakle, predstavlja usku unutrašnju povezanost s višim svjetovima. Kao što su Božji anđeli sletjeli k Jakovu na bunaru u pustinji, tako i čovjek u ovakvom uzvišenom stanju u svojoj najdubljoj nutrini saobraća s bićima viših svjetova, s duhovima Božjim. Ma koliko da je sam među običnim ljudima, ma koliko se osjećao poput Jakova u pustinji, on je ipak Jakov na zdencu izvora života. Odatle pije i nikad se ne osjeća usamljenim. Bog je uvijek s njim.

Na ovoj razini svijesti nema čovjek drugih pomisli, nikakvih drugih želja, osim da sudjeluje u velikom djelu, u spasenju Zemlje. Za njega to ne predstavlja žrtvu, nikakvo odricanje, jer mu je neizmjerena radost kada vidi da ga i oni, koji su dosada bludjeli mrakom, slijede, da napreduju. Raduje ga i pruža mu zadovoljštinu kada uvidi da su njegovi sljedbenici već spoznali bitno u životu i da ga ne pretpostavljaju nebitnom. Raduje se kada vidi da njegovi bližnji slijede njegove usmjeravajuće savjete i da se kao sićušne molekule uklapaju bez briga, i s dubokom vjerom u Boga, u veliku cjelinu, da postaju Božjom djecom, ne bi li, kako je Krist rekao svojim učenicima, postali sol zemlje.

Čovjek na razini, koju simbolizira Tarot karta 17, stoji kao blistava zvijezda na mračnome nebu. Kao što zvijezde blistaju u noći, jer odražavaju svjetlost Sunca, tako i čovjek zrači svjetlom što ga prima od Boga. Prema svakom, s kim dolazi u dodir, isijava ljubav i svjetlo i zrači kao zvijezda svojom mudročću i svojom dubokom vjerom u Boga. Na slici vidimo četiri zvijezde u kvadratu. Taj je kvadrat uvijek simbol materije. Čovjek, dakle, u

materijalni svijet isijava svoju mudrost. Svoje bližnje poučava dubokim tajnama stvaranja i ljudskoga bića. Na prikladan način objašnjava zakone života i sudbine; želi razumom djelovati na ljude.

Nad glavom pojave lebdi jedna manja plava zvijezda. Ona pokazuje njezino osobno svjetlo, njezinu predanu vjeru u Boga. Ona ne može biti opsjednuta niskim, ružnim mislima, niti se može baviti podlim i opscenim stvarima. Jer, njezina je osoba prosvijetljena, ona sjaji nevinošću i čistoćom. Dvije veće zvijezde, koje se nalaze nešto iznad malene plave, simboliziraju svojom lijepom bojom više duševne moći, čistoću i predanost Bogu. Mnogo veću dvostruku zvijezdu, gore u sredini, čine jedna žuta i jedna zelena zvijezda. Žuta je veća od zelene koja se nalazi odozdo. Simbolizira više JA, čovjekov duh, koji se na pozadini objavljuje mudrošću i visokom inteligencijom, kao i predanošću Bogu. Čovjekov duh poput sjajne zvijezde zrači kroz njegovu osobu, kroz njegovu dušu, i svijetli oko njega, ma gdje se nalazio. Kao što je u mraku svete noći zvijezda trima kraljevima s Orijeanta pokazala put do novorođenog Spasitelja, tako i čovjek na ovoj razini sjaji i svakom živome biću pokazuje put k spasenju.

Tarot karta 17 nosi brojnu vrijednost 80, a sastoji se od poprečnoga zbroja broja 17 i od 0. Nosi i slovo PE.

Broj 17 nije djeljiv ni s jednim brojem, osim s brojem 1 i sa sobom samim. On je dakle primarni broj koji uvijek znači izolaciju. On je dokaz da se čovjek na ovoj razini sve više izolira od svijeta. Neosoban, duhovan, otvoren je za svakoga; svoje spoznaje pružit će svakome. Ali o svojim vlastitim osobnim prilikama šuti; ni njemu samome one više nisu zanimljive, još manje želi njima opterećivati druge. Brojna vrijednost 80 pokazuje da je on sam već uključen u "beskonačno", u položenu osmicu, i povezan s 0, - broj 80 djeljiv je s osam brojeva, - a s mnogim ljudima stoji u *unutrašnjoj* vezi. Izoliran je, dakle, samo u osobi, - kao broj 17, - ali s drugim je ljudima u

jednoj unutrašnjoj, duhovnoj povezanosti, brojnoj vrijednosti 80. Grla obaju združenih krčaga tvore simbol beskonačnosti, vodoravno položenu 8, dakle ∞ . Nju smo već vidjeli na glavi Opsjenara s Tarot karte 1, i na glavi "Ljubavi" na Tarot karti 11, a na Tarot karti 8 u obliku dviju zdjelica na vagi.

Slovo PE hijeroglifski znači "govor". Ono je, dakle, nastavak slova BET na Tarot karti 2, koje znači "usta". Tamo Prvosvećenica još drži zatvorena usta; nije željela odati tajne onostranosti, i šutjela je. Sada, na ovoj karti, izvire govor iz čovjekovih usta; govor izvire iz otvora dvaju krčaga i predaje se dalje. Ovdje "govor" znači širenje kabalističkih "fluida", znanja.

MJESEC (La lune)

Brojna vrijednost: 90

Slovo: ♄ TSADE

Na ovoj Tarot karti dominira velika mjesečeva ploha u kojoj je prikazano lice lijepe žene u profilu. Lice je ljupko, punačko, kako si predstavljamo lice jedne dobre majke. Ostatak plohe plav je kao nebo. Potiljak glave prikazan je trima raznobojnim linijama, plavom, bijelom i žutom. Kao što već znamo iz objašnjenja prethodnih karata, predstavljaju plavi nebeski svod i plava linija pobožnost i vjeru u Boga, bijela linija čistotu, a žuta mudrost, pamet i razum. Mjesečeva ploha sa ženskim licem okružena je s osamnaest dugih žutih zraka, poput zraka svjetlosti. One ukazuju na broj Tarot karte. Između dugih žutih nalaze se kratke crvene zrake provirujući iz pozadine. Žute su zrake snage razuma što zrače iz mudre glave, a crvene u pozadini označavaju duhovnost koja se objavljuje kroz snage uma Mjesečeve žene. Iz crvenih zraka poput listova s drveta kaplju na tlo raznobojne krupne kapi. Žute su, zelene i crvene. To znači da lice ovoga Mjesečevog stvorenja na sva živa bića na Zemlji zrači dobronamjernost, ljubav, ali i mudrost i duhovnost.

Dolje, na tlu, pokazuje slika jedan krajolik podijeljen na dva dijela. Osjećamo da ovdje postoji neka velika razlika, oštra granica između prednjega plana i pozadine. Na ulazu u pozadinu slijeva i sdesna stoje dvije velike, masivne kule. Prepoznamo da se radi o istim kulama od kojih je jedna na Tarot karti 16 bila pogodena munjom iz stražnjega neba. Ali ove kule nemaju na kruništu po četiri, već po tri kvadratna zupca. To, dakle, već pred-

stavlja stanovitu poduhovljenost materijalnoga. Obje su kule sagrađene od teških opeka, i svaka ima po jedan prozor. Na lijevoj je kuli prozor otvoren; na desnoj zatvoren.* Na njoj, dakle, na desnoj kuli, vidimo vrata. Otvorena su i vode u prednji plan. Stanar kule je izašao, - zato je zatvoren prozor, - ali nije krenuo naprijed, u beskrajnu daljinu, već unatrag. Prvo se je morao povući u plavi ribnjak. Druga kula nema vratiju, samo jedan otvoreni prozor. Ove dvije kule odgovaraju Salomonovim stupovima, stupu "Jahin" i stupu "Boaz" i dvjema nogama Logosa, od kojih je jedna u oceanu, a druga stoji na Zemlji.

Između obiju kula vodi u daljinu put koji dolazi sdesna iz prednjeg plana. Taj je put crven, dakle, duhovni put.

Ispred kula nalaze se dvije životinje. Jedan bijeli pas i jedan mrki vuk. Već znamo da bijeli pas predstavlja nešto čisto, dok mrki vuk, naprotiv, simbolizira nešto đavolsko-materijalno. Obje životinje gledaju u Mjesec i zavijaju iz punoga grla. To su čuvari praga.

U prednjem je planu veliki okrugli ribnjak. U njemu vidimo mnogobrojne male vodene biljke i jednog velikog crvenog raka. Ribnjak simbolizira čovjekovo sjećanje, u kojem počivaju sva zbivanja čitavoga njegovog života, a rak je njegov duh, njegovo više JA, koje se povuklo u ribnjak uspomena da bi svelo konačni veliki račun. Put, koji između dviju kula vodi prema unutrašnjosti slike, prolazi uz ribnjak. Vidi se da je između kula krivudav, da bi se u daljini opet izravnao.

U ovoj slici osjećamo neku svečanu, dramatičnu tišinu. Ovdje i sada mora se dogoditi nešto što će se odraziti na čitav život čovjeka koji se nalazi na ovoj razini. Nakon svega što je doživio na dosadašnjim razinama, dolazi čovjek sada do velikoga praga, na kojem *stvarno*, a ne samo iznutra, napušta sve zemaljsko i prelazi u čisto duhovni svijet, kao da odlazi u smrt. Prelazi prag između uskrsnuća i života - i smrti. Prvo se povlači u najdublju nutrinu svoje

* Na slici su strane zabunom umjetnika pogrešno prikazane.

biti, tamo gdje miruju sve uspomene, - kao što rak počiva u dubini ribnjaka, - i promišlja i razrađuje sve što mu se u ovome životu desilo. Razrađuje sve ono što je doživio i spoznao sa svojim bližnjima, sa svojom obitelji, sve što je doživio u svojoj struci, sve registrira i razjašnjava. - Čovjek razrađuje čitav svoj zemaljski život i obračunava se s njim. Kada se jednom probije kroz ovaj stupanj razvoja, u svojoj će nutrini postati onakvim kakav je bio u času rođenja, i kakvim će biti u času smrti. Ništa nije donio sa sobom, niti išta može ponijeti. Kad se rodio bio je jednostavno *tu*. u svojoj svijesti nije imao ni roditelja, niti prijatelja, ni bračnoga druga, niti djece i unučadi, uopće nije imao posjeda, nije znao što znači nešto posjedovati. Za njega je čitav Svemir bio jedna povezana cjelina koja je jednostavno postojala, s kojom nije imao ništa, i koja ga ni na koji način još nije vezala. To je stanje sada opet postigao. Ništa mu ne pripada osobno, niti on sam nekome pripada. Oslobodio se svega što ga je ograničavalo u njegovoj slobodi, kao što se oslobađamo u smrti. Sve je ostavio za sobom i pošao stopama duhovnih velikana koji su prije njega prošli istim putem u uskrsnuće, u vječnost. Ali najprije mora stupiti na put koji vodi iz zemaljskih poteškoća, iz ribnjaka "povlačenja-u-samoga-sebe" i "proživljavanja-svega", i proći između obiju kula, ukoliko ga dva čuvara praga uopće propuste dalje. Pritom mora dobro paziti da korača točno stopama velikih pret hodnika, koji su nekad također prešli taj prag. Mora ih točno slijediti. Ne smije skrenuti s puta jer već pri prvom pogrešnom koraku pada opet onamo odakle je stigao. Više ne smije pogriješiti, jer se radi o životu i smrti.

Prolaz je uzan. Dvije su kule vrlo blizu i time prisiljavaju čovjeka da se probija kroz tjesnac. A tu su još i dvije životinje, čuvari praga, koje ga ne žele propustiti. - Vidi-mo te dvije životinje koje ponekad liče zmajevima, a ponekad kerberu iz grčke mitologije na crkvenim portalima kako ovdje, tako i u Aziji. Tko su ti čuvari Praga?

- I zašto je jedan bijel, a drugi crn? - Zašto ga barem bijeli pas ne propušta, ako već njegova boja govori da simbolizira nešto čisto, duhovno i lijepo? Da! Baš zbog toga!

U te dvije životinje prepoznamo dva neobična bića na Tarot karti 10, na Kolu sudbine. Tamo je vuk još bio davao; pas je već bio psom. Oni predstavljaju nagone za održanjem vrste i za samoodržanjem. Tamo oni još rotiraju u čovjekovoj sudbini, iako je on već bio nepristran i nadmoćan poput sfinge. Ali sada će ih on konačno napustiti, kao što čovjek u smrti ovdje na zemlji ostavlja svoje nagone i porive. Obje životinje sada više nemaju svoje attribute. Vuk, koji je prije bio davao, nema više svoje Neptunove osti, a psu nedostaje Merkurov štap. Oba, dakle, više nemaju toliku moć nad čovjekom. Vuk, koji je nekada kao nagon za održanjem vrste nad njim imao "đavolsku" moć, sada je samo još životinja, a tako i pas, koji je dosad u čovjekovoj svijesti djelovao kao smrtni strah; oba više nemaju moć nad čovjekom, on ih je nadišao, kao što se Mjesec uzdiže nad ovim krajolikom. Oni na nj još samo mogu "lajati" i "zavijati". - Da, to još mogu, da bi ga uplašili. Mnogi upadaju u tu zamku, jer u času u kojem čovjek dospijeva na ovaj Prag, i u kojem bi u još živome ljudskom tijelu htio preći u potpuno duhovni život, spopacla ga strah da bi sada stvarno mogao tjelesno doživjeti smrt i umrijeti... Uplašio se i ponovno upada u ovu stranu života, u materijalno-svjetovno stanje svijesti. Zato je u prastarim misterijima posvećenja kandidat prvo morao položiti ispit preziranja smrti. No, naš "Opsjenar", koji je već prošao svim dosadašnjim razinama svijesti, ne treba više takav ispit. Ne da se zastrašiti čuvarima Praga. On zna da ne postoji smrt, već samo vječni život, i bezuvjetno želi prekoračiti Prag. Vuk još laje na njega, ali smjeloga on *ne ujeda!* Pušta ga da prode. Mora još pobijediti samo bijelog psa, koji simbolizira njegove životinjsko-duhovne spona. Kad je "Opsjenar" dospio već dotle da sasvim svjesno želi prekoračiti Prag i

uroniti u ocean Božanskog, - u tome presudnom trenutku iz njegove najdublje nutrine izranja slika jednoga dragog bića, možda slika njegova djeteta, i već ta pomisao je dostatna da ga bijeli pas tom varljivom slikom zadrži. On ga želi zgrabiti za ljubav - za osobnu ljubav! Ali ne! Čak i ako se otkine od svih onih koje osobno još uvijek duboko voli, Opsjenar ipak znade da ih nikada ne može izgubiti, već da će im u duhovnome svijetu biti samo još bliže. Ne samo s tim voljenim bićima, već će sa čitavim Svemirom, koji i njih obuhvaća, potpuno sjedinjen u Bogu, u jednom božanskom JEDINSTVU *postati Jedno*. I sa svojom svješću hrabro stupa dalje stopama sasvim VELIKIH, u beskrajnu daljinu, u besmrtnost, u vječnost. Prekoračuje Prag, ništa ga više ne može omamiti, nijedna ga lažna slika više ne može zadržati. U svojoj svijesti prolazi kroz vrata smrti, da bi s druge strane našao dugo žudeno oslobođenje.

U jednoj dubokoj meditaciji može čovjek sve ovo doživjeti. U tome se stanju svijesti on izdiže nad svime, poput Mjeseca nad Zemljom. I kao što se na ovoj slici rak povlači u ribnjak, tako se i čovjek u meditaciji povlači u sebe, do svojega božanskog Ja. I kao što Mjesec na tamnom nebu poput ogledala zrcali na Zemlju Sunčevu svjetlost, tako sada čovjek na cijelu Zemlju, na svako živo biće, na svaku biljku, na svaku životinju, na svakog čovjeka, zrcali Božje svjetlo. Više ne osjeća razliku između ljudi uz koje ga veže zemaljska krvna veza i onih s kojima ima čisto duhovnu vezu. Jasno vidi da su sve krvne veze samo čisto životinjske, čisto tjelesne. Ako iza tog krvnog srodstva ne stoji duhovna povezanost, nije ništa povezaniji sa svojim rođacima nego sa svim drugim živim bićima na zemlji. Sve se krvne veze u smrti raspadaju zajedno s tijelom i preostaje samo duhovna povezanost u BOGU. Čovjek tada osjeća da u BOGU ima sa svime živim jednu unutarnju vezu, da s čitavim živućim Svemirom stoji u jednoj JA-SVIJESTI, da može jesti, i da jede, plodove s DRVETA ŽIVOTA!

Jedna nam stara židovska bajka priča: Neki čovjek zapita svojega sugrađanina: "Koga više voliš, svoga brata ili svog prijatelja?" A drugi mu odgovori: "Volim svoga brata ako mi je postao prijateljem." Nije bitno krvno srodstvo, već duhovno jedinstvo!

Na ovoj razini svijesti prekoračuje čovjek prag između života i smrti, gledano sa zemaljskog stanovišta. Ali, gledano s duhovnog stanovišta, taj je prag granica između *smrti i života*. Zemaljsko rođenje u materiju značilo je smrt za duh, dok rođenje u duhovni svijet, u duhovnu *domovinu*, za duh predstavlja uskrsnuće i vječni život, - ali smrt za zemaljsku svijest. Prednji plan u dva dijela podijeljena krajolika na Tarot karti 18, predstavlja, gledano sa zemaljske strane, život, a pozadina smrt. Gledano s duhovne strane, prednji plan predstavlja smrt, a pozadina uskrsnuće i vječni život u BOGU! - "Opsjenar", koji sada ovuda prolazi, već od Tarot karte 12 sve vidi *obrnuto!*

Čovjek koji prekoračuje ovaj Prag duhovno nestaje pred očima zemaljskih ljudi. Oni još vide njegovo tijelo, a njegova unutrašnja bit sve je nevidljivija i neshvatljivija. Ona nestaje na putu u beskonačnost, u vječnost. On sada ne samo da sve vidi obrnuto, već u svemu zemaljskome vidi prolazno, a on cijeni samo neprolazno, vječno. I iza svih zemaljskih oblika, bilo biljaka ili ljudi, vidi samo trajno, apsolutno, vječno, što se manifestira kroz zemaljski oblik. U svakom zemaljskom obliku on već vidi buduće, kao da je već tu, - prolaznost, vječne promjene i nestajanje svega što je oblik, onamo odakle je poteklo: u BOGA. I na svome vlastitome zemaljskome tijelu vidi promjene, prolaznost i nadolazeće gašenje i nestajanje sa zemaljske razine. On sada zna da njegova prava bit, njegovo JA, njegovo VIŠE JA, nema ništa s prolaznošću, jer njegovo je istinsko VIŠE JASTVO vječno, kao što je Bog vječan.

Tarot karta 18 nosi brojčanu vrijednost 90, sastoji se od poprečnoga zbroja broja 18 i 0 - simbola beskrajnog prostora. Nosi i slovo TSADE.

Broj 18 sastoji se od božanskoga broja 1 i broja 8. Broj 8 jest pad duhovnoga u materiju, dakle odraz i kruženje beskonačnog iz duhovnoga u materijalno, i opet natrag iz materije u duhovno, u beskonačnost. Potaknut pogledom na vodopad Staubbach u lautenburškoj dolini, razmišlja Goethe:

*Des Menschen Seele gleicht dem Wasser:
Vom Himmel kommt es, zum Himmel steigt es,
Und wieder nieder zur Erde muß es,
Ewig wechselnd.*

(Duša čovjekova vodi je slična: / S neba pada, u nebo se diže. / I ponovo na zemlju mora, / vječno mijenjajuć se.)

Slobodni duh zarobljen je u tom beskrajnom kruženju, koje za nj predstavlja smrt. Ali ako se broj 8 pribroji božanskome broju 1 i tako dobije poprečni zbroj ovoga broja, nastaje broj apsolutnog prilagodavajućeg i podatljivog, broj 9. Na toj razini dobiva svaki novi broj, svaka Tarot karta, 0 koja simbolizira beskonačnost, i tako oba zajedno daju broj 90. O broju 9 već je govoreno uz objašnjenje Tarot karte 9. Pokazano je da broj 9 znači "odustajanje-od-sebe-samog" i "povlačenje-u-pozadinu". Ovaj broj uvijek ostaje on sam, ne mijenja se; kakve god manipulacije s njime izvodili, on uvijek ostaje 9 i njegova mogućnost prilagodavanja također ostaje uvijek nepromijenjena. S 0 neće broj 9 više značiti prilagodljivost zemaljskim silama, već će kao broj 90 postati *Božje sredstvo* koje se potpuno odriče sebe i prilagođuje se.

Slovo TSADE označava granicu, svršetak, cilj. TSADE je zaključni znak i odnosi se na sve ideje ograničenja i oslobađanja od podjele i cilja. Ovdje ono predstavlja granicu između života i smrti, - i smrti i života - . Kao hijeroglif označava TSADE vodu u kojoj borave elementarna bića - nimfe i tritoni. Simbolički je to voda koja vrvi "živim bićima", *živim iskustvima nesvjesnoga* što se objavljuje, dakle, *postaje svjesno*. Kao slovo TSADE kore-

spondira sa slovom TET, brojem 9, Pustinjakovim. TSADE hijeroglifski izražava istu ideju kao i slovo TET, oni su nešto što čovjeka štiti kao krov od kiše, kuda se čovjek može skloniti: dakle, anđeli čuvari.

SUNCE (Le soleil)

Brojčana vrijednost: 100

Slovo: ☐ COPH (Kof)

Na slici ponovno vidimo dva međusobno suprotstavljena pola, predstavljena dvama spolovima, koje smo već više puta vidjeli na različitim kartama. Jednom na Tarot karti 5, gdje su bili prikazani kako kleče pred Prvo-svećenikom; zatim na Tarot karti 15, gdje su se, kao dva mala vruga, - jedan muški i jedan ženski - , uzverali na Sotonino postolje. Na petoj karti bila su oba zavijena u ogrtače, i bili su, iako su se dodirivali, još sasvim samostalna slobodna bića. Na Tarot karti 15 već su bili obnaženi, pokazivali su svoju pravu bit i bili su čvrstim užetom privezani za željezni обруч pričvršćen na Sotonino postolje. Tada su još bili njegovim golim robovima.

Sada obojica ponovno stoje ovdje kao dva mlada lijepa spašena čovjeka. Oko pojasa ogrnuti su tkaninom. Kao što su na petnaestoj karti pokazivali svoju pravu голу bit, - tada su još zbog robovanja Sotoni bili đavolski - , tako sada pokazuju svoju pravu bit koja je tu čista, zdrava i lijepa. Oko pojasa je muška pojava ogrnuta crvenom, dakle, pozitivno-muškom duhovnom, a ženska zelenoplavom, dakle, negativno-ženskom duhovnom tkaninom. To znači da spolovi ovdje moraju biti shvaćeni ne kao tjelesno-materijalni, već kao čisto duhovni princip. Obje pojave imaju zlatne uvojke, još jače osvjetljene zrakama Sunca. Drže se za ruke. Muška pojava pruža desnu, ženska svoju lijevu ruku. Drugom rukom obgrljuju jedno drugo za ledima. Stoje pred nama potpuno simetrično, što pokazuje da su oboje jednakovrijedna bića.

Od željeznog obruča, uz koji su obje pojave bile privezane još kao vragovi, postao je lijepi zeleni vijenac koji leži na tlu. Obje pojave stoje jedna uz drugu u tome velikom vijencu. Opet su, dakle, ujedinjene, ali ne više tjelesno, izvanjski, kako ih je Sotona povezao u tijelu, već su se ujedinili u duhu, onako kako su se u duhu nadopunjavali i tvorili jedinstvo dok ih Sotona nije razdvojio. Krug uvijek simbolizira duh, pa je oboje i doslovno ujedinjeno u duhu. Nijedno ne nosi odjeću, zemaljske haljine, zemaljsko tijelo. Stoga ovo ujedinjenje unutar vijenca znači unutrašnje, čisto duhovno jedinstvo. To čisto duhovno jedinstvo dvaju spolova, u kojem počivaju dva pola, nosi čovjek koji je dosegao ovu razinu svijesti, *u sebi*.

Dvije pojave na slici stoje pred masivnim zidom, koji predstavlja grob, ali istovremeno i alkemičarsku talioničarsku peć. Tu se odvijaju alkemičarski procesi. Taj grob, ta peć, jest obećanje da će jednom iz toga nastati nešto zlatno, savršeno i životno. Usput primijećujemo da je zid groba sagrađen od raznobojnih opeka, dakle, da u njemu djeluju različite sile. Već znamo da te boje označavaju duhovnost (crvena), vjeru u Boga (plava) i snage uma (žuta).

Na dvoje mladih ljudi isijava jedno veliko zlatno Sunce svoje tople i prodorne zrake. Dvanaest je žutih, a dvanaest crvenih zraka. Podsjećanje na dvanaestruku podjelu neba, na dvanaest znakova zodijaka. Sunce zrači mudrošću i duhovnošću. Ima plave oči i lijepa rumena usta. Kao što je na Tarot karti 18 cijelom slikom dominirao Mjesec, tako ovom dominira Sunce. Bez ijedne izgovorene riječi obasjava ono čitav svijet oko sebe svojim prijateljskim toplim bićem i u svojoj okolini uzrokuje najjače kemijske promjene. Obasjava i groboliku peć za taljenje; tako pretpostavljamo da se i u njoj odvija jaki kemijski proces.

Čovjek, koji je na razini svijesti Tarot karte 18 prekoračio granicu između smrti i života - i života i smrti - , postao je svojim vlastitim višim Jastvom koje je dotad

bilo tu uvijek kao njegov unutrašnji glas, njegov "sveti duh". Sada je od TI nastalo njegovo vlastito JA. To je on sam! - TAT TVAM ASI kaže indijska vedska filozofija, TO SI TI - . Na razini svijesti ove karte preobražava se čovjek iz izvora što emitira svjetlo u izvor svjetla. On više nije ogledalo poput Mjeseca koji emitira svjetlost Sunca, a vlastito svjetlo, vlastitu toplinu još ne može isijavati: *Sam je postao Suncem, izvorom svjetla!* Ocl sredstva objavljenja postao je *objaviteljem*. Sam je postao izvorom objavljenja. Čitav svijet obasjava svojom božanskom mudrošću i ljubavlju, svojom vlastitom božanskom duhovnošću i svojim ga zlatnim bićem pozlaćuje. Zahvaljujući njegovu zlatnome Jastvu, sazrijeva u tom čovjeku jedno sasvim novo biće, novi čovjek; tijelo mu se mijenja kemijskim procesom koji se u njemu odvija, bolje rečeno, koji je sada već dovršen - i od svih metala nastaje u njegovu tijelu zlato. Da! *On sam* leži u tom kovčegu, u tom atanoru, i u njemu se mijenja. Tu će umrijeti stari čovjek, da bi dao život *novome*. Kao što je opisano u starim alkemičarskim knjigama, ptica se Feniks spaljuje, ali iz njezina pepela nastaje prekrasna nova ptica i uzlijeće na nebo.

Sada se to ne dešava više simbolički, već u *materijalnoj stvarnosti*. Sada ne biva više simbolički uništena osoba, već se krvlju i kostima mijenja čovjekovo tijelo. Ova je promjena *kemijski dokaziva*. Kao Isus, Buddha i ostali Božji ljudi, i ovaj čovjek nosi u sebi oba pola, oba spola duhovno ujedinjena u sebi. Oba se pola nadopunjuju u čovjekovu duhu. Oba su spola u njegovu duhu jednako snažna i on oba objavljuje u svojoj duhovnoj biti. Istovremeno je pozitivan i negativan i tako ni njegovo tijelo također više ne reagira jednostrano. U svojem je tijelu, kao i u svojem duhu, neutralan. Suprotni spol više ne djeluje na njegovo tijelo, jer on oba spola, nadopunjujući ih, svjesno nosi u sebi; kao što BOG u jednom uravnoteženom stanju mirovanja u sebi nosi oba pola. Poznati je prastari kineski simbol Boga - Yang i Yin - pokazuje nam polove što počivaju jedan u drugome u savršenoj ravnoteži.

Ma koliko da je čovječanstvo na zemlji staro, bili su, i još su uvijek posvećenici među ljudima, oni koji su znali i koji su od nezrelih ljudi skrivali tu tajnu kemijske promjene tijela. Predavali su je samo svojim učenicima. Tajna potječe s Orijenta, a križarski su je pohodi u Srednjemu vijeku donijeli u Evropu. Ljudi koji su tajnu spoznali ovdje u Evropi i prenosili je svojim učenicima, nazivali su se Ružinim križarima (Rosenkreuzer) ili alkemičarima. Ti su posvećenici znali da čovjek razvojem svoje svijesti *kemijski mijenja i svoje tijelo*. Svjestan čovjek može taj kemijski proces *ubrzati* različitim vježbama; u tome mora biti prisutna *duhovna zrelost*, zato se ta tajna ne može otkrivati nezrelim ljudima. S tim uvjerenjem Ružini križari krili su svoje znanje, pohranjujući ga u zagonetne spise i slike, ne bi li time ipak pobudili zanimanje *zrelih ljudi*.

U tim slikama Ružinih križara nailazimo na točno iste simboličke predstave kao u Tarot kartama. Na njihovim slikama, na primjer, često nalazimo lik Sotone, a i preuzeli su ga i Slobodni zidari, koji su se i razvili iz pokreta križara. Tamo ćemo naći i druge motive s Tarot karata; lik smrti, ili sliku alkemičarske peći za taljenje, sliku dvaju spolova u liku muškarca i žene koji si pružaju ruke, često s krunom na glavi. Posebice četiri zadnje karte Tarota prepoznajemo u prikazima križara, alkemičara i Slobodnih zidara. Tako ovdje na devetnaestoj karti shvaćamo da se u peći za taljenje, u tome čovjekovu grobu, stvara zlato, božansko-duhovna Sunčeva moć, i da će čovjek iz toga groba-atanora ustati kao uskrsnuto biće, kao ptica Feniks iz vlastita pepela. Ovdje uvidamo da se u tom grobu-atanoru zbiva nešto važno, svečano. Od običnoga čovjeka nastaje *magični čovjek*.

Duhovno Sunce pušta da njegova vlastita snaga, njegovo vlastito zlato, kaplje na taj grob-atanor. Time se

ukazuje na tajne vježbe koje zreo čovjek, koji je već prekoračio Prag, može izvoditi da bi ubrzao svoj razvoj i da bi svoje tijelo učinio prijemčivim za najviše božanske frekvencije. Kao što se obično željezo obradom može magnetizirati, tako i od običnoga čovjeka može u tome procesu nastati *magični čovjek*. Od običnoga čovjeka, koji ne posjeduje vlastito svjetlo, nastaje božanski izvor svjetlosti kojemu ne treba ničije pomoći, već koji svakome čovjeku i svakome živom biću pomoć pruža.

Prvih devet karata nosilo je jednoznamenaste brojeve, drugih devet karata nosi desetice, a zadnje četiri karte nose stotice. Tarot karta 19, dakle, nosi brojnu vrijednost 100, koja se sastoji od poprečnoga zbroja broja 19 i od dviju beskrajni prostor označavajućih ništica. Nosi i slovo KOF.

Broj 19 sastoji se od božanskoga izvornog broja 1 i "samožrtvujućega" stvaralački negativno označavajućeg broja 9, koji u svakoj situaciji ostaje on sam, jer se uvijek savršeno prilagodava, dakle je apsolutno žensko. Broj 9 već je temeljito protumačen u Tarot karti 9. Budući da broj 9 ne mijenja broj 1, kojemu je pridodan, daju oba zajedno božanski izvorni broj 1 s 0, dakle, broj 10. Broj 10 je ispunjenje i dovršetak stvaranja. On je povratak podrijetlu 1 sa dovršenim stvaranjem u prostoru u 0, jer u sebi sadrži oba spola, oba pola: broj 1, božansko-pozitivni, i broj 9, božansko-negativni pol. Ovdje i čovjek dovršava svoj razvoj u stvaranju. Dosegao je najvišu granicu, ispunjenje i dovršenje. Time je sada i postao brojem 10. Ova karta nosi 10 na kvadrat, dakle 100. Svaka je strana simbola materije, dakle svaka strana kvadrata, postala 10. A 10 na kvadrat jest 100.

Slovo KOF hijeroglifski znači strelicu, oružje koje čovjeka brani i štiti. Ono znači svjetlo, obasjanu i oživljenu Zemlju, i odgovara imenu Kodesh, koje opet otprilike znači "svetac". On vlada nad sazvezdima i nad neoživljenim, kojemu daje život.

SUD (Le Jugement)

Brojna vrijednost: 200

Slovo: 7 RESCH (Reš)

U gornjem dijelu ove slike vidimo na nebu anđela koji svira pozaunu. Nosi, kao i Nebeska kraljica, crvenoplavu haljinu sa žutim obrubom. Na glavi mu je žuta kapa koja pokazuje njegovu visoku duhovnost. Ima dva velika krila pomoću kojih može lejeti dalekim prostorom. Na zemlju isijava dvanaest velikih crvenih i žutih zraka. Broj 12 opet ukazuje na dvanaestruku podjelu neba i dvanaest znakova zodijaka. Anđeo puše u veliku zlatnu pozaunu kako bi nagovijestio da je kucnuo čas u kojem iz "staroga, smrtnog čovjeka" postaje "novi besmrtni čovjek". Puše u pozaunu da bi čovjeka iz groba probudio za uskrsnuće. Na uskrsnuće promijenjenog besmrtnoga čovjeka ukazuje i mala crvena zastavica obješena o anđelovu pozaunu. U sredini se zastavice nalazi zlatni križ, koji ukazuje na preobrazbu materije - materijalnoga tijela uskrsnutoga čovjeka. U peći za taljenje od svih je metala nastalo zlato. Kao što već znamo, ta je peć čovjek sam, a njegovo je tijelo njegovim duhovnim napretkom promijenjeno ne samo simbolički, već stvarno. Čovjek je uskrsnuo i ustaje iz groba poput Krista.

Dolje na tlu je grob u kojem je ležao "stari čovjek", a iz kojeg sada "novi čovjek" ustaje. Poklopac je maknut. "Novi čovjek" prikazan je na slici kao odraslo "dijete". To želi reći da on poput djeteta nosi u sebi spol u latentnome stanju, ali se u svojoj svijesti s njim ne identificira. Krist nam je rekao: "Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva božjega kao malo dijete, taj sigurno neće ući u nj." - ove

riječi imaju nekoliko važnih značenja, a jedno od njih jest to da tako kao što djeca još nisu spolna, trebamo biti i mi, ako želimo postići nebesko stanje svijesti i nebeski unutrašnji mir. Ne trebamo postati bespolnima i abnormalnima, kao što ni dijete nije abnormalno, već potpuno zdravo i normalno iako aktivno ne očituje nikakvu spolnost. Te moći možemo koristiti *za sebe* i ne trebamo ih trošiti da bismo novome biću pomogli da se rodi.*

Na slici, dakle, vidimo jednog zdravog čovjeka koji nalikuje djetetu, i koji u tom velikom času, u kojem ustaje iz groba-talionice stoji pred nama kao novorođenac i uskrsnuti, zbunjen i potresen. On je sasvim jednostavno SADA i OVDJE. Doživljava apsolutnu prisutnost duha.

Desno i lijevo od uskrsnuloga čovjeka stoje dvije pojave i dive mu se. Goli muškarac i gola žena. Oni simboliziraju dva spola. Donji dijelovi njihovih tijela sa spolnim organima ukopani su *u zemlju*. To znači da ovi ljudi još kao Zemljini zarobljenici zemaljski žive svoju spolnost. Oboje su zdravi, normalni ljudi, a unatoč tome nisu sretni jer se inače ne bi toliko divili čovjeku koji ustaje iz groba. Oni predobro znaju koliko problema i boli ljudima spolni život nanosi, kako ih porobljava i priječi im slobodu, i kako je spolna sreća kratkotrajna. Kad se spolne žlijezde umore, što čovjeku preostaje od spolne čarolije? - Samo ropstvo, samo izgubljena sloboda. Ovi porobljeni ljudi s divljenjem i čežnjom gledaju uskrsnuloga čovjeka dječjeg lika. Oni su već "tragači", tragaju za spasenjem, i zavide i dive se onome koji je spasenje već pronašao i doživio. Oboje je sklopilo ruke na molitvu pokazujući time strahopoštovanje i divljenje prema ovome božanskom zbivanju, prema promijenjenom, u duhu i tijelu novorođenom i uskrsnulom čovjeku koji živi u trajnom i neometanom osjećaju sreće. Oni već znaju kako je varljiva i promjenjiva mala prolazna sreća koju pruža spolnost. A naš duh, koji je vječan, *čezne za vječnim neprolaznim radostima! Za trajnom srećom!*

* Vidi poblize: E.Haich "Spolna moć i yoga".

Čovjek koji je dospio do ove razine svijesti ima isti čudnovati doživljaj kao svaki čovjek koji doživljava smrt. Ljudi koji su već bili "prijeko" i ponovno su oživljeni, pričaju da su doživjeli "strašni sud". U času u kojem duh -JA- napušta tijelo, oslobadaju se mnogi utisci koji su tijekom jednoga kratkog ili dugog života prikupljeni i pohranjeni u nesvjesnom, i odjednom i istovremeno prodiru u svijest. Čovjek istovremeno vidi čitav svoj život, poput nekog glazbenog djela na jednoj gramofonskoj ploči; tu ploču, kao i svoj život, možemo doživjeti samo *u vremenu*. Moramo proći svojim životom u vremenu od početka do kraja, kao što igla klizi po gramofonskoj ploči. U smrti čovjek doživljava jedno stanje u kojem svoj život ne osjeća više u vremenu i prostoru, nego iznad vremena i prostora, a svi doživljaji i utisci istovremeno nadiru u njegovu svijest. Ovakvo stanje doživljava "uskrsnuli čovjek" još u tjelesnom životu, u tjelesnom stanju. Sa čitavim svojim životom morati će se obračunati poput upravo preminuloga, da bi sve doživio još jednom, ali ne *u vremenu*, već *sve odjednom*; kao što odlozgo gledamo neki krajolik, a da ga ne moramo obilaziti lutajući dugim putovima! - U ovakvom stanju čovjek vidi odjednom sve, sve što se s njim jednom zbivalo i nema više mogućnost ispravaka, niti pred samim sobom, niti pred drugima. Pred svojim duhovnim očima mora pustiti da se sve odvija tako kako se zbilo, mora to iznova doživjeti, bez uljepšavanja i bez prikrivanja ili maskiranja. Suočava se s činjenicama, svidale mu se one ili ne, mora ponovno vidjeti i doživjeti sva svoja djela, gola, takva kakva su bila. Spoznaje i razloge koji su ga doveli do toga da postupi na ovaj, ili na onaj način. Bit će suočen sa svim poticajima na svoje riječi i djela, i, kao što nam kaže Biblija, ovce će biti odijeljene od ovnova, i ovce će biti svrstane nadesno, a ovnovi nalijevo. Mora presuditi svemu što je mislio, rekao i učinio, i mora pustiti da se presuda nad njim izvrši. Neće mu suditi nikakav izvan njega postojeći BOG, već on sam izriče

sebi presudu. Čovjek na ovome stupnju s olakšanjem uvida da je svoje dugove prema svim ljudima već isplatio. Nije bio uzaludan napor za napredovanjem. Isplatilo se, jer mu nije preostalo ništa što bi morao popraviti. Razine svijesti prethodnih karata već su mu pokazale kako se morao postaviti prema sebi i prema drugim ljudima koje je, kao što je Krist preporučio, trebao posmatrati i voljeti kao "samoga sebe", ako si nije želio nametnuti novu karmu. Već je prekoračio veliki Prag, i ništa ga osim čuvara toga praga nije moglo zaustaviti. Sada još baca zadnji pogled na svoj život i slobodno i bez krivice uzdiže se nad svime, izdiže se iznad Zemlje sa svim njezinim radostima i patnjama. Ako još i ne može odbaciti svoje zemaljsko tijelo, ipak već sve sagledava odozgo, kao kad bi lebdio nad svime zemaljskim, kao što anđeo nad njegovom glavom lebdi nad Zemljom. Jasno vidi zašto boravi ovdje na Zemlji, što Bog još od njega želi, i čini sve što sam smatra dobrim, da bi jednom *ovaj život mogao dostojno završiti*. Više mu nije potreban unutrašnji glas da sazna što još u životu mora učiniti, jer je SAM POSTAO TIM UNUTRAŠNJIM GLASOM! - Više nema savjesti, više ne može imati grižnju savjesti, jer je sam POSTAO SVOJOM SAVJEŠĆU!

Na stupnju Tarot karte 13 bio je čovjek uništen kao osoba i probudio se u duhu. Postao je svjestan da njegovo JA nije neko materijalno izolirano biće, već da riječju "Ja" imenuje duh koji stoji nad njegovom osobom. Posljedica je toga budenja bila da se čovjek morao razračunati s mnogim stvarima, a naročito sa spolnošću. To je na stupnju Tarot karte 15 i učinio. Morao je naučiti kako spolnu moć može preoblikovati u stvaralačku. Zatim je naučio dozirati svoje stvaralačke moći i predavati ih dalje. Morao je naučiti sva živa bića obasjati ljubavlju, kao što Sunce svako živo biće obasjava svjetlošću i toplinom. Te su nove snage promijenile i preoblikovale i njegovo tijelo, u tijelu je nanovo rođen, i sada, na ovoj razini, doživljava potpuno uskrsnuće.

Tako se je čovjek oslobodio iz groba, pogrešne

predodžbe da mora živjeti zatočen u zemaljskome tijelu, i još je u ovome zemaljskome životu doživio uskrsnuće. Njegovo tijelo, doduše, još živi u materijalnome svijetu, ali njegova je svijest uzdignuta; on više nije tjelesno biće, nema više osobnog "ja", - nema više *lažnog ja*, - postao je jedno sa SVJETOVNIM DUHOM, s apsolutnim višim SVJETOVNIM JASTVOM, koje ga je oslobodilo te pogrešne predodžbe. Doživio je "mistično vjenčanje", "Unio mistica". NJEGOVA JE SVIJEST POSTALA JEDNO I IDENTIČNO S BOŽANSKIM, SA STVARNIM JASTVOM. - On također sve vidi s "druge", s "obrnute" strane, odatle baca pogled UNATRAG, jer je već prekoračio Prag. Ima osjećaj da su njegova stopala dosad bila lancima vezana za Zemlju i da se toga dugo nije mogao osloboditi. Sada su sponje raskinute i spale. Jer, iako su sponje postojale samo u njegovoj predodžbi, za nju ga su *upravo zato* ipak bile stvarnost. Sada ga više ništa ne zadržava. - Sada može raširiti svoja krila, koja su uvijek bila tu, a nije ih mogao koristiti, jer ih nije bio svjestan, i letjeti... letjeti... u besprostornu slobodu, u bezvremensku vječnost

Tarot karta 20 nosi brojnu vrijednost 200, koja se sastoji od broja 20 i 0 - simbola beskrajnog prostora. Nosi slovo RES.

Na ovoj razini doživljava čovjek nalaz onih dvaju svjetova koje je tražio još na drugome stupnju, ali ih nije mogao doseći. U oba se svijeta osjeća kao kod kuće, u oba svijeta doživljava svoj *vlastiti* svijet. Uvida da nema ovostranosti i onostranosti. Oboje tvori jedno jedinstvo, jer ovostranost *nema egzistencije* bez onostranosti. Ovostranost je ponekad vrlo manjkava objava onostranosti. *Čovjekovo jastvo uvijek je bilo u onostranosti, i tamo će uvijek i ostati, imalo neko tijelo, ili ne imalo.* Bez duha nema ŽIVOTA u materiji. Sad razumije sve što mu je Prvosvećenica prikivala kad nije odizala zastor pred svetištem. Ne postoji mnogostrukost, postoji samo jedna jedina JEDNOSTRUKOST: BOG.

Tako je čovjek dospio do razvoja što ga je Gustav Meyrink tako divno opisao u svojem djelu "Zeleno lice": "Poput Janusa mogao je zagledati u onostrani, a istovremeno i u zemaljski svijet i jasno razlikovati njihove pojedinosti i stvari

bio je ovdje i ondje
živući čovjek."

Slovo REŠ hijeroglifski znači glavu čovjeka i prema primjenjenoj simbolici predstavlja "povratak" božanskome svijetu, tako kao što je čovjek na ovoj karti, na ovoj razini, uskrsnuo u božanskome svijetu, dakle, vratio se onamo.

LUDA (Le fou)

Brojna vrijednost 300

Slovo: U SIHN (Sin)

Na ovoj karti vidimo jednog neobičnog čovjeka kako u još neobičnijoj odjeći, naoko potpuno bezbrižno luta. Na glavi mu vidimo veliki turban, zavijen od prilično širokih obojenih traka. Čini se kao da te trake isijavaju iz glave ove LUDA. Vidimo najvažnije boje: žutu, zelenu, crvenu i jednu usku bijelu traku. Znamo da crveno znači duhovnost, zeleno dobronamjernost i ljubav prema bližnjima, žuto moći razuma, kroz koje se manifestira duhovnost, a bijelo čistoću. Haljetak mu je istih boja, ali ovdje je dodana i plava, dakle pobožnost i vjera u Boga. Potiljak i vrat pokriveni su zelenom maramom tako da ne možemo vidjeti niti kosu, niti uši. Lice je golo; LUDA ne nosi brkove, samo tamo gdje završava marama ima usku smeđu bradu što mu uokviruje lice. Ne vidi mu se, dakle, ništa od glave, jer je potpuno pokrivena. Ali, ni njegovo se lice ne vidi. To je lice u odnosu na veličinu njegove pojave preveliko. To ne može biti njegovo vlastito lice, to je *maska*. Ali i tu masku jedva vidimo jer LUDA svoje lice, - svoju masku, - okreće *uvis*; gleda gore u više svjetove, u nebo, gdje mu je dom, a ne na zemlju. Samo onaj, dakle, vidi njegovo lice, koji svoje vlastito lice okreće uvis.

Od čarobnoga je štapića postala obična palica za podštapanje koju on drži u desnoj ruci. Palica je crvena, simbolizira, dakle, neku duhovnu pomoć na putu. U lijevoj ruci drži zelenu tanku toljagu, sličnu štapu. Toljagu je položio na desno rame, iako je drži u lijevoj ruci. Sve je,

dakle, prenio s negativne na pozitivnu stranu. Na lijevoj strani nema više ništa, čak i svoju lijevu ruku drži udesno. Na zelenoj palici nosi obješen mali zavežljaj. U njemu je sve što posjeduje. Boja zavežljaja ukazuje na to da se i u njemu nalaze samo duhovne stvari. Luda nosi žute čarape i smeđe cipele. Nogavice hlača mu je svukla neobična životinja, tako da mu je razgolićena stražnjica. Životinja ga još uvijek grize za nogu, ali se luda uopće ne osvrće na nj, kao da ništa ne osjeća. Bezbrižno i opušteno ide dalje svojim putom, gleda u nebo, nosi svoj zavežljaj i ne brine o životinjama koje ga straga grizu. Ne zabrinjavaju ga niti životinje koje na nj vrebaju sprijeda. Iza jedne grede čeka ga krokodil. Ali izgleda da se on boji Lude i ne usuđuje ga se napasti.

Između njegovih nogu opet vidimo crveni cvijet. Otvoren je, ali glavicu okreće nadolje kako nitko ne bi mogao pogledati u unutrašnjost njegove čaške. Luda svoja blaga više ne pokazuje nikome.

Tko je ta Luda?

Ta LUDA je čovjek koji je prekoračio zadnje stepenice mogućnosti ljudskoga razvitka ovdje na Zemlji i dosegao najviši stupanj. Njegova se svijest sjedinila s Božanskim i time se on u duhu toliko udaljio od svojih bližnjih da ga nijedan čovjek više ne razumije. Već je kao OBJEŠENIK vidio sve obrnuto; ali ako je i vidio tako, sve je ipak još posmatrao s jednog *ljudskog stanovišta*. Sada, nakon što je prekoračio prag između dvaju svjetova i kao zemaljski čovjek konačno umro u peći za taljenje, a kao nebesko biće uskrsnuo u jedan novi život, sada više ništa ne može posmatrati s ljudskoga stanovišta, pa čak ni zemaljski život. Sve je prebacio na desnu, duhovnu stranu; on sve vidi s jednoga božanskog vječnog stajališta. Više ne vidi razliku između konačnog i beskonačnog, između smrtnog i besmrtnog. Jasno vidi, - čak ako bi se radilo i o njemu, - da se samo oblici mijenjaju, ali ništa nema početka niti kraja. Nema ničega što bi *moglo* umrijeti. Kad bis-

mo baš i *htjeli ili morali* umrijeti, *ne može se umrijeti*. Smrti nema! Postoji samo vječni život, vječna promjena i rotacija. ŽIVOT, posvuda ŽIVOT, kud god da pogledamo! - Umiruća biljka, umiruća životinja ili umirućí čovjek samo su dospjeli do granice na kojoj će promijeniti svoju zemaljsku haljinu i obući novu. Ono što živi, Jastvo, - ne može umrijeti jer *nikada nije rođeno*. A, ono što jest rođeno, materija, tijelo, također ne može umrijeti jer zemaljska haljina, tijelo, nikad niti nije imalo vlastiti život, nikada nije živjelo. Tijelo jedne biljke, jedne životinje ili jednoga čovjeka živi samo zato jer je u nj zavijen duh - Jastvo - i ono tijelom manifestira *svoj vlastiti život*. Materija, tijelo, ne živi po sebi, i kad Jastvo napusti tijelo preostaje samo raspadnuti mrtvi oblik. Luda posmatra smrt, koje se tako mnogi ljudi panično boje, kao čovjek koji uvečer skida svoje haljine i ide na spavanje. Je li čovjek mrtav zato što više nije odjeven? Ili zar su haljine sada mrtve i manje životne nego u vrijeme kad ih je čovjek nosio? - Haljine nisu živjele niti kada ih je čovjek nosio. One su samo slijedile pokrete koje je čovjek u njima izvodio. Sada, kad ih je skinuo, nisu postale ni mrtvijima ni bezživotnijima nego što su uvijek i bile. LUDA posmatra život samo sa stanovišta Božanskog. Kako bi ga onda mogli razumjeti ljudi koji trče samo za zadovoljenjem tijela, koji zadovoljenje tijela drže nadasve važnim i smatraju ga životnim ciljem. Ludi sve to uopće više nije važno. On s ljudima suraduje samo u najnužnijem, jer ne želi izazivati ogorčenje, a zna da je sve ionako potpuno svejedno. Ljude sagledava jasno, ali ih i razumije jer znade da na stupnju razvoja, na kojem se nalaze obični ljudi, oni *takvima moraju biti*. Ljudi negovo stanovište ne razumiju. Ali, Luda ne raspravlja. Ne želi biti u pravu, jer zna da je *svatko u pravu - na svojem vlastitom stupnju razvoja!* Samo je pitanje vremena kada će ti ljudi, koji ga danas ne razumiju i smatraju ludom, i sami doseći taj stupanj i biti jednako tako neshvaćeni i smatrani ludama.

Ali ljudi, koji ga sada još ne razumiju, nezadovoljni su time što im on ne pruža nikakva objašnjenja, ne raspravlja s njima. Oni žele vidjeti njegovu "lice" i upoznati njegovu bit. I što se događa? - Njegovu pravu bit ti ljudi ne mogu vidjeti, nema mogućnosti da znatiželjni steknu uvid u njegov stvarni bitak. Oni ga nikad ne bi mogli pratiti u njegov svijet jer te vibracije još ne bi podnijeli. Ljudi niti ne znaju da njegov svijet uopće postoji, i da je on apsolutna stvarnost, dok je njihov samo prividan, samo san. Tako ga primitivni svjetovni ljudi ne mogu vidjeti u njegovoj stvarnosti i duhovnosti, već vide samo ono što je od njega vidljivo u materijalnome svijetu; kako on živi na materijalnoj razini, što on tamo čini rukama i nogama. Oni ga, dakle, vide samo s njegove *čisto materijalne strane*. Od pamtivijeka simbolizira se materijalna strana čovjekova uvijek onim organom koji služi za izbacivanje nekorisne materije, taloga, iz tijela, dakle stražnjicom. Tako je znatiželjnim ugrizom "životinjski" primitivnih ljudi, koji žele "zagristi" u njegovo živoće meso, ogoljena i izložena pogledima samo njegova stražnjica, njegova čisto materijalna strana. Ti radoznalci vide samo *tu njegovu stranu*. Oni će promatrati kada on ustaje i kad liježe, što jede i pije, ili kako se izvana ponaša na svojem radnome mjestu, ali o njegovoj duhovnoj biti ta vrsta zemaljskih ljudi nema pojma. I kao što životinje razdiru druge životinje, tako i primitivni ljudi žele rastrgati LUDU, ali njega nikada neće moći vidjeti, kao što niti Krista nisu mogli vidjeti, već samo njegovo mrtvo tijelo.

Tako čovjek koji je stigao do cilja mora ići dalje, grizli ga njegovi primitivni bližnji, ili ne. On zna da će uvijek ostati isti i da se zbog toga, kako drugi o njemu misle ili govore, *ne može i neće promijeniti*. On je kakav *jest* i što *jest!* A sujetu već odavno više ne poznaje! - Sujeta, zavist, mržnja i druge ljudske osobine pripadaju ljudskim stanovištima, a on već dugo sve promatra s božanskog stanovišta. Bezbrizno i neometan ide dalje svojim putem.

A ako čuje da ga netko iza leda naziva ludom, nije time ni najmanje povrijeđen. S jedne strane to smatra razumljivim, s druge *ne može više biti uvrijeđen* i ime LUDA u miru nosi, s razumijevanjem za svoje bližnje. On zna da oni još privremeno moraju tako misliti, ostavlja ih da budu onakvima kakvi jesu, zna da se nezrelo voće ne smije ubirati s drveta, jer inače nikada ne bi moglo *dozrijeti*.

Ova karta nema broja, ali nosi slovo ŠIN, kojem u kabalističkom smislu pripada broj 21. Brojna vrijednost 300 također pokazuje da je morao nastati od broja 21 s dvostrukom 0. Broj 3 s dvostrukom 0, dakle 300, multiplikacija je božanskog broja 3 s brojem 10, koji je ispunjenje stvaranja u Svemiru, podignut na kvadrat. Ova karta ne postoji sama, i stoga ne nosi nijedan broj, jer je ona samo izvanjska slika čovjeka čiju unutrašnju stranu simbolizira slijedeća Tarot karta 22. Ta posljednja Tarot karta, SVIJET, pokazuje unutrašnjost LUDE, njegovo unutrašnje stanje svijesti. On ne cijeni bogatstvo i svjetovnu moć, koju nadasve cijene primitivni ljudi, naprotiv, on cijeni ona duhovna blaga o kojima primitivni ljudi niti ne znaju da postoje. On je, dakle, LUDA! Ali, ta LUDA *u sebi* nosi ono što kazuje zadnja karta, božansku NADSVIJEST.

Iako je ova karta nenumerirana, ipak osjećamo da je ona Tarot karta 21 i da s brojem 21 stoji u vezi jer nosi brojnu vrijednost 300 i slovo ŠIN. To je slovo ugaoni kamen cijelog alfabeta. U Kabali stoji da je Bog postavio slovo ŠIN za kralja nad elementom vatra. Ono je, dakle, vatra, vatra duha, stvaralačkog principa, logosa. Mojsije je Boga ugledao u *plamtećem* grmu, dakle u vatri. Odjednom je vidio da se život, - BOG, - objavljuje u materijalnom svijetu kao vatra. A vatra duha, koji zemaljski vidljivi plamen samo *objavljuje*, ali koji sam *nije ta vidljiva* vatra, jest SAM ŽIVOT, jest SAM BOG!- A Krist nam kaže u Bibliji: "...i krstim vas vatrom..." On je, Krist, Vatra i Život. Sam kaže: "Ja sam Život." Ako se ime bezosob-

nog, nad svime stojećeg Boga sastoji od svih samoglasnika i slova H, kojim Bog u čovjeka udabnjuje život, Jastvo, tada dobivamo slijedeće ime Boga: IEHOUA (Jod He Vau He). Ako sada slovo ŠIN, koje znači vatru života, umetnemo u sredinu imena *bezosobnog* Boga, dobit ćemo riječ IEHOSUA. To je ime *osobnoga* Boga, Boga koji je postao čovjekom. Jer ime Isus u izvornom hebrejskom jeziku glasi Jehošua. Samo u zapadnim jezicima glasi Jesus, Isus.

Razumijemo da je slovo ŠIN tako važno zato što je vatra kojom nas Krist, više Jastvo, krsti i posvećuje nas u ŽIVOT. Ova karta predstavlja Kristova čovjeka!

Stanje prikazano na ovoj karti zagonetno je za nezreloga čovjeka. Zreo čovjek, sa svojom sveobuhvatnom samosvijesću, izjednačava se na ovom stupnju s Bogom i živi po unutrašnjim božanskim zakonima, iako priznaje i zemaljske zakone. A nezreo čovjek, bez nadsvijesti, još ne prepoznaje božanske zakone, ali niti zemaljske. On gubi svoj unutrašnji stav, pada u ponor, u Ništa, i dospijeva u stanje koje ljudi nazivaju ludilom. Nezrelom čovjeku ova karta znači pakao, a zreloom, bogočovjeku, nebo.

Tarot karta 12 s Objješnikom ima veze s poprečnim zbrojem broja 12, dakle s brojem 3 i sa 0, dakle s brojem 30, koji je opet broj zlatnika za koje je Juda izdao Krista. Ova karta, LUDA, nosi isti broj, ali s još jednom 0, dakle 300, a on ima kozmičko značenje. OBJEŠENIK je još *čovjek*, LUDA je BOGOČOVJEK koji je postigao nadsvijest. Vidimo vezu između broja 300 i slova ŠIN. Oba označavaju BOGOČOVJEKA.

LUDA je čovjek koji se u svojoj svijesti sjedinio s LOGOSOM, s KRISTOM, sa ŽIVOTOM!

SVIJET (Le monde)

Brojna vrijednost: 400

Slovo: T THAU (Tau)

Vidimo da je na ovoj slici prikazano nešto univerzalno, nešto kozmičko. U sredini stoji lijepa žena u kojoj prepoznajemo Nebesku kraljicu nakon njezinih različitih pretvorbi u "Pravdu", u "Ljubav", u "Umjerenost" i u lijepu nagu ženu na slici "Zvijezda". I sad je naga; ne mora se skrivati pred očima smrtnika jer se sada nalazi u svojoj domovini, u Svemiru, u Univerzumu, gdje se osjeća kao kod kuće. Nosi oko tijela usku crvenu maramu čime simbolizira svoju visoku duhovnost. Ima zlatnu kovrčavu kosu koja simbolizira snage njezina uma, a u lijevoj ruci drži dva čarobna štapića. Jedan od njih gore završava s crvenom, a drugi sa zelenom kuglicom. Mi već znamo da te dvije kuglice predstavljaju pozitivni i negativni naboj dvaju čarobnih štapića. Nebeska kraljica drži noge tako da, poput Nebeskoga kralja na Tarot karti 4 i Obješenička na Tarot karti 12, njima oblikuje križ, simbol materijalnoga svijeta. Kao što je već rečeno, ona je majčinski aspekt Boga koji vlada nad materijalnom stranom Univerzuma; ona je velika MAJKA, ona je PRIRODA. Čarobni su štapići njezini zakoni koji u čitavom Univerzumu nezadrživo djeluju i vladaju.

Ona se nalazi u velikom zelenom vijencu. To je isti vijenac koji na Tarot karti 19 leži na tlu i opasuje dvoje mladih ljudi. Ovdje vijenac označava kozmički beskrajni prostor, on je velika NIŠTICA. Na kartama nekih drugih umjetnika prikazan je kao zmija koja grize vlastiti rep, a simbolizira beskonačnost i rotaciju.

Izvan vijenca vidimo četiri zodijačka znaka, lava,

* Zabunom umjetnika ova karta nosi broj 21.

bika, andela i orla; iz Biblije poznajemo ova četiri ugla neba, tri velike životinje i andela kao viziju Ezekijela.* Ova četiri bića nalazila su se i na kutovima Zavjetnoga kovčega, a četiri se Evangelista dovode u vezu s tim životinjama: lav s Markom, bik s Lukom, anđeo s Matejem i orao s Ivanom, - spašenim škorpionom, Judom.

Ova slika simbolizira univerzum, beskonačni svemir. Čovjek koji je dospio na ovu razinu u svojoj je svijesti sjedinjen s BOGOM. Kao što Krist kaže u Bibliji: "JA i OTAC smo JEDNO", tako i čovjek na ovome stupnju može reći isto. On je hogočovjek. S Bogom više nije u jednom dualističkom, već u monističkom stanju. Više se u molitvi ne može obraćati jednom *izvanjskome* Bogu jer je u sebi svjestan da Boga može pronaći samo na putu prema *unutra*, na putu k JA, u vlastitoj najdubljoj unutrašnjosti. Put počinje time da čovjek osjeća u sebi svoj osobni mali "ja" i da se u tome prividnome "ja" osvijesti. Tada počinje sve više i više upoznavati sebe samoga i dolazi do toga da je sve ono, što je dosad smatrao svojim vlastitim Jastvom, bilo samo konglomerat tjelesnih nagona, instikata i želja, *plus razum*. Dolazi do spoznaje da je njegovo malo, osobno "ja" samo "prividno-ja" i da njegovo pravo biće s time ima samo toliko veze, koliko je tome malome "prividnom-ja" dao svoga vlastitoga života, koliko je to malo "prividno-ja" oživio. Ali kad je čovjek dospio tako daleko da to uvidi i da toga postane svjestan, tada je već djelomično odustao od identifikacije s malim tjelesno-materijalnim "prividnim-ja". U svojoj je svijesti porastao i približio se svojoj pravoj biti, svojem pravome JA. Tada se čovjek i nadalje hori u sebi i sa svojom se sviješću velikim Jakovljevim ljestvama uspinje sve više i više. Sudbina mu pomaže i donosi mu doživljaje, iskustva i iskušenja koja ga sve više približavaju njemu samom, čak i ako ta iskušenja još uvijek pričinjavaju toliko patnji i bola. Svoj osobno "ja" mora on promatrati uvijek odozgo, kao neka treća osoba. Prolazi razinama simboliziran-

* Vidi поближе: E. Haich "Posvećenje".

im ovim Tarot kartama sve dok ne postane svojim vlastitim višim JASTVOM, svojom pravom BITI. Nije dovoljno da unutrašnje istine *razumije* razumom. Time je još jako udaljen od *ostvarenja*. Mora dospjeti tako daleko da dosegne razinu na kojoj neće biti više ništa drugog do gola božanska bit, bez primjesa tjelesno-materijalnih osobina. U svakom pogledu i u svakom položaju on može biti samo njim samim, *mora* biti on sam, *jer uopće drugačije i ne može!* Izliječen je od bolesti duše koje nazivamo pohlepom, zavišću, sujetom i žudnjom za moći. One nikada i nisu bile osobine njegova pravog Jastva. Sada on *mora* i *može* objavljivati samo božanske osobine, jer je *postao božanskim*. Kad bi se ponašao kao sasvim obični "osobni" čovjek, te tako izbjegao nesporazume s ostalim ljudima, prezirao bi sebe u tolikoj mjeri da bi se rade potpuno povukao od ljudi, kako ga više ne bi pogrešno shvaćali, i kako ne bi neprekidno morao objašnjavati zašto ovo ili ono govori i čini. Takav čovjek ne povlači se samo zbog toga. Na dugome su se putu k JASTVU njegova čula tako izoštrila da potpuno može progledati ljude. I iako ih razumije i ništa im ne zamjera, ipak jako pati zbog toga što mora biti svjedokom kako se njegovi bližnji pogrešnim načinom života upropaštavaju. On zna i to da ga oni ne bi poslušali i kad bi im i sto puta rekao istinu, kao što i Krista nisu poslušali, već su rade srljali u propast. Draže mu je da to ne mora gledati i povlači se. Njegova mu izoštrena čula, međutim, priređuju velike patnje zato što među ljudima mora primijećivati i takve stvari kao što su jelo i piće, miris i slušanje, a to njegovim pretananim živcima predstavlja veliko opterećenje. Takvi se ljudi potpuno povlače iz svjetovnoga života, od ljudi, osim ako bi se desilo da im Bog nametne zadatak da *moraju* živjeti među ljudima, kako bi mogli ispuniti svoju zadaću. Budući da je to ovdje u Evropi vrlo teško izvedivo, oni odlaze u druge krajeve svijeta i tamo žive poput drugih koji isto nisu mogli izdržati u ovome svijetu. Ima puno takvih primjera,

no ne moramo ih sve navoditi. Ali osim onih koje svaki tragač već poznaje iz knjiga ili predaje, kao što su Rama-Krishna, Shivapuribaba ili Ramana Maharshi, ima i onih koje poznaje samo mali broj ljudi. Autorici ove knjige poznato je više slučajeva u kojima su muškarci i žene (na primjer jedna dama iz takozvanog visokog društva) sa zapada otišli u Indiju, tamo si dali odrezati kose i živjeli dalje kao skromni putnici namjernici. Kad jednom sretete takve ljude, i s njima razgovarate, i kad pritom spoznate njihovu civiliziranom čovjeku sasvim nepoznatu harmoniju i mir, razumijete zašto su se takvi ljudi povukli iz svijeta. Svaka je kritika takvih ljudi nepravedna. Oni žive prema drugim shvaćanjima negoli svjetovni ljudi. Oni već u sebi nose stanje "Obješnika" i "Lude". Oni ništa od onoga, što svjetovni čovjek još smatra neophodno potrebnim, više ne trebaju. Više ne moraju amo-tamo lutati Zemljom jer već znaju da je svijet posvuda jednako lijep, ako posvuda i iza svakog oblika, u svakom objavljenju, vidimo *Objavitelja*. - BOGA. Takav čovjek više ne mora posjećivati muzeje i galerije da bi vidio prekrasne prikaze ljepote svijeta. Ne radi se o tome da on ne cijeni talente i objavljenja umjetnika, ne, on ih, dapače, cijeni više od svakodnevnih ljudi. Ali on zna da je svaka glazba, svaka slika, svaka skulptura samo *jedno djelomično objavljenje, jedan dio cjeline*. Svaki je i najmanji rad, a još su više različite umjetnosti, put ka cilju, ka *cijelome*, ka razvitku do savršenstva, do sebe SAMOG, do BOGA! No ti ljudi to više ne trebaju, oni su stigli na cilj; oni su potpunost, cjelina, oni su postali BOGOM. Zašto, dakle, da objavljuju samo jedan *dio*, kad su postali *cijelim*? - Mojsije, Isus, Buddha i druge velike duše koje su stigle na cilj, nisu stvarali glazbu, slikali, klesali skulpture, a nisu ni plesali pred oltarom kao David, da bi objavili Boga. Ovi ljudi znaju da je svaka umjetnost božanska objava ako potiče iz čovjekova srca, ovisno o razini koju je čovjek dosegao. Ti Titani više ne trebaju djelomične manifestacije, *oni su*

postali izvorom svih umjetnosti, ali i izvorom sveukupne ljubavi. I upravo zbog toga oni sami više ne osjećaju ljubav. Ljubav je težnja k jedinstvu. A kad je čovjek već sa svemivrom postao JEDNO, kad je postigao JEDINSTVO, kako da u sebi još osjeća težnju ka jedinstvu? Oni su se vratili kući, oni žive u BOGU. Njihova je svijest sjedinjena s BITKOM.

Tarot karta 22 nosi brojnu vrijednost 400, koja je nastala od poprečnoga zbroja broja 22, broja 4, multiplikiranog s brojem 10 podignutim na kvadrat, dakle, s brojem 100. On nosi i slovo TAU.

Broj 4 u sebi skriva božansko dovršenje stvaranja, broj 10. Jer ako zbrajamo brojeve do 4, dobit ćemo broj 10 ($1+2+3+4=10!$). Brojna vrijednost 400, broj 4 s dvije 0, simbolizira prema brojčanoj mistici čitavo materijalno stvaranje, čitav Univerzum sa Stvoriteljem, s BOGOM. Broj 10 ovako se pravilno prikazuje

Žena, ženski aspekt Boga, dakle, Bog kao "Majka", Izida ili Kali, na ovoj je slici broj 1, a vijenac je beskonačni krug, Univerzum. Iza žene koja je vidljivi aspekt Boga, Priroda, naziremo i muško-ženski aspekt Boga, nevidljivo, bezimeno i neobjavljivo Boštvo. Kabalisti taj aspekt Boga nazivaju EN-SOPH, a Hindusi PARABRAHMA.

Tau ima isto hijeroglifsko značenje kao DALET, - karta 4, - i znači (majčino) "krilo". Osjećamo zašto to slovo označava čovjeka koji je dosegao cilj. Dosegao je najdublju dubinu, krilo stvaranja. Dosegao je krilo Boga. Ovo je slovo istovremeno simbol čovjeka samog, zato što je čovjek svrha i dovršenje svega vidljivog stvaranja.

POGOVOR

Pokušali smo velike arkane Tarota, dvadesetdvije razine svijesti, opisati onako kako su nam ih u simboličnim prikazima prenijeli posvećenici iz pradavnih vremena. Sigurni smo da će ova knjiga pomoći mnogim našim čitateljima da u kartama prepoznaju vlastite razine svijesti koje su dosegli, ili su ih već ranije doživjeli. Nema ništa neobičnog u tome da netko, s kim smo jednom razmatrali ove karte, nakon više godina dode i zapanjeno ispriповijedi kako je, nakon što je odavno već bio zaboravio Tarot, iznenada doživio neko unutrašnje stanje u kojem je prepoznao, i tek tada zapravo razumio, stanovitu kartu. Bilo je i onih koji nikada nisu čuli za ove karte, a opet su pripovijedali o nekom duhovnom stanju nepogrešivo prikazanom na jednoj od Tarot karata. Doživljeno je, na primjer, stanje "Obješnika", "Kule" razorene munjom ili "Smrti". Neki su ljudi imali dojam da stoje na raskrižju, ili su položeni u grob iz kojega zatim ustaju. "Upućeni" ove slike nisu stvarali slučajno, ili po vlastitoj mašti, već su dobro znali da se stanovito duhovno stanje u svakom čovjeku odvija i očituje u sasvim određenoj i jednakoј unutrašnjoj slici. Te slike ponekad djeluju tako snažno da se čak projiciraju prema van, to znači da ih vidimo i čujemo kao izvanjski doživljaj. Karte Tarota identične su određenim snovima koji se različitim ljudima pojavljuju na isti način. Bilo je pokušaja da se protumače isti snovi koji se ponavljaju u različitim ljudima. Pri tom tumačenju nailazimo, međutim, na temeljne poteškoće. Naime, u snovima se slike Tarot karata najčešće ne pojavljuju pojedinačno, već su motivi pomiješani. Iz toga slijedi da nije moguće oblikovati jedan opći shematski

prikaz mnogih varijanti tih pomiješanih sanja. Pri tumačenju snova potrebno je, postavljajući brojna pitanja, analizirati onoga koji je sanjao, steći uvid u njegovu ukupnu životnu situaciju. Jedino je na taj način moguće razjasniti zašto je podsvijest toga čovjeka proizvela upravo takav san, takvu mješavinu slika. Na Tarot kartama prikazani su osnovni elementi snovidenja, a ne njihova mješavina, pa se ti osnovni elementi mogu objasniti i protumačiti.

Ove karte, dakle, ne služe samo tome da si, radeći na sebi, sami pomognemo, već njima želimo probuditi interes ozbiljnih stručnjaka, odlučnih istraživača duše, otvoriti im oči i skrenuti im pažnju na ovu divnu predaju iz pradavnih vremena. Mojsije, jedan od najvećih proroka svih vremena, dobio je slike od velikih egipatskih posvećenika i predao ih kao religiozno blago svojem narodu, Židovima. Ako su Mosiju ove karte bile tako važne da ih je smatrao religioznim blagom, sigurno će i ozbiljni istraživači duše ponovno otkriti njihove unutrašnje vrijednosti. Još nedavno je ovdje na zapadu akupunktura, metoda kojom su liječili veliki kineski liječnici, smatrana smiješnom igrarijom. Danas tu metodu s velikim uspjehom primijenjuju zapadnjački liječnici koji su imali hrabrosti isprobati nešto nepoznato. Moglo bi se desiti da istraživači duše i psihijatri pokažu interes za Tarot karte i da ih, kao divno pomoćno sredstvo, koriste kako bi analizirali zdrave, i bolesnike, i prema potrebi duševno ih opet dovodili u red. Duševne poremećaje moguće je dijagnosticirati raznim testovima (Szondi, Wartegg, Koch i Rorschach). S Tarot kartama možemo uštedjeti puno vremena i analitičkoga rada, budući da je pomoću njih u kratkom vremenu moguće steći sliku čovjekove duše.

Razine svijesti prikazane na Tarot kartama prije ili kasnije doživljavaju svi ljudi, a doživljaji uvijek odgovaraju slikama s karata. No ljudi te razine rijetko doživljavaju redosljedom kojim karte slijede jedna drugu. Najčešće se doživljavaju pomiješano, upravo redosljedom kojim

se razvitak odvija. Život je mnogostruk i sudbina svakoga čovjeka drugačija je; ljudi se ne razvijaju jednako po nekoj određenoj shemi. Netko će u nekom pogledu ranije sazrijeti, netko kasnije, i obrnuto. Zato je i redosljed doživljaja tako različit. Ne može se, dakle, uspostaviti neko uopćeno pravilo, niti se može očekivati da će ljudi stupnjeve razvitka doživljavati po redosljedu Tarot karata. Neki će duže vremena ostati na istoj razini, da bi nakon toga prošli nekoliko razina uzastopce. Netko drugi započet će razvoj velikom brzinom i doživljavati uzastopce stanja raličitih karata, da bi odjednom na duže vrijeme ostao u istom stanju. Svaki čovjek sa sobom donosi mnoge doživljaje iz prethodnoga života. Jedan već za sobom ima mnoge razine, drugi je u prethodnom životu manje doživio i proživio, i u ovome će propušteno morati nadoknaditi. Odatle i velike razlike od čovjeka do čovjeka. Logično je da prva karta, prvo osvješćivanje, bezuvjetno mora biti na početku niza stanja svijesti. Bez toga prvog osvješćivanja čovjek je samo životinja plus razum, i ne može doživjeti daljnja stanja svijesti. Razumljivo je, dakle, da prvo mora postati svjestan svoje duše, da mora primijetiti da jest *sada i ovdje*. Mora, dakle, doživjeti apsolutnu i vremensku *sadašnjost*. Tek potom može doživjeti daljnja stanja svijesti. *Stanja svijesti* može, znači, doživjeti samo čovjek koji je već postao *svjesnim*.

Neke su Tarot karte, međutim, tako usko povezane da jednostavno moraju slijediti jedna drugu. Tako se dešava da čovjek neka stanja doživljava po istom redosljedu po kojem karte prate jedna drugu. Nakon što je čovjek, naprimjer, položen u lijes, mora nužno slijediti i to da iz groba uskrsne. Nakon karte 19 mora, dakle, kao unutrašnje stanje, bezuvjetno uslijediti karta 20. Ili: neki je čovjek upoznao istinsku nesebičnu "Ljubav", dakle, najveću i najneodoljiviju silu svijeta, jer Bog je ljubav. Nakon toga on bezuvjetno mora postati "Obješenikom", jer ostali ljudi još sve posmatraju s jednog sebičnog, iz raja

izgnanog stanovišta, sve, dakle, vide obrnuto od onoga koji svijet promatra sa stanovišta nesebične ljubavi. Ali prije, a i nakon tih stanja mogu se iznenada i neočekivano uspostaviti druga stanja, što bi tek trebala nastupiti, ili što bi se bila trebala ostvariti već ranije. Ako čovjek do toga nije dozrio, može reagirati bolesno. Tada će te "karte" doživjeti kao "abnormalno" stanje. Može se, primjerice, desiti da čovjek doživi razinu "Kule" razorene munjom. S njim se nešto dešava, nešto što ga pogađa u najranjivije mjesto, - sudbina ga upravo zato i pogađa u to mjesto jer mu je ono najosjetljivije, - nešto što ga u njegovu položaju u ljudskome društvu moralno ili finansijski upropaštava, što razara čitav njegov život. Ako već ranije nije doživio razinu "Kola" sreće, na kojoj je naučio sve, pa i svoju vlastitu sudbinu promatrati s jednog višeg objektivnog stanovišta, može se desiti da na taj udarac sudbine sasvim pogrešno reagira. On tada gubi povjerenje u samoga sebe, više ne vjeruje niti u sebe, niti u druge ljude. Ako pritom još nije dosegao razinu Tarot karte 11, onda još ne poznaje ni univerzalnu ljubav kao najvišu silu. Tada još nema snage da ljude koji ga možda proganjaju, ili mu žele naštetiti, razumije i da im oprost. Vjerojatno će tada mrziti i htjet će se osvetiti ili možda započeti dugotrajnu svadu. A time se samo izvrgava poruzi i šteti sam sebi još i više.

Stara egipatska istina je da nezreo čovjek ne smije odgrtati veo tajnovite Izide, - pojave s Tarot karte 2, - jer bi iz svetišta izašao kao osoba pomračena uma. Ono što jednoga već zrelog čovjeka čini još zrelijim, "upućenim", to nezreloga zbunjuje i čini bolesnim. Ako promatramo ljude i njima se bavimo, vidjet ćemo da je to istina. Ljudi se upravo zato međusobno toliko razlikuju jer su, slikovito rečeno, različite mješavine Tarot karata. I njihova se sudbina oblikuje različito, već prema tim različitim kombinacijama. Dešava se i to da neki apatični ili neurotični čovjek odjednom ozdravi zbog doživljaja koji ga duboko

potresu. Da, on je upravo iznenada doživio stanja svijesti koja su nedostajala, - karte koje su još nedostajale. Šupljine su se u njemu zatvorile i zbog toga je mogao zauzeti pravo stanovište. Upravo na tome mjestu mogao bi iskusni psihijatar posegnuti za pomoći Tarot karata i time u liječenju polučiti uspjeh. Morao bi samo pokušati prepoznati duboki sadržaj i unutrašnje značenje tih karata. Pritom će jasno vidjeti na kojoj se razini čovjek trenutno nalazi i koju je razinu možda prerano, ili prekasno, doživio. Uvidjet će i do koje bi daljnje razine čovjeku morao pomoći ako želi sačuvati, ili ponovno uspostaviti, njegovo duševno zdravlje. Naravno da iskusni psihijatar ne vidi samo unutrašnje stanje i karakternu cjelovitost ljudi koji u njega traže pomoć, već do određenoga stupja i njihovu buduću sudbinu. Jer svako duševno stanje, kao reakcija, izaziva u sudbini neki rezultat, pogodan da čovjeka prevede do naredne razine razvitka. Tako će mu psihijatar, dakle, moći dati i neke dobre savjete u vezi s njegovom budućom sudbinom.

Ovim se kartama, naravno, može baviti svatko, može ih studirati, prepoznavati svoja vlastita unutrašnja stanja i time spoznavati samoga sebe, i, ako je potrebno, u svojoj duši graditi nužni mir. Sve to može činiti bez štete, dapače, s velikom koristi. Bog se objavljuje u svemu, u kristalima, biljkama, životinjama i u čovjeku, ovisno o razini svijesti koju je postigao. No, Bog se ne objavljuje samo u živućem, već jednostavno u svemu. U boji i zvuku, u idejama i mislima, u slovima i brojkama, u fizikalnim i matematičkim zakonima, u nebeskim tijelima i u atomu. Čovjek koji u svemu vidi božanski sadržaj, božansku objavu i božanske zakone, može se baviti "tajnim" znanostima kojima pripada Tarot, i može ih proučavati. Zreo će čovjek u čitavom svemiru vidjeti i prepoznavati božanske veze. I u samome će sebi ugledati objavu Boga, i posmatrat će sebe kao sredstvo Božje objave. Takav će čovjek u SVEMU, kako u još tajnim, tako i u već poznatim zna-

nostima nalaziti uvijek samo BOGA.

Ovom bismo knjigom htjeli pobuditi interes za vlastiti unutrašnji razvitak i za vlastiti stupanj razvitka na čitavim Jakovljevim ljestvama. Svaki čovjek može pomoću ovih prekrasnih karata koje sadrže duboko unutrašnje značenje zaviriti u svoju dušu, bolje se upoznati, i time se približiti samome sebi, - Bogu. Položemo, dakle, u ruke svakoga čovjeka čudesnu pomoć do samospoznaje!

Jer, spoznati sebe sama znači - SPOZNATI BOGA!

The text on this page is extremely faint and appears to be bleed-through from the reverse side of the document. It is illegible.

Sadržaj

PREDGOVOR	1
UVODNA NAPOMENA	5
ŠTO JE »TAROT«?	6
OPSJENAR (Le bateleur)	17
PRVOSVEĆENICA (La papesse)	24
KRALJICA (L' imperatrice)	29
KRALJ (L'empereur)	35
PRVOSVEĆENIK (Le pape)	41
RASKRIŽJE (L'amoureux)	46
KOLA (Le chariot)	51
PRAVDA (La justice)	58
PUSTINJAK (L'ermite)	63
KOLO SREĆE (La roue de fortune)	70
SNAGA (La force)	76
OBJEŠENIK (Le pendu)	81
SMRT (Le mort)	87
UMJERENOST (La temperance).....	93
ĐAVAO (Le diable)	99
KULA (La maison – dieu)	107
ZVIJEZDE (Les etoiles)	113
MJESEC (La lune)	118
SUNCE (Le soleil)	126
SUD (Le Jugement)	131
LUDA (Le fou)	137
SVIJET (Le monde)	143
POGOVOR	148

1

LE BATELEVR

8

2

LA PAPESSE

3

3

L'IMPERATRICE

1

4

L'EMPEREUR

7

5

LE PAPE

7

6

L'AMOVEURX

1

